

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA
hayri@tabularatalanayalanabalta.com
www.tabularatalanayalanabalta.com

ALLAH DENİNCE 5/6

DÜNYA ve ÂHİRET İKİ AYRI VARLIK DEĞİLDİR...

“Şeyh Bedreddin’e göre Tanrı’nın zatıyla (özüyle 9 yaratılanlar (mahlukat) birdir, arada varlık ve oluş bakımından bir ayrılık yoktur.

Evren (âlem) yaratılmamıştır (kadimdir), yok da olmayacaktır.

İlâhî irade (Tanrı iradesi) yanlış yorumlanan bir kavramdır; çünkü gerçek Tanrı iradesi bir varlığın özünde olanı, gerçekleşebilecek güç ve nitelik taşıyanı, Tanrı’nın istemesinden başka bir şey değildir.

Tanrı iradesi varlığın özünde “oluş gücüyle” sınırlıdır. Bir varlığın özünde bulunmayanı Tanrı da isteyemez, istese de yaratamaz.

Varlık (vücut) âlemi birdir.

Dünya ve ahret iki ayrı varlık değildir.

Ölümden sonra dirilme (haşr) olmadığı gibi, dünyanın dışında başka bir âlem de yoktur.

Cennet, cehennem birer kavram olmaktan öteye geçemez. Her ikisi de, insanın dünyadaki mutluluğu ve mutsuzluğuyla ilgili birer kavramdır.

Dünyada mutlu olan cennette, mutsuz olan cehennemde yaşıyor demektir.

Kuran’da geçen bütün kavramlar, buyruklar birer örnektir. Gerçek amaç insanlara doğruyu, ayrı ayrı nitelikleriyle anlatmaktır.

Bütün dünya malları, insanların ortaklaşa yararlanması içindir.

Yeryüzünde gerçekten bölünmüş toprak parçaları yoktur.

İnsan yaşar ölür. Doğumla başlayan hayat ölümle biter.

Ruh, bedenden ayrı, bağımsız bir varlık değildir.

Bedenle ruh da göçer gider.

Beden dışında ruhun özel bir hayatı yoktur.

Bütün manevi varlıklar insan düşüncesinin özünden doğmuştur.

Gerçek olan insandır.

(ERENLERİN DÜNYASI. Yazan: Hayri Balta, Kapak Yazısı)

NOT: Şeyh Bedrettin; Osmanlı’nın hem Adalet Bakanı hem de Diyanet İşleri Başkanındır.

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA
hayri@tabularatalanayalanabalta.com
www.tabularatalanayalanabalta.com

ALLAH DENİNCE 5/6

DÜNYA ve ÂHİRET İKİ AYRI VARLIK DEĞİLDİR...

“Şeyh Bedreddin’e göre Tanrı’nın zatıyla (özüyle 9 yaratılanlar (mahlukat) birdir, arada varlık ve oluş bakımından bir ayrılık yoktur. Evren (âlem) yaratılmamıştır (kadimdir), yok da olmayacaktır. İlâhî irade (Tanrı iradesi) yanlış yorumlanan bir kavramdır; çünkü gerçek Tanrı iradesi bir varlığın özünde olanı, gerçekleşebilecek güç ve nitelik taşıyanı, Tanrı’nın istemesinden başka bir şey değildir. Tanrı iradesi varlığın özünde “oluş gücüyle” sınırlıdır. Bir varlığın özünde bulunmayanı Tanrı da isteyemez, istese de yaratamaz. Varlık (vücut) âlemi birdir. Dünya ve ahret iki ayrı varlık değildir. Ölümden sonra dirilme (haşr) olmadığı gibi, dünyanın dışında başka bir âlem de yoktur. Cennet, cehennem birer kavram olmaktan öteye geçemez. Her ikisi de, insanın dünyadaki mutluluğu ve mutsuzluğuyla ilgili birer kavramdır. Dünyada mutlu olan cennette, mutsuz olan cehennemde yaşıyor demektir. Kuran’da geçen bütün kavramlar, buyruklar birer örnektir. Gerçek amaç insanlara doğruyu, ayrı ayrı nitelikleriyle anlatmaktır. Bütün dünya malları, insanların ortaklaşa yararlanması içindir. Yeryüzünde gerçekten bölünmüş toprak parçaları yoktur. İnsan yaşar ölür. Doğumla başlayan hayat ölümlerle biter. Ruh, bedenden ayrı, bağımsız bir varlık değildir. Bedenle ruh da göçer gider. Beden dışında ruhun özel bir hayatı yoktur. Bütün manevi varlıklar insan düşüncesinin özünden doğmuştur. Gerçek olan insandır. (ERENLERİN DÜNYASI. Yazan: Hayri Balta, Kapak Yazısı) NOT: Şeyh Bedreddin; Osmanlı’nın hem Adalet Bakanı hem de Diyanet İşleri Başkanıdır.

İÇİNDEKİLER

1. ERMAN KUTLU'DAN...	3
2. İKİ KAFADARDAN...	9
3. ERMAN KUTLU'DAN YANIT VAR	13
4. ALLAH...	19
5. DEĞERLİ DOSTLAR...	19
6. ARİF TEKİN'İN KİTABI İÇİN...	21
7. TASAVVUF 1	32
8. TASAVVUF 2	49
9. YEDİ NEFİS...	66
10. GERÇEKLERİ GÖREBİLMEK...	79
11. GERÇEĞİ SÖYLEMEK...	80
12. SATYA SAİ BABA...	82
13. SATYA SAİ BABA'YA BAK / NERDE KALDI GURU OLMAK...	84
14. AÇLIK SINIRI 973; YOKSULLUK SINIRI 3171 LİRAYI AŞTI / 887 LİRA ASGARİ ÜCRETLE ÇALIŞANLAR BU İŞE ŞAŞTI...	85
15. AKIL ve İŞLETİLEN AKIL...	87
16. NASIL ÇIKALIM BU İŞİN İÇİNDEN?.. / GİDER MİSİN KARZAI'NİN PEŞİNDEN...	89
17. GERİCİLER; ENİNDE SONUNDA GİDER...	91
18. UTANMA DUYGUSU...	92
19. KUR'ÂN ASTRONOMİ KİTABI DEĞİL	93
20. OBAMA'NİN AMERİKA'DA BİR OKULDA Kİ KONUŞMASINDAN...	96
21. KARTALLARIN ZAFER UCUSU!..	97
22. MAHALLE BASKISINDAN DEVLET BASKISINA / VİTRİN MANKENLERİNİN GÖĞÜSLERİ NE ZAMAN KESİLECEK? Naci Kaptan	98
23. BEYİNLERİMİZİ YIKIYORLAR...	102
24. ÖĞRETMENİM! ÖYLEYSE ÖRT Kİ ÖLEM!	106
25. RÜZGÂRA SÖYLENMIŞTİR...	107
26. HACI FİŞFİŞ...	109
27. NE BİLGİ VAR NE DE AKIL!..	111
28. YARADAN'I GÖRMEDEN SEVMEK...	113
29. TANRIM KONUŞ BENİMLE!..	114
30. BÂKİLERE SAYGI...	115
31. "ÇÜNKÜ ALLAH, HAKKIN TA KENDİSİDİR." (K. 22/62, 24/25, 31/30)	116
32. ALLAH'I ANLAMAK...	118
33. ALLAH'IN YÜZÜ...	123
34. SÜSLENECEK ELBİSE VERDİK...	124
35. RAB, DOĞRULUĞUMUZDUR...	126
36. MİLYON TANRILI ÜLKE...	127
37. İŞTE BUDUR ALLAH!..	129
38. ALLAH'IN BİRLİĞİ...	131
39. ALLAH, HAKKIN TA KENDİSİDİR...	132
40. ALLAHU EKBER!..	133
41. AV. HAYRİ BALTA'NİN ÖZ GEÇMİŞİ...	134
42. TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:	138

1. ERMAN KUTLU'DAN...

İsim: Erman (site) ülke: Florida/USA tarih: Mon Jan 14 19:32:49 2002

"Avukat olmuşsun ama adam olamamışsın! İlhan Arsel'i kaynak gösterip koskoca din hakkında yorum yapan haşlanmış beyinli kafadanbacaklılardan birisin sen de...

Sahi İncil'den neden örnekler vermemişsiniz. Lütfen araştırın İncil'i ve Tevrat'ı...

Ama lütfen Büyük Hocalarınız Yasar Nuri Ozturk, İlhan Arsel, Zekeriya Beyaz, Aziz Nesin gibi satılmış beyinlerin kalemlerinden değil...

Az daha oyalanın! Gelecek Türkiye için çok aydınlık. Ancak sizin gibi mikropların temizlenmesini bekliyoruz...

Çok uzaklardan da olsa...

Bekliyorum.

Saygılar! (Adetten olduğu için saygılar dedim)

Erman Kutlu. 14.1.2002

X

Sayın Erman Kutlu,

Sevdim seni.

İleti göndermeye değer görmüşsün beni.

Çok hikmetler vardır Atalarımızın söylediği şu sözde:

"Ayinesi istir kişinin lafa bakılmaz.

Görünür rütbe-i eseri yaptığı işte!"

Bir kere sunu bilmelisin: Din, her şeyden önce ahlak, edeptir, erdemdir.

Öyle her önüne gelene dinsiz demek değildir...

Yasar Nuri Öztürk ile Zekeriya Beyaz'dan alacağım hiçbir şey yoktur.

Ama İlhan Arsel'den, Aziz Nesin'den alacağım şeyler çoktur.

Edep dışı söyleminden Yasar Nuri Öztürk ile Zekeriya Beyaz'ı okuduğun anlaşılıyor.

Aynı zamanda edep dışı söyleminden; İlhan Arsel ile Aziz

Nesin'i okumadığın anlaşılıyor...

Sahi, sen hiç İlhan Arsel'in kitaplarını okudun mu?
Baktın mı hiç gösterdiği kaynaklar; yalan mı, doğru mu?

Şimdi senden bir ricam olacak Sayın Erman Kutlu...
Görünen o ki senin kadar değilim Kutlu.

Söylemine göre araştırmışsın Tevrat'ı, İncil'i...
Göster bana; o kitaplardan, sözünü ettiğin örnekleri...

Sayenizde ben de bilmediklerimi bilmiş olurum.
Birkaç kelime de sizden öğrenmiş olurum.

Bak ben "haşlanmış beyinli kafadan bacaklı biri" olarak,
Nefs-i emare denilen şeytana yapmıyorum kıyak.

Ben ki "haşlanmış beyinli kafadan bacaklı biri..."
Köçek gibi oynatıyorum nefsi emaremi...

Görünen o ki kaldırıp yere çalmış nefs-i emaren seni..
Aşağılamakta sakınca görmüyorsun beni....

Değil mi ki benimle temasa geldin.
Artık sen de benim sevgi alanıma girdin.

Ne yapsan, ne etsen kurtulamazsın benden...
Atamazsın beni düşlerinden...

Ne demiş Mevlana: "Ne olursan ol gel, yine gel!
Bin kere sövsen de, bin kere tövbeni bozsan da yine gel!"

Bizler gönül ehliyiz...
Gönül hastalarını sağaltırız.
Gönlü hasta olanlara:
"Sağlam olanların değil, hasta olanlar hekime muhtaçtır!"
Demeyi bir ödev biliriz...

Hadi bakalım bil, bu söylediğim sözler hangi kitaptan

alınmıştır.

Senin bu “haşlanmış beyinli kafadan bacaklı biri” diye takıldığın kişi,

Sözünü ettiğin kitapları harmanlamıştır...

Değil mi Tevrat'tan, İncil'den söz ediyorsun...

Bu sözlerin nerede geçtiğini bilirsin...

Bizim bir görevimiz de ölüleri diriltmektir.

Söyle bana bunlar hangi ayetlerde geçmektedir?

Sahi sen Kuran okudun mu?

Ölü-Diri ne demektir? Duydun mu?..

Ben ki “haşlanmış beyinli kafadan bacaklı biri...”

Ama unutma ben, senin gibi “Ölü” değil “Diri”...

Hadi, nefs-i emarene uymadan

Yani Şeytana oyuncak olmadan,

Bana bir mektup yaz sövmeden...

Avukat olmuşum ama adam olmamışım, öyle mi,

Değil adam olmak, çok cudamı adam etmişim senin gibi...

Simdi kal sağlıcakla Sayın Erman Kutlu,

Bana ileti göndermekle ettin beni mutlu.

Saygılar, sevgiler sana.

Av. Hayri Balta, 14.1.2002

+

Not:

Gönderdiğin ve göndereceğin bütün mektuplar

Ve sana gönderdiğim bütün yanıtlar,

Sitem'de yayınlanacaktır.

x

Sevgili Hayri Bey,

Erman Kutlu'ya yazdıklarınızı okudum. Aynı şekilde onun da size yazdıklarını okudum. Okurken de hem güldüm

hem üzöldüm. Kullanılan üslup ve seviyedeki düşüklük beni güldürdü... İnsanların herhangi bir konuda bu kadar sert bir tavır takınmaları son derece üzücü...

Bu mesajı Erman Kutlu'nun okuyacağını varsayarak yazıyorum. Farklı fikirlerimiz olabilir, hatta bilgi eksikliğinden kaynaklanan yanlış görüşlerimiz veya kanaatlerimiz olabilir. Hepimiz insanız; bu son derece normal. Fakat hakaret niye?

"Haşlanmış beyinli kafadanbacaklı" olmak ne demek? Ve niye bazı insanlar sürekli olarak başkalarını aşağılar... Sakın, kendileri buna müsait olduklarından olmasın?

Psikolojide "yansıtma" adı verilen bir saplantı türü vardır. Bu saplantıya takılanlar hep çevrelerindeki insanların "adi, pis, yaramaz, satılmış vs" olduklarını düşünürler. Farkına bile varmadan kendi içlerindeki bir zaafı açığa çıkarırlar.

Sevgili Erman Kutlu, öyle görünüyor ki, sana göre ben de "satılmışlar" grubundan olabilirim. Bana bir iyilik yap da kime satılmışsam hemen haber ver. Bari gidip paramı alayım.

Saka bir yana, sevgili Erman. Bırak satılmayı, hepimiz zar zor geçiniyoruz ve durumumuz sevgili büyüklerimiz sayesinde her gün biraz daha kötüye gidiyor.

Çoğumuzun bakmak zorunda olduğu aileleri var. İstesek bizler de akşam TV karşısına kurulup çeşitli magazin ve eğlence programları seyrederek yaşar giderdik. Ama bunun yerine önyargılarla, taassupla, gericilikle mücadele etmeyi tercih ediyoruz.

Ben kendi adıma konuşuyorum. Kendimi kimseden ayrıcalıklı ve üstün görmüyorum. Tanrı var mı yok mu orasını bilemem; ama ne olursa olsun insanlığımı korumaya ve kimseye sebepsiz düşmanlık duymamaya çalışıyorum.

Benim kadar olamayan ve yarattıklarını yakmaktan başka bir şey bilmeyen bir tanrıya da inanmıyorum. Bana öyle geliyor ki ben ve benim gibi olanlar yani ateistler, deistler, akılcılar, kuşkucular vs bir tanrı kavramına dincilerden daha fazla saygı gösteriyoruz. Çünkü birbirinden karmaşık matematiksel modeller üzerine kurulu ve sınırlarını tam olarak bilmediğimiz bir evrenin yaratıcısının insana has basitliklerden arınmış olması gerektiğine inanıyoruz.

İnsanlara hakaret eden, kendi yarattığı varlığın zaafalarını çelişkilerini (ki yaradan da kendisi) görmezden gelip onu

olmadık işkencelere süren bir tanrı fikri bizzat tanrının kendisine saygısızlık olmuyor mu?

Son sözü Albert Einstein'e bırakıyorum. (Onun satılmış olup olmadığını bilmiyorum. Erman Bey'den bu konuda bizleri aydınlatmasını talep ederim.) "İnsanın içerisinde bulunan en soylu duygu hayret etme ve şaşırma duygusudur. Sanki yeni doğmuş gibi çevresindeki olaylara şaşkınlıkla, sevgiyle bakamayan bir insan yaşayan bir ölüden farksızdır. İnsanın, algılayabildiği kadarıyla evrene duyduğu sevgi ve hayat maceramızdaki belirsizliğin kendine kazandırdığı saygı... Bu his, bu düşünüş bütün bilimlerin ve sanatın temelindedir."

Saygıyla.

Levent. ERTÜRK 15.1.2002

x

Değerli Dostum,

Saygılar, sevgiler sana.

Büyük bir dayanışma, dostluk gösterdin bana.

Hayran oldum duyarlılığına...

Erman Kutlu ve daha ne kadar varsa Mutlu.

Öğrendi Hayri Balta gibi adamların çok olduğunu.

Başta siz, Ömer Malik, Koral Sümer...

Bizim Erman Kutlu'ya "gel gel" diyerek güzel güzel el eder...

Daha da gel gel diyerek el eden olacak,

Bakalım bizim Erman Kutlu ne diyecek?...

Erman Kutlu adli yurttaşımız: Belirtseydi hangi yazımızdan rahatsız olduğunu,

Açıklardım kendisine kaynak göstererek niçin öyle yazmış olduğumu...

Erman Kutlu kardeşimiz din dışı, edep dışı bir iş yaptı.

Yaptığı iş Allah'a değil Şeytan'a tapmaktı.

Allah: Doğruluğun, güzelliğin, iyiliğin, sevginin

simgesidir...

Şeytan ise: Eğriliğin, çirkinliğin, kötülüğün, nefretin, düşmanlığın simgesidir.

Şeytan, kapıştırdığı insanları seyretmeyi sever.

Bunun için de insanları dinli dinsiz diye birbirine düşman eder.

Biz şeytanın oyuna gelmeyiz,
Biz, bize küfredene bile sövmeyiz...

Erman'ın kendi dininden haberi yok...

Ne var ki, dininden haberi olmayan Erman gibiler çok...

Bakınız Allah, Peygamberini nasıl azarlar:

“Ey Muhammed! Rabbin dileseydi yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı.

Öyle iken insanları inanmaya zorlamak sana mı kaldı?”
(K. Yunus. 10/99)

Peygamberine böyle diyen Allah acaba Kutlu'ya ne yapar?

Lütfen, teberrüken bir tümce (ayet) daha...

Okusun da sövmesin kimseye bir daha:

“Ey Muhammed! Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle çağır.

Onlarla en güzel şekilde tartış...

Doğrusu Rabbin kendi yolundan sapanları daha güzel tanıır!” (K. Nahl, 16/125)

(Burada Allah; İslam Peygamberi'nin sağduyusu ve iç benidir.

Hani, Yunus Emre, “Bir ben var benden içeri!” der ya; işte o içeridedir...)

Bak, bir Allah'ın buyruğuna...

Bak, bir de Müslüman Erman Kutlu kardeşimin yaptığına...

“Hak gelince batıl yok olacaktır...”

Ne demek istediğimi Erman kardeşim sonra anlayacaktır...

Erman kardeşime bir hatırlatma:

Şeytan yolundan gitme bir daha...

Bu dersi kimse vermez, veremez sana,

Şimdi kal sağlıcakla...

Av. Hayri Balta, 18.1.2002

2. İKİ KAFADARDAN...

1. ERMAN KUTLU'DAN GELEN İLETİ:

“isim: Erman (site) ülke: Florida/USA tarih: Mon Jan 14 19:32:49 2002

“Hey yumurtaya can veren Allah'ım. İki ayaklı bir yaratık avukat olmuş ama insan olamamış:)

Sonra da kalkıp memleket kahramanı kesilirler ya başımıza ona yanyorum... Ecevit gibi:)

Az daha oyalanın! Gelecek Türkiye için çok aydınlık. Ancak sizin gibi mikropların temizlenmesini bekliyoruz...

Hollanda'daki Abdullah'tan...

Çok uzaklardan da olsa...” x “ isim: Abdullah (site) ülke: Hollanda tarih: Sat Jan 19 21:34:47 2002:

Şerefsiz Allahsızlar sizi, Allah sizin belanızı versin. Allah büyüktür”

İkisine Birden Yanıt:

Birincisine: Acaba sen kaç ayaklısın?

İkincisine: Acaba sen şerefli misin, Allahlı mısın?

Biri Abdullah biri Erman,

Erman mı Abdullah mı yaman...

Öyle anlaşılıyor ki ikisi de birbirinden yaban.

İkisi de, sanki sözleşmiş gibi, esmiş, yağmış...

Biri Floridadan, diğeri Hollanda'dan.
İkisi de muhakkak şeriatçı MİLİTAN...

Bunlar Sitemizin "Konuk Defterine" girmişler:
Girmişler de benim için yukarıdaki sözleri etmişler...

Ne demiş atalarımız: "Lisanül beyan, aynen insan."
Dillerinden de anlaşılıyor ki bunlar şeriatçı Militan...

Oysa sıradan bir kişi bile edep ve hayâ içinde olur.
Ancak edep ve hayâ içinde olanlar gerçeğe yol bulur.

Şimdi soruyorum bunlara:
Nefsi emaresine uyan kişi tapmaz mı Şeytana...

Hem duysunlar benden,
Umudunu kes bir başkasına sövenden.
Kendisine saygısı olmayan insan,
Duramaz başkasına sövmeden.

İşte bütün dinlerde geçen Şeytan'ın anlamı:
Gördün mü bir başkasını aşağılayanı, suçlayanı.
Bil ki o bir şeytandır...
Tanı artık tanı Şeytanı...

Burada Şeytan kötülüğün, rezilliğin simgesidir.
Nefs-i emaresine uyan Şeytanın oyuncağı bir köçektir...

Şimdi derim ki kendilerine "Günah işliyorsam eğer,
Verir cezamı Allah.
Allah varken size ne düşer?"

Hem Allah'ın dileseydi Hayri Balta böyle olur muydu?
Allah'ınız: "Dileseydim yeryüzündeki herkes iman
ederdi!" (K.10/99) demiyor mu?.

"Avukat olmuşum ama insan olamamışsam,
Bunlar yanında bir de "Şerefsiz Allahsızsam!"
Bunun suçu bende mi?

Yoksa beni böyle yaratan Allah dediklerinde mi?

“Hey yumurtaya can veren Allah’ım!” demiş bir de,.
Allah’ı yumurtaya can verirken görmüş nerede?..

Allah, karşısına geçip: “Bak gör, yumurtadan civcivi nasıl çıkarıyorum!” demiş mi?..

Bir kişi bile Allah’ı yumurtadan civciv çıkarırken görmüş mü?..

Bakmış, görmüş ki yumurtadan civciv çıkıyor.
Demiş ki: Bu işi yapsa yapsa Allah yapıyor...

Ben de diyorum ki yumurtadan civciv çıkaran yumurta dışında bir varlık yok.

Yumurtayı civciv eden nedenler yumurtanın içindeki ve dışındaki koşullardır daha çok.

Erman kardeşimiz kendi kendine muhakeme yürütüp hükme varıyor.

Çok zekidir Erman kardeşimiz; durup dururken bir Allah yaratıyor.

Bu oluşum olsa olsa Allah’tan olur sanıyor.

Oysa yaratan maratan yok bir değişim, bir oluşum var;
Doğa’da, Evren’de...

Bu değişim, oluşum maddenin kendisinde...

Burada hükme varan insandır.

Bu insanların kimi Allah’ı var, kimi yok sanır...

Dünyadaki oluşuma bakarak, şaşkınlığa düşen,
Bunları olsa olsa: “Yoktan var eden biri vardır!” diyen,
İnsandır böyle düşünen,
İnsandır böyle akleden...

Bütün dinciler, ruhçular, “Allah’ı yoktan var eder!”

Eder ama, eder etmez gümbürtüye gider...

Akıllı insan sormadan edemez:

“Değil mi ki bir Allah var. Öyle ise Allah’ı kim yaratmış!”
der...

Bu soruya yanıt dincilerden ruhçulardan şöyle gelir: “Onun zatı kendindedir, doğmamıştır doğurmamıştır... Onu yaratan başka bir varlık olmamıştır.”

Ama biz de şöyle diyoruz; bilimden destek alarak:
“Hiçbir madde yoktan var olmamıştır, var olan da yok olmayacak!” (Maddenin Sakınımı Yasası - Lavezion)

Hangisi daha mantıklıdır...
Düşünen insan için bu sözlerimde hikmet vardır...

Erman kardeşe göre: “Gelecek, Türkiye için aydınlıktır...”
Erman kardeş için “Aydınlık” olan bizim için karanlıktır...

Şerefsiz Allahsız mıyım öyle mi?
Şerefli, Allahlı mı olurum, baştan çıkarsaydım,
Emineleri, Fadimeleri
Ali Kalkancı, Müslim Gündüz gibi...

Bilmem yazdıkları mesaja dikkat ettiniz mi?
Cümle bozukluğunu, yazım ve noktalama eksikliğini
dikkatinizi çekti mi?

Görünen o ki kafaları gibi ruhları da karma karışık.
Kafaları ve ruhları karma karışık olan insan, nasıl olur
insanlarla barışık...

Bir tek nitelikleri var bunların:
Kan dökmektir kan!
Gerisi yalandır koskocaman...

Bir özellikleri daha var. Allah için, din için düşüneni
öldürürler...
Öldürdüklerine karşılık Allahlarından Cennet isterler.

Adam oluncaya değin bırakmam peşinizi.

Gösteririm size Allahsızı, mikrobu, şerefsizi...
Av. Hayri BALTA. 26.1.2002

3. ERMAN KUTLU'DAN YANIT VAR

Merhaba,

Yaşam öykünüzü okudum. Tıpkı büyük insanların yürüdüğü yol istikametinde. Çile ile dolu!

Sadece bu çilelere şahit olan alnınızdaki çizgilere olan saygımdan dolayı size gönderdiğim ilk mailde **"kafadanbacaklı"** ifadesini kullandığım için özür diliyorum.

Yineliyorum bu özrü sadece, bin bir çeşit hayat tarzından çileli olanını üzerine giydiğiniz için diliyorum. Ancak bu ifadeyi neden kullandığının çok ama çok önemli bir nedeni var. Eğer dilerseniz bunu da size ayrıca yazabilirim. Ben sizden özür beklemiyorum.

Bu ifadeye karşılık hakkımda olmadık şeyler (yok şeriatçı, yok zavallı, yok çok iyi Müslüman...) ve tehditler için sizden özür beklemiyorum.

Bir araştırma programına katılmam nedeniyle uzun bir zaman size yanıt veremedim.

Öncelikle sunu söyleyeyim. Üslubunuz belki birileri tarafından beğeniliyordur ancak ben beğenmiyorum.

Açıkçası. İçeriği bos lafları edebiyatla süsleme sanatına girmişsiniz. Hoş, zaten sadece kafiyelerde biraz uyum var.

Her neyse bunu sadece söyledim ki üslubun üstatların kemikleri sızlamasın.

Öyle her önüne gelen beste yaparsa sanırım kulaklarımda estetik, mükemmeli güzelden ayıracak kabiliyet kalmayacak.

Açıkçası benim tarzımda size karşı biraz ukala tavır var. Bunun sizin şahsiyetinizle hiçbir alakası yoktur. Sizi tanımıyorum bile. Beni bu tarza zorlayan bir yığın neden sayabilirim. Zaten bunları birazdan size birkaç soru ile yönelteceğim.

Çok uygarcı, çok basit sorular sormak istiyorum. Kısa yanıtlarsanız sevinirim.

1- Dininiz nedir?

2- Bireyi olduğunuz din'in öğretileri ve uygulamaları konusunda ciddi bir çalışmanız oldu mu? Yoksa sadece

normal bir vatandaş gibi mi dininizi uyguluyorsunuz? Kısaca Din adamı mısınız?

3- Mesleğiniz Avukatlık sanırım. Sosyal toplumlar içinde en muteber mesleklerdendir. Sizi tebrik ediyorum. Doktorluk, Öğretmenlik ve Avukatlık. (Bana Göre).

Müşteri seçiminizde müşterinizin üyesi olduğu Din sizi alakadar eder mi? Bir sonraki mailde görüşmek üzere!

Yanıtınızda görüşmek üzere...

Basit bir öğrenci, Erman... 17.6.2010

x

Değerli Öğrencimiz,
Erman Kutlu'ya,

Yanıtını geciktirdiğim için özür diliyorum.

Bunun birçok nedenleri var. Ancak uzatmak istemiyorum.

"İçeriği boş lafları edebiyatla süsleme sanatına girmişsiniz. Hoş zaten sadece kafiyelerde biraz uyum var." demişsin.

Beni niçin kıyaslıyorsun ustalarla?

Adım bile geçmez benim onlarla...

Yazılarımı süsleme gibi bir derdim yok.

Yazılarımı süslemeye zamanım yok.

Kaldı ki benim öylesine edebiyat bilgim de yok.

İçimden geldiği gibi yazarım...

Söz sanatını nasıl yaparım...

Biliyorum, eğer "üstatlara benzemeye çalışırsam onların kemikleri sızlar."

Ben nerde, ustalar nerde... Bekleme benden üstatlara benzer yazılar.

"1- Dininiz nedir?" nedir diye sormuşsunuz bana?

Hiç bu çağda dinin nedir diye sorulur mu adama?

Anayasamızın 24. maddesinde şöyle yazar:

"Kimse, ibadete, dini ayin ve törenlere katılmaya, dini

inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz ve suçlanamaz” (2. fıkra) diyerek insanlardan dinini soranları azarlar.

Hem böyle davranışların TCK kanununda yaptırımını var...

Yine de bilgi olsun diye söylüyorum:
Allahsızlığı ve dinsizliği kabul etmiyorum.
Eğer Allah'ım, dinimi öğrenmek istiyorsan,
Sitemdeki yazılarımı okumayı öneriyorum.

Gelelim ikinci sorunuza.
Uzun olduğu için almıyorum buraya.
Ben din adamı değilim.
Sıradan adamın biriyim.
Sıradansam da düşüncelerimi söylememeli miyim?
Öyle ise ben bu dünyaya niye gelmişim?..

Ben kendine göre düşünceleri olan biriyim...
İnsan olduğum için düşündüklerimi söylemeliyim...

Ne var ki elli yıldır dinle ilgilenirim: Din; ahlaktır, edeptir,
olgunluktur,
Kibarlıktır, dürüstlüktür, doğruluktur.
Bu saydıklarımaya aykırı hiçbir davranışım yoktur.

Özgeçmişim var Sitemin ana sayfasında.
Merak ediyorsan kimliğimi, bir tıkla gir anılarıma...

Şimdi gelelim 3. sorunuza. “Müşteri seçiminizde
Müşterinizin üyesi olduğu din sizi alakadar eder mi?” diye
sormuşsun bana.

Yahu Erman bu ne biçim söz? Dinin nedir diye sorulur
mu sana iş yaptırmaya gelen adama...

Böyle bir soru sorulmamalı idi bir avukata.

Avukat vekil edeninin işlerine bakar.
Kendisini kim vekil olarak atamışsa onun işini yapar...

Bir avukat, şu dinli şu dinsiz diye iş almaya kalkarsa;

Kimseden iş alamaz bir daha...
Hem neye inanırsa inansın, düşer mi çabası avukata...

Hem herkesin dininden bana ne...
İster Allah'a tapar, ister nefesine...

Derdi bana düşmez,
Allah dinini korumaktan vazgeçmez...

Geniş düşünmeli dostum, Kuran'da şöyle demiş:

**“ALLAH, BİR ŞEY YARATMAK İSTEDİĞİNDE ‘OL’
DER VE O ŞEY OLUR”** (2/117, 3/47, 59, L6/40, 19/35,
36/82,40/68)

Bir de: **“Bizim buyruğumuz (emrimiz) göz açıp
kapama gibidir.”** (54/50) denmiş.

Ne var ki Allah'ın mı, Muhammed'in mi her kim söylemişse
bu söz hâlâ ve hâlâ yerine gelmemiş...

O Allah ki Adem'le birlikte “Müslüman ol!” demiş.

En son sözünü de İslam Peygamberinin ağzından
söylemiş.

Aradan 14 asır geçmiş.

7 milyar insandan yalnız iki milyonu Müslümanlığı
seçmiş,,,

Eğer onlara da Müslüman denirse...

Müslümanlık nerde Müslüman'ım diyenler nerde?

Geri kalanını putperest, Budist, Konfüçyüs, Hıristiyan,
Yahudi...

Öyle ki ineğe tapar kimisi...

Milyonlarcası, milyarlarcası yaptığı heykele tapma
delisi...

Dahası var.

Hindistan'da; öküze, ineğe,

Üretim organlarına, maymunlara taparlar...

İşte ayetler, işte gerçek,

Bilmem, yukarıda sunduğum ayetler üstünde kim düşünecek?..

Bu ayet üstünde düşünülse bile bir kere,
Çıkar ortaya gerçek...

Kendisini “Basit Öğrenci” olarak gören Erman Kutlu alçak gönüllülük yapar.

Dünyada ineğe-öküze, maymuna, üretim organına tapanlara gözlerini kapar,

Kapar gözünü de gelir Tanrı sırrına ermiş EREN BİLGE'ye (Av. Hayri Balta'ya) çatar...

Değerli Erman Kutlu'muz, sen kendinden sorumlusun...
Kuran-ı okumadın mı, benim günahımdan sen; nasıl olur da sorumlu tutulursun?

Herkesin günahı kendine...
Beni bırak da; düş sen kendi derdine...

Benim günahımdan zarar gelmez sana...
Verir günahımın cezasını Allah bana...

Seni yere vuracak olan sendeki nefs-i emaredir?
Bilir misin nefs-i emare ne demektir?.

İlk düşmanımız kendi nefsimizdir.
Öyle bir düşman ki, içimizde olup hem de yedi tanedir...

Sana yanıtlım geç oldu diye, gücenme bana.
Sen sövsen de, kızsın da ilgi gösterdim ya sana...
(Yok şeriatçı, yok zavallı, yok çok iyi Müslüman...) demişsem sana.

Sende bunu bağışla benim hamlığıma...

Ama sen diyorsun bana:
“Az daha oyalanın! Gelecek Türkiye için çok aydınlık.
Ancak sizin gibi mikropların temizlenmesini bekliyoruz...
Çok uzaklardan da olsa...” dedikten sonra:

“Haşlanmış beyinli kafadanbacaklılardan birisin sen

de..." dediğini unutma!...

Kendi gözündeki odun dururken başkasının gözündeki çöpe bakma...

Şimdi kal sağlıcakla,
Yine de saygılar sevgiler sana...

Av. Hayri Balta, 21.2.2002

X

Sevgili Eren Bilge Balta Ustam,

Yazık değil mi zamanına? Neden bu aymazları önemseyerek zamanını öldürüyorsun? Bunun yerine insanlara iyiyi, güzeli doğruyu gösteren yazılar yazmayı sürdür lütfen.

Bak, Gaziantep'te Hayri Balta'nın yazılarını önemseyen gazeteler de var. Cumhuriyet Gazetesinin bölge sorumlusu Bekir Şahin haftalık bir gazete çıkartıyor. Bu gazetede yazılarının yayınlanmasını ister misin?

Tek dilekleri var. Din dışında her konuda, dilediğin gibi yazabilirsin. Sansür yok. Tek sözcüğüne dokunulmadan yazılarını yayımlamaya söz veriyorlar.

Ne dersin?

Saygıyla, sevgiyle, esenlik diliyorum.

Fevzi Günenç, 4.7.2010

X

Sevgili Fevzi

Önce sevgi...

Söyle o Bekir Şahin'e
Otursun oturduğu yerde,
Ahkâm kesmesin öyle...

Hiçbir yazımda ben,
Takibe uğramadım dinsel görüşlerimden...

Ancak birkaç yobaz baskı yapmış olabilir yazdığım gazeteye...

Öyleyse, niçin yazı yazayım?

Yazarına sahip çıkamayan bir gazetede...

Böyle bir öneri bana büyük bir hakarettir.

Böyle bir hakareti Av. Eren Bilge Balta her zaman reddedecektir...

Aşağıdaki yazıyı Bekir Şahin'e okumanı rica ederim.

Kendisine: Bu nasıl Cumhuriyet'in Bölge Temsilcisi derim....

Şimdi kal sağlıcakla,
Sevgiler sana...

Av. Eren Bilge, 5.7.2010

4. ALLAH...

Ben Allah'ı başka yerde
Sordum baktım Allah bende,
Açtım iki gözlerimle
Gördüm baktım Allah bende.

Aradan kalkınca perde
Bana göründü her yerde.
Dediler biraz ilerde
Vardım baktım Allah bende.

Ben bir İhsani'yem aha
Hem vallaha hem billaha.
Tutup kendimi Allaha
Verdim baktım Allah bende.

(Dünden Bugüne AŞIK İHSANİ. May Yayınları. 1. Basım. 1976)

5. DEĞERLİ DOSTLAR...

Önce İncil Matta bölümünden aldığım aşağıdaki ayetleri okuyalım:

“Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsa’ya gelip şunu sordular: “Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.’”

Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı.

İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu.

Hepsinden sonra kadın da öldü.

Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.”

İsa onlara, “Siz Kutsal Yazılar’ı ve Tanrı’nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz” diye karşılık verdi.

“Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler.

Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı’nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı?

‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısı’yım’ diyor.

Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı’dır.” (Mat. 22: 23-32)

+

Burada beni düşündüren şu ayettir:

‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısı’yım’ diyor.

İsa, Tevrat’ta geçen bu ayetleri hatırlatmakla ne demek istiyor?

İbrahim’in, İshak’ın, Yakup’un Tanrı anlayışı halkın Tanrı anlayışından farklı mı? Elbette farklı...

Yukarıdaki ayet Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı’dır.” diyor.

Bu ayetten diri olarak sözü edilen insanlar geleneksel din anlayışından kurtulmuş, Tanrı’yı iç benliğinde arayan; daha doğrusu olumlu ve yüce kavramlara kutsallık yükleyen bir Tanrı anlayışına sahipler...

Kutsal kitapları bu anlayışla incelersek görürüz ki Peygamberler olumlu ve yüce kavramları Tanrı olarak kabul ediyorlar ve böylece de halkın geleneksel din anlayışına ters düşüyorlar.

Bir örnek vermek gerekirse Tanrı; “köpeğe tecavüz

edenlerle”, “kediye hedef tahtası” olarak kullanan insanların Tanrı’sı olabilir mi?..

Demek ki İsa’nın verdiği bu örneğe göre öldükten sonra dirilmek yok; onlar göklerdeki melekler gibidirler (yani bir kavram), ne evlenirler, ne evlendirilirler...

En önemlisi de şu: Ölenlerin Tanrı ile ilgisinin kalmaması... Tanrı’nın; “ölülerin değil, dirilerin Tanrısı...” (Mat. 22: 23-32) olması...

Av. Eren Bilge,

6. ARİF TEKİN’İN KİTABI İÇİN...

**“Sümerler’den İslam’a Kutsal Kitaplar ve Dinler”
Adlı Kitabı İçin...**

“Hiç Bilenle Bilmeyen Bir Olur u?” (K. 39/9)¹

Aşağıdaki satırlar; Arif Tekin’in Nisan 2005 tarihinde Berfin Yayınları’na yayınlanan “Sümerler’den İslam’a KUTSAL KİTAPLAR ve DİNLER” adlı kitabından (Birinci Baskı) alınmıştır. Kitaba, kitabın ÖNSÖZÜ ile başlıyoruz.

Ancak Arif Tekin’in adı geçen kitabından alıntı yapmadan önce Allah ve din konusunda düşüncelerimi açıklamak istiyorum:

+

Allah’a ve Dini’ne karşı değilim. Bütün insanlar; Allah’ı, Dini’ni inkar etse ben, ölüm pahasına da olsa Allah’ı inkâr etmem. Ancak kutsal kitaplar; beşeri, ilahî, siyasi ayetler olarak üçe ayrılmalı; beşeri ve siyasi olanlar ayrı bir bölümde incelenmeli, ilahî olanlar ise kutsallaştırılmalıdır. İlahî ayetlerden kastım: Doğruluğu, iyiliği, barışı, sevgiyi, kardeşliği, alçakgönüllülüğü, genel doğruları, olumlu değerleri, yüce kavramları ise esas almalıdır. Yine beşeri ve siyasî ayetler ise günümüz ahlak ve hukuk anlayışına uydurulmalıdır. Aksi takdirde geçmiş yinelenir durur; çünkü mevcut dinler insanı kendine yapancılaştırmakla kalmadığı gibi birbirlerine de düşman kılmaktadır.

Bu nedenle mevcut kutsal kitaplardan çağımıza uyan ayetler alınmalı, uymayanlar ise müzeye kaldırılmalıdır.

Alınmaması gereken ayetlerden birine örnek: “Ey Muhammed! Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır; onlarla en güzel şekilde tartış...” (K. 16/125)

Alınması gereken ayetlerden birine örnek: “Rabb’in meleklerle, ‘Ben sizinleyim, inananları destekleyin’ diye vahyetti. ‘Ben inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım. Artık onların boyunlarına vurun, parmaklarını doğrayın’ dedi.” (K. 8/12. 47/4)

Alt alta sıraladığım ayetler birbiri ile çelişmektedir. Bir önceki ayette “Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır; onlarla en güzel şekilde tartış...” denirken; diğerinde, “Artık onların (inkar edenlerin) boyunlarına vurun, parmaklarını doğrayın” denilmektedir ki; alemlerin Rabbi olan Allah; insanlara, inkar edenlerin “boynunu vurun, parmaklarını doğrayın” demez; bu, günümüz hukuk kurallarına aykırıdır. Ya ne der? “Birbirinizi sevin” der...

Birbiri ile çelişen ayetlerden ikincisinin Allah’la da, dinle de ilgisi yoktur. Allah ve dini; insanların inançlara saygı göstererek, bir arada ve mutlu olarak yaşamasını ister.

İslam ilahiyatçıları “İslam barış, hoşgörü ve huzur dinidir” der; ama tarih boyunca İslam ülkelerinde huzur olmamıştır. Hep iç savaş, hep iç siyasal çekişmeler olmuştur. İç savaşa, içi çekişmelere son verildiği anda da komşu ülkelere karşı cihada girilmiştir. Bu, İslam Peygamberinin sağlığında da, ölümünden birkaç gün sonra da böyle olmuştur...

Allah bilgisi ve din duygusu kulaktan dolma sözlerle ve taklitle kazanılmaz; araştırıp, okumak yanında bilge ve İnsan-ı Kâmil’e hizmetle olur.

Atalarımız “Akıl ile nakil çatıştığı zaman akıl yolundan gidiniz!” der. Biz de “akıl ile dinin çatıştığı noktalarda akıl yolundan gidelim” dediğimiz için Allahsız, dinsiz oluyoruz... Ne gam...

Akıl ile dinin çatıştığı konusuna bir örnek: “Akıl (Bilim), Hiçbir madde yok olmaz; var olan da yok olmaz!” (Maddenin Sakınımı Yasası. Lavezion) dediği halde Din; “Allah dünyayı ve her şeyi yoktan var etti!” der.

Örneğin Meryem Ana’nın Allah’ın üfürmesi ile gebe kalması da akla ve bilime aykırıdır...

Artık bilinmelidir ki Tanrı, madde olarak yoktur, mânâ

olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur, simge olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Zat olarak yoktur, sıfat olarak vardır.

Bu tanıma göre peygamber gönderen, kitap indiren bir Tanrı yoktur. Bütün kutsal kitaplar din adamlarının sözleridir. Örnek vermek gerekirse işte örnekler:

“Mezmurlardan 116’sının başlığı vardır. Bunlardan 73’ü İ.Ö. 1011-971 yıllarında egemenlik süren İsrail Kralı Davut’a aittir. Başlıklarda belirtilen öteki yazarlardan bazıları ise Asaf, Korahoğulları, Musa ve Davut’un oğlu Süleyman’dır.” (Zebur (Mezmurlar) Kitabı Mukaddes Şirketi, 1. Basım, Ocak 1996. Önsöz.)

Görüldüğü gibi “Asaf, Korahoğulları, Musa” peygamber değildir; ama Mezmurlar da İslam’a dört kitabın birinden sayılır...

Yine; Tevrat’ta bulunan “Süleyman’ın Özdeyişleri”nin (Süleyman’ın Meselleri) yazarı tek başına İsrail Kralı Süleyman değildir. Süleyman’ın yanı sıra İ. Ö. 715-686 yıllarında İsrail’de egemenlik süren kral Hizkiya yanında, İsrail bilgelerinden Agur’un, Kral Lamuel’in sözleridir.” (Süleyman’ın Özdeyişleri. Yeni Yaşam Yayınları-Kitabı Mukaddes Şirketi ortak yayını. 1. Basım. 19896. Önsöz)

Bura da adı geçen Agur ile Kral Lamuel da Peygamber olmadıkları halde söyledikleri Kuran’da bile, Tanrı Sözü olarak kabul edilir.. Ne var ki Tevrat ile Zebur’da baştan sona Tanrı’dan dilekte bulunanlar insandır; yani Tanrı değildir. Bu, Kuran’da da böyledir. Örneğin Kuran’ın birinci süresi FATİH süresine baktığımızda Allah’a yakaran bir insanı görürüz. Buna karşın yine Tanrı kelamı deriz.

İncil’e gelince; İncil, İsa’nın ölümünden 60-70 yıl sonra Matta, Markos, Luka, Yuhanna adlı çırakları tarafından yazılmıştır. Bunlar İsa ile yaşadıkları olayları ve İsa’dan duydukları sözleri yazıya almışlardır. Bu dört çırağın yanında İsa’yı tanımamış olan, öyle ki bir zamanlar Hıristiyanların çoğunu Romalılara ihbar ederek öldürten ve Hıristiyanlar aleyhinde çalışan Yuhanna’nın sözleridir.

Bu Yuhanna, Korintlulara yazdığı 1. Mektubunda şöyle bir açıklamada bulunmaktadır: “Rab (İsa) değil, ben söylüyorum.” (İncil. Kor. 1. Mek. 7/12”

Şimdi yukarda adı geçenlerin ki bunların çoğu peygamber bile değildir, sözlerine Tanrı Sözü denirse İslam Peygamberi'nin sözlerine de dinsel gelenek nedeniyle Tanrı Sözü denmiştir.

Bu gerçeği de Kuran'dan öğreniyoruz: "Bu söz şanlı şerefli bir elçi'nin sözleridir." (Bak Kuran. 69/40. Ömer Rıza Doğrul ve Abdülbaki Gölpınarlı çevirisi).

Bu konuda Osmanlı İmparatorluğunun en büyük din bilginlerinden Şeyh Bedrettin Simavi de şöyle demektedir: "Kuran, Peygamber Muhammed'in sözleridir; ama, Tanrı sözü demeyen kâfir" olur." (Varıdat) Demek istiyor ki: Kuran'daki sözler Tanrısaldır ve yücedir...

O tarihlerde Peygamberlerin, Bilgelerin sözlerine değer verildiğinden insanı doğru yola ileten sözleri Tanrı sözü olarak kabul edilmiştir. Din ilminde; Tanrı, kitap ve peygamber cennet, cehennem, ahret vb dinsel terimlerin gizemli anlamları vardır. Bize düşen bu gizemli anlamların derinliğini kavramaktır.

Tanrı (Allah) da simgesel anlatım dediğimize göre buna da bir örnek vermek gerek. Burada Kuran'dan bir örnek vermekle yetineceğim: Örneğin Kuran'da şöyle iki ayet vardır:

"Ganimetler Allah'ın ve Peygamberindir." (K. Enfal. 8/1)

"Bilin ki, ele geçirdiğiniz ganimetin beşte biri Allah'ındır." (K. Enfal. 8/41)

Dikkat edilirse birinci ayette "Ganimetler Allah'ın ve Peygamberindir." denirken ikinci ayette: "Bilin ki, ele geçirdiğiniz ganimetin beşte biri Allah'ındır." deniyor. Eğer bu iki ayet Tanrı'nın sözleri olsaydı, "evveli ve sonrasını bilen Allah" çelişkiye düşmezdi. Önce "Ganimetler Allah'ın ve Peygamberindir." deyip de; sonradan fikrini değiştirerek "ele geçirdiğiniz ganimetin beşte biri Allah'ındır." demezdi. Ancak konumuz Tanrı'nın (Allah'ın) simgesel anlatım olduğunu anlatmak olduğu için bu konuyu atlayarak Tanrı'nın simgesel olduğuna ilişkin örneğimizi verelim:

Bilindiği gibi Allah (Tanrı) "yerin ve gök'ün malikidir" Yerin ve Gök'ün maliki olan bir Allah'ın Ganimete ne ihtiyacı olabilir.

Burada Allah simgesel bir anlatımdır. Peygamber'in ve

yakınlarının, yetimlerin, düşkünlerin, yolcuların, gazilerin ve şehit düşenlerden geriye kalanları simgeler. Kamu yararına yapılacak harcamaları simgeler...

Şimdi gelelim dinin kaynağına ve amacına:

Dinin kaynağı bütün insanların yaratılışında vardır. Sevmek, yardım etmek, paylaşmak, cana kıymamak, çalmamak (hırsızlık yapmamak), anaya babaya yardım etmek, onları üzüp kırmamak gibi olumlu duyguları, genel değerleri, yüce kavramları kötü olanlara üstün tutarak yaşamına uygulamak.

Bu olumlu duygular, genel değerler, yüce kavramlar bütün insanların yaratılışında vardır. Buna Yaratan'ın dini denir. Çünkü bütün insanların doğuşunda kendisine Yaratan tarafından verilmiştir... Zamanla, toplumsal, ekonomik, siyasal oluşumlar nedeniyle insan kötülükten zevk almaya başlar ki; bu tür insanlar da Yaratan'ın dininden çıkmış olarak kabul edilir...

Dinin amacı ise insanın tekâmül etmesidir. Tekâmül ise; yaratılışında kendisine verilen olumlu duyguları, genel değerleri, yüce kavramları yaşamına uygulamasıdır. Kötü yola düşmemesi, yanlış olanı yapmamasıdır. Bu da Tanrı'yı bilmekle olur. Bizimkilere göre dinin amacı ibadettir. Savm, salat, haç, zekat, kelime-i şahadet tir.

Tanrı, üstesinden gelemeyeceğimiz; Doğa ve Evren yasaları ile akıl, mantık, sağduyu, vicdan yoluyla insanları iyiliğe yönelten duygudur (Ruhül Kudüs = Cebrail = Vahiy). Bir de toplumun kabul ettiği genel değerler, ortak doğrular, evrensel ilkeler, yüce kavramlar ve güzel nitelikler (esma-ül hüсна dedikleri...) olup yaşama uygulandığı takdirde; insana huzur ve mutluluk veren; doğruluk, dürüstlük, iyilik içeren ilkelerle kuralları kapsar.

Tanrı; insandaki akıldır, hakkaniyettir, idraktır, sağduyudur, vicdandır...

Tanrı; içimizde bulunan ve doğru dürüst davrandığımız sürece bizde tecelli etmeye hazır rahmanî (ilahî, yüce..) bir duygudur. Şeytan ise egomuzdur (bencillik, ilahî olmayan, aşağılık duygu...)

Benim söylemeye çalıştım bu Tanrı ve Din kurallarını Zerdüş; İsa'dan 7 yy önce şu şekilde ifade etmiştir.

“İnsan; dünyasındaki her türlü kirliliği, hastalığı, kötülüğü, erdemsizliği ve yalanı yok etmeli, yararlı ve ahlaklı bir yaşam sürdürmelidir. Hem maddî, hem manevî tüm araçlarla şeytanın ülkesini (kötülüğü) yıkmalı ve yeryüzünde iyiliği hâkim kılarak tanrısal zaferi kazanmalıdır. (Avesta Bölümleri. Zerdüşt. Çeviren ve Hazırlayan: Eshat Ayata. Kora Yayın. Birinci Basım. 1998. s. 16).

Tanrı'ya erişmek isteyen insan; doğruluğu, iyiliği, güzelliği, erdemi kendisine ilke ve kural olarak kabul edip yaşamına uygulamalıdır.

İnsan; iyi ve kötü duygulardan, kötü olanı dışlayarak iyi olanı yaşamına uyguladığı takdirde vahdete erişir. Bu duruma din ilminde Tanrı'nın teklifi; ikilikten kurtulup birliğe erişmek denir; yani, İy ve kötüden, iyi olan Rahmanî duyguları, kötü olan şeytanî duygulara tercih etmesi halinde ikilikten kurtulmuş sayılarak Tanrı'ya erişmiş sayılır ki ilm-i ledün'de buna da (vuslat) denir

Tanrı, her zaman içimizde olup yaşadığımız sürece bizimledir. Tanrı bizim içimizde olup biz yaşadığımız sürece vardır. Tanrı'ya karşı hesabımızı yaşarken veririz. Öldükten sonra gidilecek bir yer olmadığı gibi, öldükten sonra bizden, hesap soracak bir merci de yoktur. Ne varsa hepsi bu dünyadadır. “Oku kitabını, hesap sorucu olarak nefsin sana yeter...” (K. 17/14) ayeti boşuna söylenmemiştir...

Diri olanlar, hesabını bu dünyada verir. “Diriler” için Cennet de Cehennem de bu dünyadadır. “Ölüler” için Allah da, Din de söz konusu değildir.

Bilinmelidir ki “Allah: Ölülerin Allah'ı değil; ancak, dirilerin Allah'ıdır.” (İncil. Matta. 22/33. Markos. 12/27. Luka. 20/38)

Dur, hemen atlama; İncil tahrif edilmiştir, deme. Aynı ifadeler Kuran'da da vardır. Okuyalım: “Ve kör ile gören, karanlıklar ile ışık ve gölgelikle sıcaklık bir değildir. Dirilerle ölüler de bir değildir. Doğrusu Allah, dilediği kimseye işittirir. (K. 35/19-22)

İşte bir tane daha: “... Bu, öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. Diri olan kimseyi uyarsın...” (K. 36/69-70). Burada “Diri” olan; atalarının dininden ve geleneklerinden kurtulmuş, kalp gözü açılmış, gerçeğe erişmiş, dürüst, iyi ve örnek insandır. Din ilminde öyle her yaşayan, sokakta yürüyen insan diri

sayılmaz.

Demek ki Kuran, dirilere okunurmuş; ölülere okunmazmış. Ölü ise mezarda yatan ölü olmayıp çevremizde gezen; Allah'tan, Dinden habersiz olduğu halde Allahçılık, dincilik taslayan gafillerdir. Bunlar hakkında Kuran'da şöyle denmiştir. "Allah katında, yeryüzünde canlıların en kötüsü; gerçeği akletmeyen sağırlar ve dilsizlerdir." (K. 8/22)

Bu durumda Allah ve Din konusunda mesafe almak isteyenlere öncelikle "ölü" kim, "Diri" kim araştırmak düşer...

Tanrı; bilge olandır, doğru olandır, erdemli olandır, iyi nitelikleri olandır, yüce olandır.

Kutsal kitaplarda adı geçen Âdem insanlar arasında Allah'ı ilk idrak eden adamdır.

Âdem'in Cennet'ten kovulması ise insanın; kendine yakışmayan bir iş yaptığı için huzur ve rahatının kaçmasıdır ki bu Cennet'ten kovulmakla anlatılır. Çünkü cennet yaptığımız olumlu davranışlar sonucunda duyduğumuz huzuru, cehennem ise olumsuz davranışlar sonucu duyduğumuz huzursuzluğu ifade eder.

İnsan-ı kâmil (olgunlaşmış bilge insan) Cennet'ten kovulacak iş yapmadığı sürece saygı görmeye layıktır. Bu nedenle Kuran'da bilge insanlara, saygı gösterin anlamında, secde edin denmiştir: "Ve meleklerle, 'Âdem'in önünde secde edin' dediğimizde, bunu reddeden ve büyülenen İblis dışında, secde ettiler." (K. 2/34)

Burada İblis; söylenen söz karşısında durup düşünmeyen, bildiklerini doğru sanan ve körü körüne inanan kendini beğenmiş insanların simgesidir. Bunlar durup düşünmezler, akletmezler.

Oysa yüce olan akıldır, insanî duygulardır, sağduyudur, vicdandır. Bu sayılanlar insandaki Tanrısal niteliklerdir. Tanrısal nitelikler insana güç verir. Bu nitelikler "Esmâ-ül Hüsna" olarak dile getirilir.

Din; her şeyden önce ahlak, edeptir, haddini bilmektir. Büyüklerini saymak, küçüklerini sevmektir. İki günü bir etmemektir. Her geçen gün bir önceki güne göre her bakımdan ilerlemek, tekâmül etmektir.

Benim karşı olduğum din adına hurafe satılması, yalanlar söylenmesi, halkın aldatılması ve din ticareti yapılarak

iktidara geçilmesi, kasaların doldurulması ve kâfir mümin, müşrik diye insanların birbirine düşürülmesidir. Tahkiki dinden uzaklaşarak taklidî dine sapılmasıdır.

Bu anlattıklarım üzerinde akıl yürüterek düşünmeyenler ve söylediklerimi anlamadıkları için bana kafa tutanlar “Allah katında, yeryüzünde canlıların en kötüsü gerçeği akletmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.” (K. 8/22); ayeti gereğince “Ölüler”dir.

Bilge ve olgun olmak isteyen (İnsan-ı kâmil. Olgun insan...) insan; doğruluğa, iyiliğe, güzelliğe, erdeme, bilgiye ve bilgeliğe özenip Rahmanî (Tanrısal) duyguya sahip çıkmalı, yaşamına uygulamalı ve olgun bir insan olmalıdır. Bu demektir ki kendisinde bulunan iyi ve kötü duygulardan kötü olanı dışlayarak birliğe ermelidir. İşte buna din ilminde “vahdet” (Tanrı’ya erme...) denir. Yani iyi hem kötü davranışların ayırımında olan ve iyi ve kötü ikiliğinden kurtulmuş olanlardır...

İnsan kötü olanı bırakıp yalnız iyi olanı yapmış olursa “tevhid” sahibi olur; yoksa yalnız “Allah” demekle tevhid’e erişilmiş olmaz. Şu ayet bu görüşümün kaynağıdır.

Tanrı’ya yaklaşmak için, bahane, fırsat, sebep, vasıta, vesile, yol aramalıdır ve Tanrı’yı bulunabilirken aramalıdır.

“Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının, O’na yaklaşmaya vesile arayın ve O’nun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.” (K. 5/35)

Bu durum Tevrat’ta şu ayetle anlatılır:

“Bulma fırsatı varken RAB`bi arayın, Yakındayken O`na yakarın.” (Tevrat, İşaya. 55/6)

Bu ne demektir ki; sen Allah’a yardım etmezsen Allah da sana yardım etmez; Yani iyi olanı değil de kötü olanı yaparsan Allah seni korumaz demektir.

Bunun için de insan; erdemli davranma fırsatı doğduğu zaman erdeme sarılmalıdır. Bir kimseye yardım etme koşulu gerçekleştiğinde ona yardım etmelidir. Özür dileme zorunluluğu doğduğu zaman özür dilenmelidir. İyilik yapma, yardım etme, olumlu sorularına yanıt verme olanağı doğduğu zaman iyi, doğru, güzel olanı yapmalıdır ki Tanrı’ya ulaşmış olsun. Bu örnekler çoğaltılabilir. Bu görüşüm de şu ayetle dile getirilir: **“Ey inananlar! Allah’tan sakının ve O’na yaklaşmaya yol arayın ve O’nun yolunda savaşın.**

Belki kazançlı çıkarınız. (K. 5/35)”

Bu konuda da Tevrat şöyle yazar: **“RABBİ bulunabilirken arayın; yakinken O’nu çağırın. Kötü kişi kendi yolunu ve fesatçı kendi düşüncelerini bıraksın ve RABBE dönsün...”** (Tevrat. İşaya. 55/6)

Ne demek istiyor bu ayet? Erdemli davranma fırsatı doğduğu zaman erdemli davran; iyi olanı yapma fırsatı doğduğu zaman iyi olanı yap ki “O’nu yakinken çağırılmış olursun.” diyor.

Bu konuda İncil de şöyle yazar: **“Tanrı’ya yaklaşın; O da size yaklaşacaktır.”** (İncil. Yakup. 4/7) Bu, doğru, dürüst, iyi olgun ve erdemli davrandığın sürece Tanrı sana yaklaşacak ve sana yardım edecek demektir. Bu durumda insan; kötü davranışlardan, yılandan çiyandan kaçarmış gibi kaçır gibi kaçmalıdır ki Allah’a erişmiş ve onu bulmuş olsun...

Tanrı’ya erişmek için ikilikten kurtulmak gerekir. Bir insanın iyilik ve kötülük arasında ayırım görmemesi ikilik demektir. Kötülüğü bırakıp iyiliğe sarıldığı takdirde ikilikten kurtularak birliğe erer. Allah birliği, teklifi, tevhit, vuslat bu anlama gelir.

İnsan ikilikten kurtularak teklife; yani Rahmanî duygulara (iyi olana) sarılmalıdır. Şeytanî duyguları (kötü olanı) atarak Rahmanî duyguları yaşatmalıdır. Yani Rahman’a; doğruluğa, dürüstlüğe, iyiliğe sarılıp onu sahiplenmelidir ki Allah’ın oğlu olsun.

Çocuğun velisi baba ve anasıdır. Ana-baba çocuklarını koruyup gözettikleri, besleyip büyüttükleri için “veli” denmiştir. İslam’da şöyle bir deyim vardır ve çok söylenir: “Allah’ın velisi.” İşte bunun gibi iyiliği, doğruluğu, dürüstlüğü koruyup gözetken insan Allah’ı korumuş olur ve bu nedenle de Allah’ın velisi (Allah’ı koruyan) niteliğini kazanır.

Bu nedenle Şeyh Ebu Said; TEVHİDİN SİRLARI adlı kitabında: **“O’nu kullukta arayan bulamaz. O’nu, O’nunla arayan hemencecik buluverir.”** der. (Kabalıcı yayınları. 2003. s. 294)

Şeyh, **“O’nu, O’nunla arayan hemencecik buluverir...”** demekle; doğruluğu, dürüstlüğü, iyiliği, erdemli yaşamı kastetmektedir. Camiye, Kilise’ye, Havra’ya (Sinagog’a) gitmekle; yani, Allah’a kulluk yapmakla Allah’ı arayan O’nu

bulamaz...

Bu anlayışı yakalamak isteyen insan; Allah'ın içinde olduğunu idrak edecek aşamaya gelmelidir.

Evet Allah, içimizdedir.

Şu ayetler de Tanrı'nın içimizde olduğunu gösteren ayetlerdir:

+

“Ve kullarım sana beni sorarlarsa... ben çok yakınım; bana çağırdığında, çağrısına cevap veririm. Öyleyse benim çağırma uysunlar ve bana inansınlar. Belki doğru yola yönelirler.” (K. 2/186)

“Ve bilin ki, Allah, kişi ile kalbi arasına girer.” (K. 8/24)

“Ve hani sana, ‘Rabb’in gerçekten bütün insanları kuşatmıştır’ demiştik.” (K. 17/60)

“O dedi: Korkmayın. Evet ben sizinle birlikteyim. Duyarım ve görürüm. Evet ben sizinle birlikteyim; duyurum ve görürüm.” (K. 20/46)

“... Biz, ona şah damarından yakınız!...” (K. 50/16)

“Kesin olarak inananlara, yeryüzünde nice göstergeler vardır, kendi içinizde de. Artık görmüyor musunuz?” (K. 51/21)

“O anda, biz size ondan (ölümden) daha yakınız; ama göremezsiniz,” (K. 56/85)

“Nerede olursanız olun O sizinle birliktedir” (K. 57: 4)

Bu konuda bir de hadis vardır: **“Hiçbir yere sığmadım; mümin kulumun kalbine sığdım.”**

Bu anlattıklarımı anlayabilmek için insanın “yakîyn” mertebesinde olması gerektir.. Ne var ki ilahiyatçılarımızın hemen hemen hepsinin “yakîyn” mertebesinde haberi yoktur...

İlahiyatçılarımız “yakîyn”i kesin bilgi ya da ölüm diye Türkçeleştirmektedirler. “Ve sana “yakîyn” gelinceye kadar Rabbine ibadet et.” (K. 15/99) ayetini; “Ve sana (ölüm-kesin bilgi) gelinceye kadar Rabbine ibadet et.” biçiminde Türkçeleştirirler.

Kesin Bilgi, yukarıdaki ayetler gereğince, Allah'ın kendi içimizde ve yeryüzündeki nice göstergelerde olduğunu idrak seviyesidir. Yoksa savm salât, haç zekât, kelime-i şahadet değildir.

“Yakîyn” terimi, bizleri doğruluğa, dürüstlüğe ve iyiliğe yakınlaştıran ve Ruh-ül kubûh’ün etkisiyle kötü bir iş yapmaya çalıştığımızda engellemeye çalışan bir duygudur ki buna Ruh-ül Kudüs denir. Ruh-ul Kudüs, insanı, iyi olanı yapmaya yönelten duygudur ki buna din ilminde; vahiy (Cebrail, İçe doğuş, Kutsal ruh...) denir. İçinden gelen bu sese (vahiy) uyan kişinin Allah’a karşı gelmesine (kötü bir davranışta bulunmasına) olanak yoktur.

Evet, Tanrı, her zaman içimizde olup yaşadığımız sürece bizimlidir. Bizim için Tanrı bizimle ve yaşadığımız sürece vardır. Tanrı’ya karşı hesabımızı yaşarken veririz. Öldükten sonra bizden hesap soracak bir merci yoktur. İnsan-ı kâmil (Diri) hesabını bu dünyada verir. “Diriler” için Cennet de Cehennem de bu dünyada söz konusudur.

“Ölüler” için Allah da, Din de söz konusu değildir. Bilinmelidir ki “Allah: Ölülerin Allah’ı değil; ancak, dirilerin Allah’ıdır.” (İncil. Matta. 22/33. Markos. 12/27. Luka. 20/38).

Ve “Gelin kiminse güvey odur.” (İncil Yuhanna. 3/29) Yani kim bu anlattıklarımı kutsal kitaplara bakarak anlamaya çalışır ve yaşamına uygularsa o dindar olup Allah’ı bilendir.

İllâ dindar olmak gerekiyorsa; bilinsin ki benim dinim “Yaratılış Dini”dir. İşte dinimin kaynağı: **“Öyleyse sen yüzünü içtenlikle dine çevir; Allah, insanları hangi doğa üzerine yaratmışsa, o doğallıkla. -Allah’ın yatmasında hiçbir değişme yoktur: İşte, dosdoğru din budur, ama insanların çoğu bilmez-”** (K. 30/30)

İşte ben bu din üzereyim. Ne var ki insanların çoğu bunu bilmez. “... dosdoğru din budur, ama insanların çoğu bilmez-” (K. 30/30)

Çünkü bu bilgiler akıllılardan, alimlerden, bilgililerden, hikmetlilerden, ilahiyatçılardan, yazarlardan gizlenmiştir. Bu bilgiler Yaratan tarafından kimi insanlara doğuştan verilmiştir... İşte bu söylediklerimin dinde kaynağı şu ayetlerdir.

“Ey baba sana şükrederim ki; bu şeyleri (bilgileri) akıllılardan ve hikmetlilerden gizledin.” (İn. Luka. 10/21)

İşte bir tane daha:

“Birçok Peygamberler ve Salih adamlar sizin gördüğünüz şeyleri görmek dilediler, görmediler; sizin

İşitmek istediğinizi şeyleri işitmek istediler, işitmediler.”
(İncil. Matta. 13/17-18)

Sonuç olarak: Din durağan olmamalıdır. Akılcı olmalıdır, bilime saygılı duymalıdır, çağı yakalamalıdır, kafirdir, müşriktir diye cana kıymamalıdır.

Hayri Balta dinsiz öyle mi? Sen gez hele gez!..

Av. Hayri Balta,

7. TASAVVUF 1

İslâm'ın düşünce sistemi ve yaşamı...

Görölmeyenden yola çıkarak, görölmeyenin verilerine dayanarak görölenlerin deşifre edilmesi sistemine dayalı çalışmalar bütünü...

Seyri sülûk

“B” harfindeki anlam itibariyle Allah'a iman uyarısı yönünde yapılan çalışmalar...

“Tahkiki iman” hâli...

Varlığın hakikatini, vücudun aslını, özünü bildiren bir çalışma düzeni...

Orijinal tekil yapıyı ele alıp inceleme, etüd etme ...

“Din”in temelindeki düşünsel taban...

Bütünüyle “gizli şirk”in ortadan kalkması; gizli şirki doğuran, zannındaki “Ben varım” şartlanmasının kalkması çalışmaları...

Aklı başında-şuurlu-yüksek tefekkür gücü olan üstün istidat ve kabiliyetli insanların yaptığı çalışmalar bütünü...

“İlim”e-irfana teslim olarak yapılan çalışmalar...

İman nuruna dayanan bir tarzdaki çalışmalar bütünü...

Şeriatla ilgili hususların üzerine bina edilen “VAHDET SIRRINA ERMEK” amacına yönelik çalışmalar...

Amacı, insanı en büyük belâdan; perdelilikten korumak olan çalışmalar...

İnsanın kendi aslını, orijinini bilme ve yaşama konusundaki çalışmaları esas alan çalışmalar...

Kişinin, kendini meydana getiren Esmâ-i ilâhi'yi tanınması, bilmesi ve bunu gereğini yaşayabilmesi yolunda yapılan çalışmalar...

Kişinin Allah'ı bilmesi; Allah indinde ve ilminde

“yok”luğunu hissedip yaşaması; ve nihayet “Allah ismiyle işaret olunan BÂKÎ”dir hükmünün tesbit olması çalışmaları...

Nazarî bilgilerle değil; bilfiil “tatbikatla” yaşanan çalışmalar...

Dikenlerden incinenlerin değil; aşk uğruna can vermeye gelenlerin yapacağı çalışmalar...

Alıcı değil, verici olanların yaptıkları çalışmalar...

“Başladığı noktaya gelen daireyi tamamlamak”...

Fenâfillâh ve bekâbillah isimli iki aşamaya dayalı çalışmalar bütünü...

“BÂTİN” ismi ve “ZÂHİR” ismi mânâsı içinde yapılan seyir...

Kişinin yedi mertebeyi aşma çalışmaları...

“İnsan”ların kendi hakikatlerini tanıma yolunda yaptıkları çalışmalar Dindeki mistisizm’i meydana getirmiştir..

İşte Tasavvuf da insanın kendi aslını, orijinini bilme ve yaşama konusundaki çalışmaları esas alır.

+

Tasavvuf, tarikat, bir iyi ahlâk derneği değil; varlığın hakikatini, vücudun aslını, özünü bildiren bir çalışma düzenidir!.

Tasavvufun Gayesi

Tasavvufun gayesi, kişinin, kendini meydana getiren bu Esmâ-i ilâhî’yi tanıması, bilmesi ve bunu gereğini yaşayabilmesi hali ve bu yolda yapılan çalışmalardır, kişinin Allah’ı bilmesi; Allah indinde ve ilminde “yok”luğunu hissedip yaşaması ve nihayet “Allah ismiyle işaret olunan BÂKÎ”dir hükmünün tesbit olmasıdır.

Tasavvuf çalışmalarının temeli; şirki hafiden kurtulup, başını nereye döndürsen, yani ne yöne bakış atsan TEK’liği görebilmek içindir...

Bir kişi tasavvufa yani iman nurunu esas alan çalışmalara dayanmadan, kendindeki şartlanmaları ortadan kaldırabilir...

İşte “tasavvuf” çalışmaları ve terbiyesinin çok önemli bir amacı da insanı bu en büyük belâdan; perdelilikten korumaktır...

Bu yüzdendir ki “tasavvuf” en değerli konudur!.

Tasavvuf, İlme-İrfana Teslim Olmaktır!

Tasavvuf, külliyyen TAHKİK mesleğidir; asla taklid değil!.

Tasavvuf, dinin temelindeki düşünsel tabandır!. İman nuruna dayanan bir tarzdaki çalışmalar bütünüdür.

Bugünkü tarikat uygulamalarıyla, gerçek mürşid - tâlip uygulamasının isim benzerliğinden başka uyar tarafı yoktur kanaatime göre!...

Teslimiyet, körü körüne denileni yap diye anlaşılıyor ki günümüzde, bana göre bu anlayış da yanlıştır... İnsan beynini, aklını, en geniş şekilde kullanarak ancak hedefine varabilir...

Teslimiyet demek; kişinin kendisini İLME, İRFANA teslim etmesi demektir... Ayakkabı boyayıp, havlu tutma demek değil; anlayışındayım... Bilmem yeterince açıklayabildim mi?

İşte bu sebeptendir ki, bu incelikleri kavramış olan geçmişteki pekçok hakikata ermiş zâtlar, "Tasavvuf" denilen öğretiyi oluşturmuşlardır.

"Eğer, varsayımın olan varlığından, benliğinden tümüyle kurtularak "nefs"ini tanımak istiyorsan, teslim ol; kendinden kurtul, Allah`a er!".

Demişlerdir..

Tasavvuf, Bilfiil Tatbikatla Yaşanır!

Tasavvuf, nazarî bilgilerle değil; bilfiil "tatbikatla" yaşanır!.

Tasavvuf bahçesi, aşk uğruna can vermeye gelenlerin yeridir; dikenlerden incinenlerin değil!.

*

Tasavvuf, Şeriatla İlgili Hususların Üzerine Bina Edilen "VAHDET SIRRINA ERMEK" Amacına Yönelik Çalışmalar İle Başlar

İyi ahlâk, yasaklardan kaçınmak, ibadet, tasavvufun değil; şeriatın konusudur!.

Eğer kişi, tasavvuf toplantılarında, bu saydığımız şeriatla ilgili hususlarla vakit geçiriyorsa, o henüz tasavvufla ilgilenmeye başlamamıştır.

Tasavvuf, şeriatla ilgili bu hususların üzerine bina edilen "VAHDET SIRRINA ERMEK" amacına yönelik çalışmalar ile başlar... Ki bu da ilgili eser ve kişilerden araştırılabilir.

Tasavvuf Çalışmalarının Amacı Allahın Tekliğini Kavramaktan İbarettir

Öncelikle belirtelim ki, bütün evliyullah, "ALLAH"ın

TEK'liği konusunda müttefiktir.

Hattâ Nakşibendi Tarikatından Ubeydullah Ahrar:

“Tasavvufun gaye Vücut bahsidir” diyerek, tasavvuf çalışmalarının amacının “ALLAH”ın TEK'liğini kavramaktan ibaret olduğunu belirtmiştir.

Bu Tekliği anlamada iki ayrı yol vardır ZANNI, maalesef işin ehli olmayanları ikiye bölmüş; veliler de bu konuda kendi merteye ve hallerine göre açıklamalarda bulunmuşlardır.

“ALLAH'ın AHADİYETİ” hakkında, Hazreti Muhammed Aleyhi's-Selâm'dan gelen ilk bilgiler, Hz. Âli ve Hz. Ebû Bekir tarafından dalga dalga bütün velilere yayılmış ve nihayet İmam GAZALİ ve Muhyiddin A'râbî tarafından “Vahdeti vücûd” şeklinde bir TEKLİK, anlayışı olarak sistematize edilmiştir.

Tasavvuf, Bütünüyle Gizli Şirkin Kalkması Çalışmalarıdır! İslam'ın düşünce sistemi ve yaşamı olan “Tasavvuf”un belli başlı prensipleri vardır.

Tasavvuf, akli başında - şuurlu - yüksek tefekkür gücü olan üstün istidat ve kabiliyetli insanların konusudur!

Ağzından çıkanı kulağı duymayan mecnunların, psikiyatrik vakaların tasavvufla, hele hele Allah'a erme gibi fevkalade muazzam kesinlikle bir ilgisi olamaz!..

“Nefs”i bilme; “Rabb”i bilme; “Melik”i bilme; “Allah”ı bilme; “Marifetullahı” bilme; Allah'ın tüm varlıkta yürürlükte olan sistemini müşahede etme gibi sayısız ilimleri kapsamak, “akl-ı kül” işidir en azından!..

Bütün bunlar, deli divanelike, meczuplukla olmaz; şuurla olur!. Hem de çok üst düzeyde bilinçle..

Bir takım adamlar görüyoruz ortalıkta, başıbozuk dolaşıyorlar!.. Bir takım düzensiz, şuursuz, saçma laflar ediyorlar!.. Biz de bunlara, Vahdet'i yaşıyorlar meczuplar, hakikati yaşıyorlar, bilmem neyi yaşıyorlar diye nazar ediyoruz... Hiç alâkası yok!

Mantıksal bütünlükten yoksun konuşmalar yapan Hakikat ehli yoktur!.

Zira Vahdet olayı, tamamıyla bir basiret, bir şuur olayı!... Nerede bir basiret- bir şuur olayı, nerede bir deli saçması!...

Düşünün ki biri; “Ben Hakkım” diyor, sonra ondan vazgeçiyor, dönüyor, “Ben basit, aciz bir kulum, ben bilmem

neyim” diyor... Bunlar şuurlu ifadeler değil!..

Şuurunu, bütünüyle, aşırı şekilde bu konuya, teksif etmekten dolayı, bu kişiye halkın “deli” demesi; delicesine bir çalışma içinde olduğu mânâsındadır!. Yoksa; sistemsiz -saçma sapan şeyler söylemek değildir, “delilik”ten murad...

Bir kişi bu işin böyle olduğuna inanır, iman ederse; bunu böylesine yaşayabilmek için, bedenselliğinden -huylarından- şartlanmalarından kopabilmek amacıyla yoğun bir takım çalışmalara girerse; herkesin genel anlayışına ters düşen bu çalışmalara girmesi dolayısıyla de millet ona “deli” der.

- Yahu bu adam deli. Bunu terk etti, şunu terk etti” vesaire derler.. Ama, halkın ona deli demeleri, deli olduğu anlamına gelmez!. Nitekim, Rasûlullah aleyhisselâma dahi deli demişlerdir, mecnun demişlerdir..

Esasen, Tasavvuf bütünüyle “gizli şirk”in ortadan kalkması; gizli şirki doğuran, zannındaki “Ben varım” şartlanmasının kalkması çalışmalarından başka bir şey değildir.

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları ilerledikleri nisbette görürler ki...

Tasavvuf erenleri, tasavvuftaki yolculuğu, “başladığı noktaya gelen daireyi tamamlamaktır” diye târif etmişlerdir.

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları ilerledikleri nisbette görürler ki...

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları, aşama aşama “eşyâ (şeyler)nın hakikatine ilerleyerek, her şeyin TEK’ten var olduğunu müşahede ederler. Bu boyutta, basiretleriyle tespit ederler ki, hakikatleri itibariyle, çokluk yani kesret mevcut olmayıp, varlık TEK’ten ibarettir. Ne kendileri ne de çeşitli boyutlar ve evrenler hiç var olmamıştır!.. Böylece yarım daire tamamlanmış, “fenafillâh” gerçekleşmiş olur... Bunun biraz ötesi de vardır ki, onu burada dillendirmenin gereği yoktur.

İkinci yarım dairenin yolculuğu kolaylaştırılmış olanlar ise burada kalmayıp, fitratları gereği olarak seyirlerinde devam ederler... Bu defa TEK’in İlim sıfatının, “Mürid” ismiyle işaret edilen İrade sıfatı aracılığıyla Kudrete dönüşerek, kesrete ait ilmî suretleri meydana getirdiğini; bu ilmî suretleri hâvi mücerred meleğin, kendisinden açığa çıkma mahalli olan

“RUH” adlı müşahhas meleğe dönüştüğünü, bundan meydana gelen hamele-i arş denen müşahhas meleklerin varlığını ve boyut boyut bunlardan meydana gelen diğer müşahhas melâikenin varlıklarıyla evren içre nice evrenlerin ve sâir varlıkların oluşumunu müşahade ederler. Nelerden nelerin nasıl meydana geldiğini, hangi müşahhas melek (kuvve) lerin hangi kuvveler-varlıklar şeklinde açığa çıktığını seyrederek. Seyredenin, gerçekte kim olduğunun bilincinde, varlıksız olarak!..

Yolculuk Nasıl Kısılır?

Yolculuk ALLAH'tan başlar ve ALLAH ile ALLAH'a olur ise, son derece kısılır!

Fenâ'da varlığın aslına özüne erişilir. Bekâ'da ise orijinal varlığın bakışı ile âlemler seyredilir!

Tasavvuf, fenâfillah ve bekâbillah isimli iki aşamaya dayanır;

Birinci aşamada varlığın aslına özüne erişilir; ikinci aşamada da Orijinal varlığın bakışı ile âlemler seyredilir.

İşte birinci seyir, “BÂTİN” ismi mânâsı içinde yapılan bir seyirdir; ikinci seyir ise “ZÂHİR” ismi yönüyle yapılan bir seyirdir.

Tasavvufa girenlerin pek çoğu bu ikinci seyir devresine geçemezler!. Bu sebeple de işin sadece Tevhid görüşü denen, birinci seyir yanında kalarak; pek çok şeyin hakkını vermekten geri kalırlar! Oysa bu kişiler dairenin ikinci yarısına geçip, şuûr boyutunda, “Batîni” gerçeklerin “Hak” olduğu gibi; “Zâhir” boyutunda da bu ortama ait gerçeklerin “Hak” olduğunu görebilselerdi mutlaka fiilleri başka olacaktı.

Esasen bu konuyu içerde daha geniş bir şekilde de ele almıştık. Şimdi meseleyi şöyle toparlayalım. Vahdet konusu şuûr boyutunda yaşanan bir gerçektir! Zâhir boyutu ise kendi kanunları içersinde akar gider!. Bu sebeple, bugün zâhir yönünde nasıl bir takım şeyler yapmak mecburiyeti söz konusu ise, aynı şekilde ölüm ötesi yaşam bakımından da, aynı şekilde bir takım fiilleri yerine getirme mecbûriyeti vardır; ve bunları tatbik etmeyenler, bu eksikliklerinin azâbını çekerler!.

Tasavvuf Çalışmalarında Kişi Şu Yedi Mertebeyi Aşar

Seyri sülûkta yani tasavvuf çalışmalarının bir yoldan

yapılması halinde kişi şu yedi mertebeyi aşar:

1- Ruhü cüz`isinin ne olduğunu bilir

2- Akli ve muhakemesini fark edip, düşünerek harekete başlar

3- Aklının Akl-ı Külli olduğunu fark edip; ruhunun Ruh-u A`zamla kâim olduğunu; nefis`inin Nefs-i Küll`den geldiğini hisseder.

4- Hepsinin Zât`ta fâni olduğunu müşahede eder ve neticesini yaşar. (Cem makamıdır)

5- "İbn-ül Vakt" olduğunun bilincindedir. (Vahdeti vücûd - Ene`l Hak hâlidir) (Fenâ Fillah)

6- "Ebû'l Vakt" diye işaret edilen kemâlât ile yaşar. (Vahdeti Şuhud) (Bakâ Billah) (fark bölümüdür)

7- "Fakr" = mahvı küll = Hiçlik (Vâhidiyet mertebesidir)

"Tahkiki İman" Hâli Olan Tasavvufa Yön Veren İki Uyarı Âyeti

"Rahman ve Rahim olan Allah ismindeki sır ile başlarım.

Kesinlikle o kâfirleri -gerçekleri örterek inkâr edenleri- uyarsan da uyarmasan da iman etmezler!.

Allah onların şuurlarını ve algılamalarını mühürlemiş, basiretlerini perdelemiştir!. Onlar azâmetli bir azaptadırlar.

Ve insanların bir kısmı "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak Allah`a ve yine "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak âhirete iman ettiklerini söylerler; oysa onlar "B" harfinin sırrını anlamış olarak İMAN ETMEMİŞLERDİR.." (K. 2/6-8)

Âyetlerin metnine başlarken yazdığımız, "besmele" ile ilgili olarak kısa bir not geçtikten sonra, konuya girelim...

"Besmele" çekilmez; mânâsı idrak edilir; ve gereği yaşanır!.

"Besmele"yi idrak edip, gereğini yaşayamayana kalan ise, bol bol "Besmele" çekmektir!. Ola ki, mânâsı, sırrı açılır da, gereğini yaşar!.

İsim, müsemmâ içindir!..

Önemli, yol olan, isim değil; hedef olan ismin müsemmâsıdır!.

İsim ve resim, hiç bir zaman öze perde olmamalıdır!..

"Besmele"nin anlamıyla hemhâl olamıyorsak; elbette bize geriye kalan ismi ve resmidir!. Allah O`ndan da mahrum

bırakmasın bizleri.

Bize soruyorlar, “niye kitaplarının başında besmele yazılı değil”, diye...

Elhamdulillah, şüküründe âciziz; takdir ve ihsan sonucu, çok yıllar önce keşf ve yakın ile “BİSMİLLAH” diyerek, yazmaya başladık!.. “RAHMAN” ve “RAHİM”den ulaştı sizlere sesli, görüntülü, yazılı bilgiler!.

Her ne kadar hitâbın başında “Besmele” görünmese de!.

“ATTIĞIN ZAMAN SEN ATMADIN, ATAN ALLAH’TI” uyarısınca!.

Öte yandan fark etmek gerekir ki;

“Besmele” başkası için veya başkasına dönük olarak değil; çıktığı mahallin hâliyle ilgili bir olaydır; ki bunun açığa vurulması da gerekli değildir!.. Hattâ, “sırrının ifşâsı bile câiz değildir demişlerdir.

Ehline yeterli olacak bu kısa uyarıdan sonra, gelelim hepimize dönük bir genel uyarıya;

Bu metnini verdiğim âyetler Bakara sûresinde ikinci sayfanın hemen başındaki âyetlerdir. Şimdi bu âyetlerin sonuncusunu; “AKIL ve İMAN” isimli kitabımızda açıkladığımız şu âyetle bir arada olarak değerlendirmeye çalışalım:

“Ve insanların bir kısmı, “B” harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak Allah`a, ve gene “B” harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak âhirete iman ettiklerini söylerler; oysa onlar “B” harfinin sırrını anlamış olarak İMAN ETMEMİŞLERDİR..” (K. 2/8)

“Ey İMAN edenler, İMAN EDİN “B” harfindeki anlam itibariyle ALLAH`a!” (K 4/136)

“TAHKİKÎ İMAN” hâli de diyebileceğimiz “TASAVVUF” çalışmalarına yön veren uyarı âyetlerinin başında bu iki âyet gelir.

Bu iki âyetin işaret ettiği mânâyı iyi anlayabilmek için de elbette genel anlamıyla İslâm Dini’nin bize getirmiş olduğu düşünce sistemini fark etmek gerekir.

Tasavvufun Temel Prensipleri

İslâm’ın düşünce sistemi ve yaşamı olan “Tasavvuf”un ise belli başlı prensipleri vardır.

Konuya açıklamalar getiren bazı âyetler ile Rasûlullah

Aleyhisselâm'ın açıklamaları var ki, bunlar düşünce sistemimizin ana nirengi noktaları.

Hangi anlayışta ve ne durumda olursak olalım, birinci noktada üzerinde duracağımız hükmü hiç aklımızdan çıkarmamamız gerekir.

O noktayı kaybettiğimiz takdirde, yoldaki çeşitli hallerimizle, davranışlarımızla, düşüncelerimizle saplantıya gireriz!. Fakat o noktayı elden kaçırmazsak bu durum kesinlikle olmaz!.

Ancak o noktadaki görüşle de kayıtlanırsak, diğer noktaları gözden geçiririz ve meselenin özüne inmekten mahrum kalırız...

Evet, şimdi işin özüne yönelmemizi sağlayacak olan o birinci nokta ile beraber şu ana prensipleri anlamaya çalışalım...

1- "Allah" vardı ve O'nunla beraber bir şey yoktu!. Bu an, "O an"! "Hadis ve Hz. Ali"

2- Nefsine ârif olan, rabbına ârif olur.. "Hadis"

3- İnsanlar uykudadır. Ölünce, uyanırlar! "Hadis"

3- Ölmeden önce, ölünüz! "Hadis"

4- Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın O'dur! "Âyet"

5- Attığında, sen atmadın, atan "ALLAH"tı !. (K. 8/17)

7- Yerleri, gökleri ve ikisi arasındakileri "HAKK" olarak meydana getirdik.(Âyet)

8- Nefislerinizde mevcut olan o!. Hâlâ görmüyor musunuz?. "Âyet"

9- Her ne yana dönerseniz, Allah'ın yüzünü görürsünüz! "Âyet"

10- Dilediğine nuruyla hidâyet eder. "Âyet"

11- Her nerede olursanız, sizinle beraberdir! "Ayet"

12- "Allah" de, ötesini bırak!. "Âyet"

13- [ALLAH] Dilediğini yapar!. "Âyet"

14- Yaptığından sual sorulmaz!.. "Âyet"

15- Beni gören, HAKK'ı görmüştür. "Hadis"

16- Rabbimi, genç bir delikanlı sûretinde gördüm!. "Hadis"

17- Dünyada "a'mâ" olan, âhirette de "a'mâ" olur!. "Âyet"

18- Allah, dilediğini kendine seçer. "Âyet"

19- Hiç bir canlı yoktur ki yeryüzünde, Rabbim alnında

çekip götürmesin!

20- Rabbin dilediğini yaratır ve dilediğini yapmaktan özgürdür. İNSANLARIN İHTİYÂRI YOKTUR! (Takdirlerindeki yapmaları zorundadırlar) (28-68)

21- Ne hâl ile yaşarsanız, o hâl ile ölürsünüz; ve ne hâl üzere ölürseniz, o hal üzere bâ's olursunuz; ve o hâl üzere haşrolursunuz! "Hadis"

22- Allah'ın ahlâkı ile, ahlâklanın! "Hadis"

- Hakikat dünyada iken yaşanacak bir olaydır! Hakikati yaşamadan ölenler, ölüm sonrasında, bu yaşamı elde edemezler! Hakikata karşı "a'mâ"lıkları sonsuza dek sürer!

- Ötendeki değil, karşıdaki HAK'ın fiilinden razı olmak, şirkten arınmaktır! Ya "Allah kulu" olduğunu fark edersen; ya da "tanrının kulu" olarak, geçer gidersen! (19/20/21)

- Şeriat ve tarikattan gaye hakikate ermek; mârifeti yaşayabilmektir!

- Tarikat seni, hakikate erdirip hakikati yaşatamıyorsa, "yol" vasfını yitirmiş demektir!. Seni, senden arındırmayan tarikat, "tarikat" değil, "dernek"tir!

- NÛR, O'dur ki, seni, hakikate erdire; şartlanmalarından, değer yargılarından, duygularından arındırıp; "Allah" gibi düşündüre, insan gibi değil!.

- Korku atılmadıkça, vehmin terki mümkün değildir! VAHDET idrâk edilmeden, vehimden kurtulunmaz! "Allah"ı anlamadan vehmi atan firavun olur!

Firavun, birimsel nefse dönük sorumsuz yaşayan kişidir!.

- "Allah"ı "nefs"inde bulanda, birimsel menfaatlere dönük istek ve arzular kalmaz!.

- "Allah ahlakıyla ahlaklanmak", birimsellik duygu ve değer yargılarından arınmak; Allah gibi düşünüp, Allah gibi değerlendirmektir!.

- "Allah"ta kendini yok etmek anlamını ifade eden "fenafillah" muhaldir!. "Allah" dışında ikinci bir varlık yoktur ki. o ikinci varlık, "yok" edilsin!.

- Geçerli olan, O'nun varlığı dışında VARSAYDIĞIN BENLİĞİNİN, GERÇEKTE, hiç bir zaman VAROLMADIĞINI ilim yolu kavramak; ve gereğini hissedip yaşamaktır!.

- Şayet, sen "yok"san elbette ki karşıdaki kişi de "yok"tur!.. Öyle ise, karşıdaki gerçek "var" olanı fark edip,

O`nu kabullenebilecek ve hazmedebilececek misin?.. Yoksa, karşıdaki O`nu inkâr ederek mi geçip gideceksin bu dünyadan, “a`mâ” olarak geçip giden nice ve niceleri gibi !.

- Ortaya koyduğu tüm sayısız esmâ terkipleriyle, her an, türlü isimler altında dilediğini, dilediği gibi yapmakta olan kim?.

Sen mi, O mu?.

Cevabın, O ise; Tanrın, senden razı olsun!. Sen isen, razı mısın yaptıklarından?... Reva mı düşündüklerin, yaptıkların?.

- TEK'in nazarıyla, TEK'ten “çok”a bakışı muhafaza edip, sürekli olarak piramitin tepesinden aşağıya bakarak varlıkları seyretmek, yakîn ehlinin hâlidir!.. Ya varsayım yollu, “çok”tan, “yok”a bakılır; ya da TEK, kendi esmâ ve fiillerini seyreder!.

Kişi Tasavvuf Çalışmaları Sonunda idrak Eder ve Hisseder ki, Var Olan Sadece Allah İmiş!

“Ve daha dedi ki:

- Yâ Gavs-ı Â`zâm. İttihad öyle bir hâldir ki, onu lisan anlatamaz! Kim ona imân ederse, kabul olur; ve kim reddederse o hâli küfretmiş olur! Kim vüsûlden sonra ibadeti beşeriyetiyle irade ederse, Allah'a şirk koşmuş olur!”

“İttihad”, genel anlamıyla, iki ayrı şeyin bir olması şeklinde kullanılır. Tasavvufta ise, kişinin rabbiyle “BİR” olması şeklinde anlaşılır.

Gerçekte ise, “ittihad” iki ayrı varlığın birleşmesi anlamına değil; ikilik anlayışının ortadan kalkarak “TEK”lik anlayışının yaşanmaya başlanmasıdır.

Çünkü tasavvuf çalışmaları sonucunda kişi bilir, görür, idrâk eder ve hisseder ki, evvelce sandığı gibi iki ayrı varlık yokmuş, var olan sadece “Allah” imiş!

İşte kişide kendi varlığının “yok”tan var olmuş bir “yok” olduğu idrâkiyle birlikte, sadece Allah'ın mevcudiyetini hissetme hali “ittihad” diye tanımlanır.

“Kim ona iman ederse, kabul olur” ifadesinde anlatılmak istenen ise şudur:

“İttihad”ı kabul eden, olayın gerçeğine bu şekilde inandığı için elbette ki, bu yolda bir takım araştırmalar ve çalışmalar yapacak ve bunun sonunda da o gerçeğe takdirinde var ise

erecektir! Yani böylece kabul olacaktır!

“Kim bunu reddederse, küfretmiş olur” anlatımı ise mutlak manâda “küfür”den söz etmiyor!

Burada “küfür” kelimesi hakikati inkâr anlamında kullanılmıştır. Yani, kim ittihadı inkâr etmek suretiyle hakikate giden yolu kendi kendine kapatırsa, o gerçeği inkâr edenlerden olursa, bu şekilde küfretmiş olur; böylece de öze ermişlerden olamaz.

Kurân, İnsanlara Pek Çok Şeyi Sembollerle Anlatırken; Tasavvuf İse Baştan Sona Serâba Sembol ve Meczazdır

İsim ve Sıfatlar arasındaki ayırım bize göredir!...

Sen kendinde bugüne kadar hangi isim ve sıfatların ayırımını ve tasnifini yaptın?...

“ALLAH” ismiyle işaret edilenin çeşitli özelliklerini fark etmemiz için böyle sembolik bir tasnif yapılmıştır!...

O tasnifte, yani isimde, yani şekilde, yani olayın görüntüsünde kalmayıp, onları ortaya koyanın bakışıyla varlığı değerlendirmek gerekir!...

Düşünsel kişiliğinden arınmadan, “Allah” gibi düşünemez, değerlendiremezsin!...

“Allah ahlâkıyla ahlâklanın” uyarısının anlamı çok çok önemli ve değerlidir...

Sen kendini aynada gördüğün, ya da bir ruh olarak, kişi olarak kabullendikçe, bu dediklerimin oluşması kesinlikle mümkün değildir...

Kurân insanlara pek çok şeyi sembollerle anlatırken; tasavvuf ise baştan sona, serâba sembol ve mecazdır!...

Ricâlullah, kişiye baktığı zaman, onun mukallid oluşunu tasavvuf konuşmasından anlar!... Çünkü mukallid -taklitçi-, sembollerin işaret ettiği gerçekleri farketmediği için, sembollere hakikat gibi sarılıp, sahip çıkıp; masallamada devam eder!...

Bunu fazla uzatıp, sizi sıkımayayım... Sembollerden geçip ardındaki gerçekleri anlamaya çalışın ki, mukallidan sınıftan çıkma şansını elde edebilesiniz!...

Tasavvuf ve Felsefe

Tasavvuf dinin temelindeki düşünsel tabandır!. Dolayısıyla biz bu olaya daha geniş kapsamlı olarak “Din ve Felsefe” diye yaklaşalım isterseniz..

Din ile felsefe arasındaki en önemli fark şudur:

Dinin esası “iman” nuruna dayanır!.

“İman” nuru olmayan kişi ne kadar akıllı olursa olsun hidayete eremez. Yani Şironun güçlü tesirlerinden nasip almamışsa, Uranüsün üstün akıl özelliklerine sahiptir, fakat felsefeci kafası vardır.

Maddi değerlerden arınmış, madde ötesi değerlerle meşguldür; ancak felsefede kalmıştır. Buna eskiler işte iman nurundan mahrum kaldığı için felsefecidir derler... Söz doğrudur.

Felsefe iman nurunu esas almaksızın, sırf akıl gücü ile yapılan çalışmalardır.

Felsefe, görülenden yola çıkarak, varlığın -yaşamın- yaşam içinde insanın yerinin ve davranış kökeninin tesbit edilebilmesi çalışmalarını yapar.. Bilgiye, görgüye, kültüre, ilme dayanır yani zâhirden mevcut beş duyuyla algılanan donelere dayanır.

Din ise görülmeyenden yola çıkarak, görülmeyenin verilerine dayanarak görülenlerin deşifre edilmesi sistemine dayanır. Zira dini vahiy esasına dayanarak bildiren Nebi'dir.

Nebi normal göz ile, beş duyu ile algılanamayan bir biçimde algıladıklarını esas alarak, onlara dayalı bir biçimde görülenleri deşifre edip değerlendirme sistemini getirmiştir. Bu ikisi arasında uçurum vardır; çünkü gördüklerin, göremediklerin yanında nedir?.. Bir hiç!. Sonsuzda bir hiç!.

Bu yüzdendir ki felsefe her halükârda yanılmaya mahkûmdur.

Gördüğüne göre bir sonuç çıkaracak; ama göremediği bir başka esasın yanında o sonuç değerini yitirecek hiç olacak..

Buna karşılık din görülmeyen gerçekleri de esas alan bir biçimde varlığı değerlendirme yoluna gidecek; bunun neticesinde gerçek değerler idrak edilebilecektir. Onun içindir ki felsefe eldeki mevcut bilgilere dayalı bir sistemdir; değerleri de ele geçenlere GÖREdir; yani izâfidir!

Din (sistem) ise başlangıçta kolaylıkla kavranamayacağı için, imana dayalı bir sistemdir... Ama yanlış anlamayalım, “din imana dayalı bir sistemdir” derken, burada imanla iş biter anlamında kilitlenmeyelim!

İmandan gaye ameldir!.

Bir şeyler yapmaktır!... Bir şeyler yapmak için de önce onun yapılmasına iman etmek lazımdır.

İman etmek görülmeyene olur; görülen şeye iman olmaz!.. Gördüğün bir şey için, iman ediyor musun, denmez.. Zaten onu görüyorsun, bu yüzden burada iman söz konusu olamaz..

İman görülmeyene olur.. Görülmeyene iman etmek suretiyle, o görülmeyenin yapısal özelliklerine, yapısına, tarzına, sistemine, şekline göre gerektiği gibi fiiller ortaya konulur. Yani, görülemeyen gerçeklere dayalı bir şekilde çalışmalar yaparak, varlığın sırrına, aslına, orijinine ermektir "Din"..

Felsefe ise eldeki mevcut doneleri değerlendirmek suretiyle varlığın yapısını ve sistemini çözmeye çalışmayı ve bunların içinde insanın yerini tesbit etmeyi hedef almıştır.

Felsefe ile din arasındaki farkın muazzamlığı apaçık ortada değil mi?..

Beş milyon veya beş milyar ile sonsuz arasındaki fark ne ise; felsefe ile din arasındaki farkta budur işte !...

Felsefede çeşitli bilgileri alıp değerlendirmek suretiyle belli bir dünya görüşüne sahip olabilir; bununla beraber dilediğin gibi yaşayabilirsin...

Buna karşılık dinde ise, bir takım çalışmalar yapma zorunluluğu söz konusudur; bu zorunluluğu ise idrakin veya imanın oluşturur.

Çünkü Din sana diyor ki...

Gelecekte senin için şöyle şöyle bir yaşam söz konusu...

Bu yaşamın üzüntü ve sıkıntılarından kurtulmak; güzelliklerini yaşamak istiyorsan, bunun için şu tarz çalışmalar ve davranışlar ortaya koymak zorundasın!. Aksi takdirde o hedefe ulaşabilmen mümkün değildir!.

Evet, Din bunu söylüyor!.

Öyle ise dinde esas mesele, "iman" edilen konularda yapılması gereken çalışmalardır... Yani, imandan öte, esas olay, inancın sonucu olan ameldir, yani fiillerdir...

Zira, sadece "iman ettim" demek yeterli olmayıp; önemli olan, o imana dayalı hususlarda belli fiilleri ortaya koymaktır!.

Âyet-i Kerimede ne deniyor:

"İman edip, kurtuluşa erdirecek olan fiilleri tatbik ederler"

“insan için kendi çalışmalarının sonucundan başka birşey sözkonusu değildir”

İnsan daima kendisinden çıkan fiillerin sonuçlarıyla karşılaşacaktır!.

Her aşamada yaptıklarının neticeleri, bir sonraki aşamada o kişi için otomatik olarak oluşmaktadır..

Tasavvuf Ehli ile Felsefeci Arasındaki Farkı Oluşturan Nedir?

Uranüs`ün ruhâniyetinden feyz alan kişi maddi nesnelere hiç bakmaz, değer vermez. Tamamen madde ötesi soyut değerler ve nesnelere ilgilenir.. Yani, gerçek âlemin, madde ötesi bir yapı olduğunu idrak eder. Ona yönelir.

Ancak, madde ötesi yapıya yönelme eğer Şiron`dan destek almamışsa o kişi felsefeci olarak kalır. Eğer bu hâl Şiron`dan desteklenmişse bu defa tasavvuf ehli velâyet mertebelerinin sahibi olur; icabında nübüvvet mertebesiyle zâhir olur. Aradaki fark Şiron`dan desteklenen bir Uranüs; veya Şiron`dan desteksiz kalmış Uranüs`tür.

Felsefeci ile tasavvuf ehli arasındaki fark, “Şiron” farkıdır!. “Şiron” güneş sistemi içinde yer alan ve son yıllarda tesbit edilen bir gezegendir!..

Tasavvuf Ehli, Vericidir!

“Tasavvuf ehli olmak” demek; alıcı olmak demek değil, verici olmak demektir!.

Tasavvuf ve Bilim, Aynı Tekil Yapıyı İnceler!

“Madde” dediğimiz yapı nasıl esasında bir alt boyutunda atomik bir kütleyle, onun bir alt boyutunda ışınsal bir kütleyle, onun daha alt boyutlarında kuantal bir kütleyle ve çoğul yapı öz'e inildikçe tekil yapıya dönüşüyorsa ve aslı tekil bir yapıysa; işte “varlığın hakikati aslı orijini TEK'tir ve her şey bu Tek'ten meydana gelmiştir” mecazi sembolik anlatımı, Tasavvufta “Vahdeti Vücut anlatımı!

Benim kısaca çok öz bir biçimde bilimsel olarak anlatmağa çalıştığım bu olay, bu bilimsel doneler ortada yokken; ama bu ana tema hissediş yoluyla sezgi yoluyla fark edilirken; mecâzî bir anlatımla dile getirilmiş, bundan “Tasavvuf” meydana gelmiş.

Yani tasavvuf ve bilim aynı orijinal tekil yapıyı ele alıyor, inceliyor, etüd ediyor; fakat bu yapı bundan 50 sene 70

sene öncesine kadar mecaz yolu sezgi yollu dile getirilip bir başkasına aktarılmağa çalışıldığı için semboller misaller kullanılmış ve tasavvuf kapsamı içinde anlatılmış.

Hz. Muhammed öncesinde, İslâm öncesinde aynı gerçekler gene incelenmiş, incelenemediği kadarıyla. Budist felsefe meydana gelmiş.. Taocu felsefe meydana gelmiş.. Böyle dile getirilmeğe çalışılmış bu tekil yapı.

Bu tekil yapıyı misal yolu anlatmak istersek;

Deriz ki; deniz suyu düşünün..deniz suyunun üstünde meydana gelmiş çeşitli aysbergler, buzdağları, buz kütleleri..

Kuzey kutbundaki veya güney kutbundaki buzul yapı...

Buzul yapı ve deniz diyerek ayırma gidiyoruz, iki ayrı yapıdan söz ediyoruz...

Halbuki esasında ikisi aynı tekil yapıdır..

Suyun donmuş halinin adıdır buzul yapı..

Buzul yapıların çeşitli rüzgarlara ve dış etkilere göre aldığı farklı farklı görünümlere de farklı farklı isimler verdiğinizi düşünün veya aynı suyu değişik kaplara koyarak değişik heykeller şekilde oluşturduğumuzu düşünerek bunlara da değişik isimler verdiğimiz varsayarsak; pek çok varlık var diyeceğiz ama neticede hepsi de görünümdeki farklılığına karşın aynı tekil yapıdır; sudur !

Başparmağım... işaret parmağım... orta parmağım... yan parmağım... serçe parmağım... Benim 5 parmağım var desem de hepsi şekilde bunlar 5 tir özde esasta hepsi de aynıdır.bütün parmakların içinde kanı da siniri de canı da herşeyi birbirinin aynıdır. Fark, dışardan bakıştıdır.

Elin ayağın kolun vesairede gene farklı organlar gözüktür ana tekil bir yapıdır.

Bu varlık sayısız ayrı ayrı yapılar olarak gözükmese rağmen, dışardan bakılması hasebiyle farklı ayrı ayrı varlıklar yapılar görülmesine rağmen esasında tek bir yapının değişik uzantılarıdır.

Nasıl ki madde boyutunu incelediğimiz zaman 110 atom türüne indirgeyebiliyorsak, bu varlığı meydana getiren özellikler de Allah'ın 99 ismi adı altında anlatılmış. Esasında 99 değil tabii, 100 ü de geçiyor; 120, 130, 140 a kadar da çıkabiliyor, kaynaklarda. Ama genel plan anlatım bu 99 la özetlenmiş.

Bu varlığı meydana getiren özellikler orijindeki Tekil yapıdan kaynaklanıyor.

Bu tekil yapının varlığında mevcut olan belli özellikler, ayrı ayrı lokalize olmuş özellikler değil..

Yani varlığın aslında orijininde bir yerde Allah'ın Rahman isminin özelliği bir yerde Allah'ın Rahim isminin özelliği bir yerde Cemil isminin özelliği bir yerde Fettah isminin özelliği gibi düşünmeyeceğiz.

Senin bedeninde "Can" nerde?

Her yerde eşit olarak var!.

Nasıl senin bedeninde can her yerde eşit olarak varsa, Allah'ın HAYAT sıfatı da bu Kâinatın her noktasında aynıyla mevcut. Daha fazla veya daha az şeklinde değil.

Hayat sıfatı bu varlığın her noktasında parçalanmaz bölünmez bir biçimde var olduğu gibi İLİM sıfatının neticesi olan Bilinç de Evrenin her noktasında bölünmez parçalanmaz bir biçimde mevcut!.

Hayat ilim irade Kudret sıfatları gibi Kelâm Semi Basar (Semi algılamadır, Basir değerlendirmedir) vasıfları da Kâinatın her noktasında her yerde mevcuttur. Fakat bu vasıflar nasıl atomlar varlığın her noktasında mevcutsa fakat bu atomların değişik bileşimleri değişik madde türlerini meydana getiriyorsa, Allah'ın bu isimlerinin özellikleri bu isimlerin işaret ettiği mânâların özellikleri de değişik bileşenler halinde değişik varlık türlerini meydana getiriyor.

İşte böylece Tasavvufta "KESRET" denilen ÇOKLUK Âlemi ve pek çok sayısız varlık türleri meydana geliyor.

Ama bu türleri tek tek ele alırsak, nasıl bir insanı bir hayvanı ele alırsak onda 110 atom çeşidine iniyoruz, bileşen olarak; bu varlık türlerinde de Allah'ın 99 isminin değişik terkiplerini değişik bileşimlerini değişik formüllerini görüyoruz.

Mevcut olan her şey Allah'ın bu 99 isminin mânâsından meydana gelmiş değişik formüllerle meydana gelmiş değişik varlıklar.

Yani temelde, algılayabildiğimiz bütün varlıklar tek bir orijinin kendisinde mündemiç özelliklerinin başka bir biçimde algılanmasıyla alâkalı.

Her birimiz, bir diğerimize göre var, dıştan bakışla!

Ama olayın içinden bakarsak, TEK bir varlık ve o tek varlığın kendi kendini seyretmesi ve kendi özelliklerini açığa çıkarması, bunu seyretmesi olayı söz konusu.

Yazan: Ahmed Hulusi, (Gönderen: Ömer Rey, 24.1.2010)

8. TASAVVUF 2

Bu konuda Ahmet Hulusi'nin Görüşü:

İslâm'ın düşünce sistemi ve yaşamı...

Görülmeyenden yola çıkarak, görülmeyenin verilerine dayanarak görülenlerin deşifre edilmesi sistemine dayalı çalışmalar bütünü...

Seyri sülûk

"B" harfindeki anlam itibariyle Allah'a iman uyarısı yönünde yapılan çalışmalar...

"Tahkiki iman" hâli...

Varlığın hakikatini, vücudun aslını, özünü bildiren bir çalışma düzeni...

Orijinal tekil yapıyı ele alıp inceleme, etüt etme ...

"Din" in temelindeki düşünsel taban...

Bütünüyle "gizli şirk" in ortadan kalkması; gizli şirki doğuran, zannındaki "Ben varım" şartlanmasının kalkması çalışmaları...

Aklı başında-şuurlu-yüksek tefekkür gücü olan üstün istidat ve kabiliyetli insanların yaptığı çalışmalar bütünü...

"İlim" e-irfana teslim olarak yapılan çalışmalar...

İman nuruna dayanan bir tarzdaki çalışmalar bütünü...

Şeriatla ilgili hususların üzerine bina edilen "VAHDET SIRRINA ERMEK" amacına yönelik çalışmalar...

Amacı, insanı en büyük belâdan; perdellikten korumak olan çalışmalar...

İnsanın kendi aslını, orijinini bilme ve yaşama konusundaki çalışmaları esas alan çalışmalar...

Kişinin, kendini meydana getiren Esmâ-i ilâhî'yi tanıması, bilmesi ve bunu gereğini yaşayabilmesi yolunda yapılan çalışmalar...

Kişinin Allah'ı bilmesi; Allah indinde ve ilminde "yok"luğunu hissedip yaşaması; ve nihayet "Allah ismiyle işaret olunan BÂKÎ" dir hükmünün tespit olması çalışmaları...

Nazarî bilgilerle değil; bilfiil “tatbikatla” yaşanan çalışmalar...

Dikenlerden incinenlerin değil; aşk uğruna can vermeye gelenlerin yapacağı çalışmalar...

Alıcı değil, verici olanların yaptıkları çalışmalar...

“Başladığı noktaya gelen daireyi tamamlamak”...

Fenafillâh ve bekâbillah isimli iki aşamaya dayalı çalışmalar bütünü...

“BÂTİN” ismi ve “ZÂHİR” ismi mânâsı içinde yapılan seyir...

Kişinin yedi mertebeyi aşma çalışmaları...

“İnsan”ların kendi hakikatlerini tanıma yolunda yaptıkları çalışmalar Dindeki mistisizm’i meydana getirmiştir..

İşte Tasavvuf da insanın kendi aslını, orijinini bilme ve yaşama konusundaki çalışmaları esas alır.

+

Tasavvuf, tarikat, bir iyi ahlâk derneği değil; varlığın hakikatini, vücudun aslını, özünü bildiren bir çalışma düzenidir!.

Tasavvufun Gayesi

Tasavvufun gayesi, kişinin, kendini meydana getiren bu Esmâ-i ilâhî’yi tanıması, bilmesi ve bunu gereğini yaşayabilmesi hali ve bu yolda yapılan çalışmalardır, kişinin Allah’ı bilmesi; Allah indinde ve ilminde “yok”luğunu hissedip yaşamaması ve nihayet “Allah ismiyle işaret olunan BÂKÎ”dir hükmünün tesbit olmasıdır.

Tasavvuf çalışmalarının temeli; şirki hafiden kurtulup, başını nereye döndürsen, yani ne yöne bakış atsan TEK’liği görebilmek içindir...

Bir kişi tasavvufa yani iman nurunu esas alan çalışmalara dayanmadan, kendindeki şartlanmaları ortadan kaldırabilir...

İşte “tasavvuf” çalışmaları ve terbiyesinin çok önemli bir amacı da insanı bu en büyük belâdan; perdelilikten korumaktır...

Bu yüzdendir ki “tasavvuf” en değerli konudur!.

Tasavvuf, İlme-İrfana Teslim Olmaktır!

Tasavvuf, külliyyen TAHKİK mesleğidir; asla taklid değil!.

Tasavvuf, dinin temelindeki düşünsel tabandır!. İman nuruna dayanan bir tarzdaki çalışmalar bütünüdür.

Bugünkü tarikat uygulamalarıyla, gerçek mürşid - tâlip uygulamasının isim benzerliğinden başka uyar tarafı yoktur kanaatime göre!...

Teslimiyet, körü körüne denileni yap diye anlaşılıyor ki günümüzde, bana göre bu anlayış da yanlıştır... İnsan beynini, aklını, en geniş şekilde kullanarak ancak hedefine varabilir...

Teslimiyet demek; kişinin kendisini İLME, İRFANA teslim etmesi demektir... Ayakkabı boyayıp, havlu tutma demek değil; anlayışındayım... Bilmem yeterince açıklayabildim mi?

İşte bu sebeptendir ki, bu incelikleri kavramış olan geçmişteki pekçok hakikata ermiş zâtlar, "Tasavvuf" denilen öğretiyi oluşturmuşlardır.

"Eğer, varsayımın olan varlığından, benliğinden tümüyle kurtularak "nefs"ini tanımak istiyorsan, teslim ol; kendinden kurtul, Allah`a er!"

Demişlerdir..

Tasavvuf, Bilfiil Tatbikatla Yaşanır!

Tasavvuf, nazarî bilgilerle değil; bilfiil "tatbikatla" yaşanır!.

Tasavvuf bahçesi, aşk uğruna can vermeye gelenlerin yeridir; dikenlerden incinenlerin değil!.

*

Tasavvuf, Şeriatla İlgili Hususların Üzerine Bina Edilen "VAHDET SIRRINA ERMEK" Amacına Yönelik Çalışmalar İle Başlar

İyi ahlâk, yasaklardan kaçınmak, ibadet, tasavvufun değil; şeriatın konusudur!.

Eğer kişi, tasavvuf toplantılarında, bu saydığımız şeriatla ilgili hususlarla vakit geçiriyorsa, o henüz tasavvufla ilgilenmeye başlamamıştır.

Tasavvuf, şeriatla ilgili bu hususların üzerine bina edilen "VAHDET SIRRINA ERMEK" amacına yönelik çalışmalar ile başlar... Ki bu da ilgili eser ve kişilerden araştırılabilir.

Tasavvuf Çalışmalarının Amacı Allahın Tekliğini Kavramaktan İbaretir

Öncelikle belirtelim ki, bütün evliyaullah, "ALLAH"ın TEK'liği konusunda müttefiktir.

Hattâ Nakşibendi Tarikatından Ubeydullah Ahrar:

“Tasavvuftan gaye Vücut bahsidir” diyerek, tasavvuf çalışmalarının amacının “ALLAH”ın TEK’liğini kavramaktan ibaret olduğunu belirtmiştir.

Bu Tekliği anlamada iki ayrı yol vardır ZANNI, maalesef işin ehli olmayanları ikiye bölmüş; veliler de bu konuda kendi merteye ve hallerine göre açıklamalarda bulunmuşlardır.

“ALLAH’ın AHADİYETİ” hakkında, Hazreti Muhammed Aleyhi’s-Selâm’dan gelen ilk bilgiler, Hz. Âli ve Hz. Ebû Bekir tarafından dalga dalga bütün velilere yayılmış ve nihayet İmam GAZALİ ve Muhyiddin A’râbî tarafından “Vahdeti vücûd” şeklinde bir TEKLİK, anlayışı olarak sistematize edilmiştir.

Tasavvuf, Bütünüyle Gizli Şirkin Kalkması Çalışmalarıdır! İslam’ın düşünce sistemi ve yaşamı olan “Tasavvuf”un belli başlı prensipleri vardır.

Tasavvuf, akli başında - şuurlu - yüksek tefekkür gücü olan üstün istidat ve kabiliyetli insanların konusudur!

Ağzından çıkanı kulağı duymayan mecnunların, psikiyatrik vakaların tasavvufla, hele hele Allah’a erme gibi fevkalade muazzam kesinlikle bir ilgisi olamaz!..

“Nefs”i bilme; “Rabbî” bilme; “Melik”i bilme; “Allah”ı bilme; “Marifetullahî” bilme; Allah’ın tüm varlıkta yürürlükte olan sistemini müşahede etme gibi sayısız ilimleri kapsamak, “akl-ı kül” işidir en azından!..

Bütün bunlar, deli divanelike, meczuplukla olmaz; şuurla olur!. Hem de çok üst düzeyde bilinçle..

Bir takım adamlar görüyoruz ortalıkta, başıbozuk dolaşıyorlar!.. Bir takım düzensiz, şuursuz, saçma laflar ediyorlar!.. Biz de bunlara, Vahdet’i yaşıyorlar meczuplar, hakikati yaşıyorlar, bilmem neyi yaşıyorlar diye nazar ediyoruz... Hiç alâkası yok!.

Mantıksal bütünlükten yoksun konuşmalar yapan Hakikat ehli yoktur!.

Zira Vahdet olayı, tamamıyla bir basiret, bir şuur olayı!... Nerede bir basiret- bir şuur olayı, nerede bir deli saçması!...

Düşünün ki biri; “Ben Hakkım” diyor, sonra ondan vazgeçiyor, dönüyor, “Ben basit, aciz bir kulum, ben bilmem neyim” diyor... Bunlar şuurlu ifadeler değil!..

Şuurunu, bütünüyle, aşırı şekilde bu konuya, teksif

etmekten dolayı, bu kişiye halkın “deli” demesi; delicesine bir çalışma içinde olduğu mânâsındadır!. Yoksa; sistemsiz -saçma sapan şeyler söylemek değildir, “delilik”ten murad...

Bir kişi bu işin böyle olduğuna inanır, iman ederse; bunu böylesine yaşayabilmek için, bedenselliğinden -huylarından- şartlanmalarından kopabilmek amacıyla yoğun bir takım çalışmalara girerse; herkesin genel anlayışına ters düşen bu çalışmalara girmesi dolayısıyla de millet ona “deli” der.

- Yahu bu adam deli. Bunu terk etti, şunu terk etti” vesaire derler.. Ama, halkın ona deli demeleri, deli olduğu anlamına gelmez!. Nitekim, Rasûlullah aleyhisselâma dahi deli demişlerdir, mecnun demişlerdir..

Esasen, Tasavvuf bütünüyle “gizli şirk”in ortadan kalkması; gizli şirki doğuran, zannındaki “Ben varım” şartlanmasının kalkması çalışmalarından başka bir şey değildir.

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları ilerledikleri nisbette görürler ki...

Tasavvuf erenleri, tasavvuftaki yolculuğu, “başladığı noktaya gelen daireyi tamamlamaktır” diye târif etmişlerdir.

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları ilerledikleri nisbette görürler ki...

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları, aşama aşama “eşyâ (şeyler)nın hakikatine ilerleyerek, her şeyin TEK'ten var olduğunu müşahede ederler. Bu boyutta, basiretleriyle tespit ederler ki, hakikatleri itibariyle, çokluk yani kesret mevcut olmayıp, varlık TEK'ten ibarettir. Ne kendileri ne de çeşitli boyutlar ve evrenler hiç var olmamıştır!.. Böylece yarım daire tamamlanmış, “fenafillâh” gerçekleşmiş olur... Bunun biraz ötesi de vardır ki, onu burada dillendirmenin gereği yoktur.

İkinci yarım dairenin yolculuğu kolaylaştırılmış olanlar ise burada kalmayıp, fitratları gereği olarak seyirlerinde devam ederler... Bu defa TEK'in İlim sıfatının, “Mürîd” ismiyle işaret edilen İrade sıfatı aracılığıyla Kudrete dönüşerek, kesrete ait ilmî suretleri meydana getirdiğini; bu ilmî suretleri hâvi mücerred meleğin, kendisinden açığa çıkma mahalli olan “RUH” adlı **müşahhas meleğe dönüştüğünü, bundan meydana gelen hamele-i arş deneni müşahhas meleklerin**

varlığını ve boyut boyut bunlardan meydana gelen diğer müşahhas melâikenin varlıklarıyla evren içre nice evrenlerin ve sâir varlıkların oluşumunu müşahede ederler. Nelerden nelerin nasıl meydana geldiğini, hangi müşahhas melek (kuvve) lerin hangi kuvveler-varlıklar şeklinde açığa çıktığını seyredeler. Seyredenin, gerçekte kim olduğunun bilincinde, varlıksız olarak!..

Yolculuk Nasıl Kısılır?

Yolculuk ALLAH'tan başlar ve ALLAH ile ALLAH'a olur ise, son derece kısılır!

Fenâ'da varlığın aslına özüne erişilir. Bekâ'da ise orijinal varlığın bakışı ile âlemler seyredilir!

Tasavvuf, fenâfillah ve bekâbillah isimli iki aşamaya dayanır;

Birinci aşamada varlığın aslına özüne erişilir; ikinci aşamada da Orijinal varlığın bakışı ile âlemler seyredilir.

İşte birinci seyir, "BÂTİN" ismi mânâsı içinde yapılan bir seyirdir; ikinci seyir ise "ZÂHİR" ismi yönüyle yapılan bir seyirdir.

Tasavvufa girenlerin pek çoğu bu ikinci seyir devresine geçemezler!. Bu sebeple de işin sadece Tevhid görüşü denen, birinci seyir yanında kalarak; pek çok şeyin hakkını vermekten geri kalırlar!. Oysa bu kişiler dairenin ikinci yarısına geçip, şuûr boyutunda, "Batîni" gerçeklerin "Hak" olduğu gibi; "Zâhir" boyutunda da bu ortama ait gerçeklerin "Hak" olduğunu görebilselerdi mutlaka fiilleri başka olacaktı.

Esasen bu konuyu içerde daha geniş bir şekilde de ele almıştık. Şimdi meseleyi şöyle toparlayalım. Vahdet konusu şuûr boyutunda yaşanan bir gerçektir! Zâhir boyutu ise kendi kanunları içersinde akar gider!. Bu sebeple, bugün zâhir yönünde nasıl bir takım şeyler yapmak mecburiyeti söz konusu ise, aynı şekilde ölüm ötesi yaşam bakımından da, aynı şekilde bir takım fiilleri yerine getirme mecbûriyeti vardır; ve bunları tatbik etmeyenler, bu eksikliklerinin azâbını çekerler!.

Tasavvuf Çalışmalarında Kişi Şu Yedi Mertebeyi Aşar

Seyri sülûkta yani tasavvuf çalışmalarının bir yoldan yapılması halinde kişi şu yedi mertebeyi aşar:

1- Ruhü cüz`isinin ne olduğunu bilir

2- Akli ve muhakemesini fark edip, düşünerek harekete başlar

3- Aklının Akl-ı Külli olduğunu fark edip; ruhunun Ruh-u A`zamlâ kâim olduğunu; nefs`inin Nefs-i Küll`den geldiğini hisseder.

4- Hepsinin Zât`ta fâni olduğunu müşahede eder ve neticesini yaşar. (Cem makamıdır)

5- "İbn-ül Vakt" olduğunun bilincindedir. (Vahdeti vücûd - Ene`l Hak hâlidir) (Fenâ Fillah)

6- "Ebû`l Vakt" diye işaret edilen kemâlât ile yaşar. (Vahdeti Şuhud) (Bakâ Billah) (fark bölümüdür)

7- "Fakr" = mahvî küll = Hiçlik (Vâhidîyet mertebesidir)
"Tahkiki İman" Hâli Olan Tasavvufa Yön Veren İki Uyarı Âyeti

"Rahman ve Rahim olan Allah ismindeki sır ile başlarım. Kesinlikle o kâfirleri -gerçekleri örterek inkâr edenleri- uyarsan da uyarımasan da iman etmezler!.

Allah onların şuurlarını ve algılamalarını mühürlemiş, basiretlerini perdelemiştir!. Onlar azâmetli bir azaptadırlar.

Ve insanların bir kısmı "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak Allah`a ve yine "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak âhirete iman ettiklerini söylerler; oysa onlar "B" harfinin sırrını anlamış olarak İMAN ETMEMİŞLERDİR.." (K. 2/6-8)

Âyetlerin metnine başlarken yazdığımız, "besmele" ile ilgili olarak kısa bir not geçtikten sonra, konuya girelim...

"Besmele" çekilmez; mânâsı idrak edilir; ve gereği yaşanır!.

"Besmele"yi idrak edip, gereğini yaşayamayana kalan ise, bol bol "Besmele" çekmektir!. Ola ki, mânâsı, sırrı açılır da, gereğini yaşar!.

İsim, müsemmâ içindir!.

Önemli, yol olan, isim değil; hedef olan ismin müsemmâsıdır!.

İsim ve resim, hiç bir zaman öze perde olmamalıdır!..

"Besmele"nin anlamıyla hemhâl olamıyorsak; elbette bize geriye kalan ismi ve resmidir!. Allah O`ndan da mahrum bırakmasın bizleri.

Bize soruyorlar, "niye kitaplarının başında besmele yazılı

değil”, diye...

Elhamdulillah, şüküründe âciziz; takdir ve ihsan sonucu, çok yıllar önce keşf ve yakın ile “BİSMİLLAH” diyerek, yazmaya başladık!.. “RAHMAN” ve “RAHİM”den ulaştı sizlere sesli, görüntülü, yazılı bilgiler!.

Her ne kadar hitâbın başında “Besmele” görünmese de!.
“ATTIĞIN ZAMAN SEN ATMADIN, ATAN ALLAH`TI” uyarısınca!.

Öte yandan fark etmek gerekir ki;

“Besmele” başkası için veya başkasına dönük olarak değil; çıktığı mahallin hâliyle ilgili bir olaydır; ki bunun açığa vurulması da gerekli değildir!.. Hattâ, “sırrının ifşâsı bile câiz değildir demişlerdir.

Ehline yeterli olacak bu kısa uyarıdan sonra, gelelim hepimize dönük bir genel uyarıya;

Bu metnini verdiğim âyetler Bakara sûresinde ikinci sayfanın hemen başındaki âyetlerdir. Şimdi bu âyetlerin sonuncusunu; “AKIL ve İMAN” isimli kitabımızda açıkladığımız şu âyetle bir arada olarak değerlendirmeye çalışalım:

“Ve insanların bir kısmı, “B” harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak Allah`a, ve gene “B” harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak âhirete iman ettiklerini söylerler; oysa onlar “B” harfinin sırrını anlamış olarak İMAN ETMEMİŞLERDİR..” (K. 2/8)

“Ey İMAN edenler, İMAN EDİN “B” harfindeki anlam itibariyle ALLAH`a!” (K 4/136)

“TAHKİKÎ İMAN” hâli de diyebileceğimiz “TASAVVUF” çalışmalarına yön veren uyarı âyetlerinin başında bu iki âyet gelir.

Bu iki âyetin işaret ettiği mânâyı iyi anlayabilmek için de elbette genel anlamıyla İslâm Dini'nin bize getirmiş olduğu düşünce sistemini fark etmek gerekir.

Tasavvufun Temel Prensipleri

İslâm'ın düşünce sistemi ve yaşamı olan “Tasavvuf”un ise belli başlı prensipleri vardır.

Konuya açıklamalar getiren bazı âyetler ile Rasûlullah Aleyhisselâm'ın açıklamaları var ki, bunlar düşünce sistemimizin ana nirengi noktaları.

Hangi anlayışta ve ne durumda olursak olalım, birinci noktada üzerinde duracağımız hükmü hiç aklımızdan çıkarmamız gerekir.

O noktayı kaybettiğimiz takdirde, yoldaki çeşitli hallerimizle, davranışlarımızla, düşüncelerimizle saplantıya gireriz!. Fakat o noktayı elden kaçırmazsak bu durum kesinlikle olmaz!.

Ancak o noktadaki görüşle de kayıtlanırsak, diğer noktaları gözden geçiririz ve meselenin özüne inmekten mahrum kalırız...

Evet, şimdi işin özüne yönelmemizi sağlayacak olan o birinci nokta ile beraber şu ana prensipleri anlamaya çalışalım...

1- "Allah" vardı ve O'nunla beraber bir şey yoktu!. Bu an, "O an"!. "Hadis ve Hz. Ali"

2- Nefsine ârif olan, rabbına ârif olur.. "Hadis"

3- İnsanlar uykudadır. Ölünce, uyanırlar! "Hadis"

3- Ölmeden önce, ölünüz! "Hadis"

4- Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın O'dur! "Âyet"

5- Attığında, sen atmadın, atan "ALLAH"tı !. (K. 8/17)

7- Yerleri, gökleri ve ikisi arasındakileri "HAKK" olarak meydana getirdik.(Âyet)

8- Nefislerinizde mevcut olan o!. Hâlâ görmüyor musunuz?. "Âyet"

9- Her ne yana dönerseniz, Allah'ın yüzünü görürsünüz! "Âyet"

10- Dilediğine nuruyla hidâyet eder. "Âyet"

11- Her nerede olursanız, sizinle beraberdir! "Ayet"

12- "Allah" de, ötesini bırak!. "Âyet"

13- [ALLAH] Dilediğini yapar!. "Âyet"

14- Yaptığından sual sorulmaz!.. "Âyet"

15- Beni gören, HAKK'ı görmüştür. "Hadis"

16- Rabbimi, genç bir delikanlı sûretinde gördüm!. "Hadis"

17- Dünyada "a'mâ" olan, âhirette de "a'mâ" olur!. "Âyet"

18- Allah, dilediğini kendine seçer. "Âyet"

19- Hiç bir canlı yoktur ki yeryüzünde, Rabbim alnında çekip götürmesin!

20- Rabbin dilediğini yaratır ve dilediğini yapmakta

özgürdür. İNSANLARIN İHTİYÂRI YOKTUR!
(Takdirlerindeki yapma zorundadırlar) (28-68)

21- Ne hâl ile yaşarsanız, o hâl ile ölürsünüz; ve ne hâl üzere ölürseniz, o hal üzere bâ's olursunuz; ve o hâl üzere haşrolursunuz! "Hadis"

22- Allah'ın ahlâkı ile, ahlâklanın! "Hadis"

- Hakikat dünyada iken yaşanacak bir olaydır! Hakikatı yaşamadan ölenler, ölüm sonrasında, bu yaşamı elde edemezler! Hakikata karşı "a'mâ"lıkları sonsuza dek sürer!.

- Ötendeki değil, karşıdaki HAK'kın fiilinden razı olmak, şirkten arınmaktır! Ya "Allah kulu" olduğunu fark edersen; ya da "tanrının kulu" olarak, geçer gidersin! (19/20/21)

- Şeriat ve tarikattan gaye hakikate ermek; mârifeti yaşayabilmektir!

-Tarikat seni, hakikate erdirip hakikati yaşatamıyorsa, "yol" vasfını yitirmiş demektir!. Seni, senden arındırmayan tarikat, "tarikat" değil, "dernek"tir!

- NÜR, O'dur ki, seni, hakikate erdire; şartlanmalarından, değer yargılarından, duygularından arındırıp; "Allah" gibi düşündüre, insan gibi değil!.

- Korku atılmadıkça, vehmin terki mümkün değildir! VAHDET idrâk edilmeden, vehimden kurtulunmaz! "Allah"ı anlamadan vehmi atan firavun olur!

Firavun, birimsel nefse dönük sorumsuz yaşayan kişidir!.

- "Allah"ı "nefs"inde bulanda, birimsel menfaatlere dönük istek ve arzular kalmaz!.

- "Allah ahlakıyla ahlaklanmak", birimsellik duygu ve değer yargılarından arınmak; Allah gibi düşünüp, Allah gibi değerlendirmektir!.

- "Allah"ta kendini yok etmek anlamını ifade eden "fenafillah" muhaldir!. "Allah" dışında ikinci bir varlık yoktur ki. o ikinci varlık, "yok" edilsin!.

- Geçerli olan, O'nun varlığı dışında VARSAYDIĞIN BENLİĞİNİN, GERÇEKTE, hiç bir zaman VAROLMADIĞINI ilim yollu kavramak; ve gereğini hissedip yaşamaktır!.

- Şayet, sen "yok"san elbette ki karşıdaki kişi de "yok"tur!.. Öyle ise, karşıdaki gerçek "var" olanı fark edip, O'nu kabullenebilecek ve hazmedebilecek misin?.. Yoksa, karşıdaki O'nu inkâr ederek mi geçip gideceksin bu

dünyadan, “a’mâ” olarak geçip giden nice ve niceleri gibi !.

- Ortaya koyduğu tüm sayısız esmâ terkipleriyle, her an, türlü isimler altında dilediğini, dilediği gibi yapmakta olan kim?.

Sen mi, O mu?.

Cevabın, O ise; Tanrın, senden razı olsun!. Sen isen, razı mısın yaptıklarından?... Reva mı düşündüklerin, yaptıkların?.

- TEK'in nazarıyla, TEK'ten “çok”a bakışı muhafaza edip, sürekli olarak piramitin tepesinden aşağıya bakarak varlıkları seyretmek, yakîn ehlinin hâlidir!.. Ya varsayım yollu, “çok”tan, “yok”a bakılır; ya da TEK, kendi esmâ ve fiillerini seyrederek!.

Kişi Tasavvuf Çalışmaları Sonunda idrak Eder ve Hisseder ki, Var Olan Sadece Allah İmiş!

“Ve daha dedi ki:

- Yâ Gavs-ı Â'zâm. İttihad öyle bir hâldir ki, onu lisan anlatamaz! Kim ona imân ederse, kabul olur; ve kim reddederse o hâli küfretmiş olur! Kim vüsûlden sonra ibadeti beşeriyetiyle irade ederse, Allah'a şirik koşmuş olur!”

“İttihad”, genel anlamıyla, iki ayrı şeyin bir olması şeklinde kullanılır. Tasavvufta ise, kişinin rabbiyle “BİR” olması şeklinde anlaşılır.

Gerçekte ise, “ittihad” iki ayrı varlığın birleşmesi anlamına değil; ikilik anlayışının ortadan kalkarak “TEK”lik anlayışının yaşanmaya başlanmasıdır.

Çünkü tasavvuf çalışmaları sonucunda kişi bilir, görür, idrâk eder ve hisseder ki, evvelce sandığı gibi iki ayrı varlık yokmuş, var olan sadece “Allah” imiş!

İşte kişide kendi varlığının “yok”tan var olmuş bir “yok” olduğu idrâkiyle birlikte, sadece Allah'ın mevcudiyetini hissetme hali “ittihad” diye tanımlanır.

“Kim ona iman ederse, kabul olur” ifadesinde anlatılmak istenen ise şudur:

“İttihad”ı kabul eden, olayın gerçeğine bu şekilde inandığı için elbette ki, bu yolda bir takım araştırmalar ve çalışmalar yapacak ve bunun sonunda da o gerçeğe takdirinde var ise erecektir! Yani böylece kabul olacaktır!

“Kim bunu reddederse, küfretmiş olur” anlatımı ise

mutlak manâda “küfür”den söz etmiyor!

Burada “küfür” kelimesi hakikati inkâr anlamında kullanılmıştır. Yani, kim ittihadı inkâr etmek suretiyle hakikate giden yolu kendi kendine kapatırsa, o gerçeği inkâr edenlerden olursa, bu şekilde küfretmiş olur; böylece de öze ermişlerden olamaz.

Kurân, İnsanlara Pek Çok Şeyi Sembollerle Anlatırken; Tasavvuf İse Baştan Sona Serâba Sembol ve Meczazdır

İsim ve Sıfatlar arasındaki ayırım bize göredir!...

Sen kendinde bugüne kadar hangi isim ve sıfatların ayırımını ve tasnifini yaptın?...

“ALLAH” ismiyle işaret edilenin çeşitli özelliklerini fark etmemiz için böyle sembolik bir tasnif yapılmıştır!...

O tasnifte, yani isimde, yani şekilde, yani olayın görüntüsünde kalmayıp, onları ortaya koyanın bakışıyla varlığı değerlendirmek gerekir!...

Düşünsel kişiliğinden arınmadan, “Allah” gibi düşünemez, değerlendiremezsin!...

“Allah ahlâkıyla ahlâklanın” uyarısının anlamı çok çok önemli ve değerlidir...

Sen kendini aynada gördüğün, ya da bir ruh olarak, kişi olarak kabullendikçe, bu dediklerimin oluşması kesinlikle mümkün değildir...

Kurân insanlara pek çok şeyi sembollerle anlatırken; tasavvuf ise baştan sona, serâba sembol ve meczazdır!...

Ricâlullah, kişiye baktığı zaman, onun mukallid oluşunu tasavvuf konuşmasından anlar!... Çünkü mukallid -taklitçi-, sembollerin işaret ettiği gerçekleri farketmediği için, sembollere hakikat gibi sarılıp, sahip çıkıp; masallamada devam eder!...

Bunu fazla uzatıp, sizi sıkımayayım... Sembollerden geçip ardındaki gerçekleri anlamaya çalışın ki, mukallidan sınıftan çıkma şansını elde edebilirsiniz!...

Tasavvuf ve Felsefe

Tasavvuf dinin temelindeki düşünsel tabandır!. Dolayısıyla biz bu olaya daha geniş kapsamlı olarak “Din ve Felsefe” diye yaklaşalım isterseniz..

Din ile felsefe arasındaki en önemli fark şudur:

Dinin esası “iman” nuruna dayanır!.

“İman” nuru olmayan kişi ne kadar akıllı olursa olsun hidayete eremez. Yani Şironun güçlü tesirlerinden nasip almamışsa, Uranüsün üstün akıl özelliklerine sahiptir, fakat felsefeci kafası vardır.

Maddi değerlerden arınmış, madde ötesi değerlerle meşguldür; ancak felsefede kalmıştır. Buna eskiler işte iman nurundan mahrum kaldığı için felsefecidir derler... Söz doğrudur.

Felsefe iman nurunu esas almaksızın, sırf akıl gücü ile yapılan çalışmalardır.

Felsefe, görülenden yola çıkarak, varlığın -yaşamın- yaşam içinde insanın yerinin ve davranış kökeninin tesbit edilebilmesi çalışmalarını yapar.. Bilgiye, görgüye, kültüre, ilme dayanır yani zâhirde mevcut beş duyuyla algılanan donelere dayanır.

Din ise görülmeyenden yola çıkarak, görülmeyenin verilerine dayanarak görülenlerin deşifre edilmesi sistemine dayanır. Zira dini vahiy esasına dayanarak bildiren Nebi'dir.

Nebi normal göz ile, beş duyu ile algılanamayan bir biçimde algıladıklarını esas alarak, onlara dayalı bir biçimde görülenleri deşifre edip değerlendirme sistemini getirmiştir. Bu ikisi arasında uçurum vardır; çünkü gördüklerin, göremediklerin yanında nedir?.. Bir hiç!. Sonsuzda bir hiç!.

Bu yüzdendir ki felsefe her halükârda yanılmaya mahkûmdur.

Gördüğüne göre bir sonuç çıkaracak; ama göremediği bir başka esasın yanında o sonuç değerini yitirecek hiç olacak..

Buna karşılık din görülmeyen gerçekleri de esas alan bir biçimde varlığı değerlendirme yoluna gidecek; bunun neticesinde gerçek değerler idrak edilebilecektir. Onun içindir ki felsefe eldeki mevcut bilgilere dayalı bir sistemdir; değerleri de ele geçenlere göredir; yani izâfidir!

Din (sistem) ise başlangıçta kolaylıkla kavranamayacağı için, imana dayalı bir sistemdir... Ama yanlış anlamayalım, “din imana dayalı bir sistemdir” derken, burada imanla iş biter anlamında kilitlenmeyelim!

İmandan gaye ameldir!.

Bir şeyler yapmaktır!... Bir şeyler yapmak için de önce onun yapılmasına iman etmek lazımdır.

İman etmek görülmeyene olur; görülen şeye iman olmaz!.. Gördüğün bir şey için, iman ediyor musun, denmez.. Zaten onu görüyorsun, bu yüzden burada iman söz konusu olamaz..

İman görülmeyene olur.. Görülmeyene iman etmek suretiyle, o görülmeyenin yapısal özelliklerine, yapısına, tarzına, sistemine, şekline göre gerektiği gibi fiiller ortaya konulur. Yani, görülemeyen gerçeklere dayalı bir şekilde çalışmalar yaparak, varlığın sırrına, aslına, orijinine ermektir "Din"...

Felsefe ise eldeki mevcut doneleri değerlendirmek suretiyle varlığın yapısını ve sistemini çözmeye çalışmayı ve bunların içinde insanın yerini tesbit etmeyi hedef almıştır.

Felsefe ile din arasındaki farkın muazzamlığı apaçık ortada değil mi?..

Beş milyon veya beş milyar ile sonsuz arasındaki fark ne ise; felsefe ile din arasındaki farkta budur işte !..

Felsefede çeşitli bilgileri alıp değerlendirmek suretiyle belli bir dünya görüşüne sahip olabilir; bununla beraber dilediğin gibi yaşayabilirsin...

Buna karşılık dinde ise, bir takım çalışmalar yapma zorunluluğu söz konusudur; bu zorunluluğu ise idrakin veya imanın oluşturur.

Çünkü Din sana diyor ki...

Gelecekte senin için şöyle şöyle bir yaşam söz konusu...

Bu yaşamın üzüntü ve sıkıntılarından kurtulmak; güzelliklerini yaşamak istiyorsan, bunun için şu tarz çalışmalar ve davranışlar ortaya koymak zorundasın!. Aksi takdirde o hedefe ulaşabilmen mümkün değildir!.

Evet, Din bunu söylüyor!.

Öyle ise dinde esas mesele, "iman" edilen konularda yapılması gereken çalışmalardır... Yani, imandan öte, esas olay, inancın sonucu olan ameldir, yani fiillerdir...

Zira, sadece "iman ettim" demek yeterli olmayıp; önemli olan, o imana dayalı hususlarda belli fiilleri ortaya koymaktır!.

Âyet-i Kerimede ne deniyor:

"İman edip, kurtuluşa erdirecek olan fiilleri tatbik ederler"

"insan için kendi çalışmalarının sonucundan başka birşey sözkonusu değildir."

İnsan daima kendisinden çıkan fiillerin sonuçlarıyla karşılaşacaktır!.

Her aşamada yaptıklarının neticeleri, bir sonraki aşamada o kişi için otomatik olarak oluşmaktadır..

Tasavvuf Ehli ile Felsefeci Arasındaki Farkı Oluşturan Nedir?

Uranüs`ün ruhâniyetinden feyz alan kişi maddi nesnelere hiç bakmaz, değer vermez. Tamamen madde ötesi soyut değerler ve nesnelere ilgilenir.. Yani, gerçek âlemin, madde ötesi bir yapı olduğunu idrak eder. Ona yönelir.

Ancak, madde ötesi yapıya yönelme eğer Şiron`dan destek almamışsa o kişi felsefeci olarak kalır. Eğer bu hâl Şiron`dan desteklenmişse bu defa tasavvuf ehli velâyet mertebelerinin sahibi olur; icabında nübüvvet mertebesiyle zâhir olur. Aradaki fark Şiron`dan desteklenen bir Uranüs; veya Şiron`dan desteksiz kalmış Uranüs`tür.

Felsefeci ile tasavvuf ehli arasındaki fark, “Şiron” farkıdır!. “Şiron” güneş sistemi içinde yer alan ve son yıllarda tesbit edilen bir gezegendir!..

Tasavvuf Ehli, Vericidir!

“Tasavvuf ehli olmak” demek; alıcı olmak demek değil, verici olmak demektir!..

Tasavvuf ve Bilim, Aynı Tekil Yapıyı İnceler!

“Madde” dediğimiz yapı nasıl esasında bir alt boyutunda atomik bir kütleyse, onun bir alt boyutunda ışınsal bir kütleyse, onun daha alt boyutlarında kuantsal bir kütleyse ve çoğul yapı öz’e inildikçe tekil yapıya dönüşüyorsa ve aslı tekil bir yapıysa; işte “varlığın hakikati aslı orijini TEK’tir ve her şey bu Tek’ten meydana gelmiştir” mecazi sembolik anlatımı, Tasavvufta “Vahdeti Vücut” anlatımı!

Benim kısaca çok öz bir biçimde bilimsel olarak anlatmağa çalıştığım bu olay, bu bilimsel doneler ortada yokken; ama bu ana tema hissediş yoluyla sezgi yoluyla fark edilirken; mecâzî bir anlatımla dile getirilmiş, bundan “Tasavvuf” meydana gelmiş.

Yani tasavvuf ve bilim aynı orijinal tekil yapıyı ele alıyor, inceliyor, etüd ediyor; fakat bu yapı bundan 50 sene 70 sene öncesine kadar mecaz yolu sezgi yollu dile getirilip bir başkasına aktarılmağa çalışıldığı için semboller misaller

kullanılmış ve tasavvuf kapsamı içinde anlatılmış.

Hz. Muhammed öncesinde, İslâm öncesinde aynı gerçekler gene incelenmiş, incelenemediği kadarıyla. Budist felsefe meydana gelmiş.. Taocu felsefe meydana gelmiş.. Böyle dile getirilmeğe çalışılmış bu tekil yapı.

Bu tekil yapıyı misal yolu anlatmak istersek;

Deriz ki; deniz suyu düşünün..deniz suyunun üstünde meydana gelmiş çeşitli aysbergler, buzdağları, buz kütleleri..

Kuzey kutbundaki veya güney kutbundaki buzul yapı...

Buzul yapı ve deniz diyerek ayırma gidiyoruz, iki ayrı yapıdan söz ediyoruz...

Halbuki esasında ikisi aynı tekil yapıdır..

Suyun donmuş halinin adıdır buzul yapı..

Buzul yapıların çeşitli rüzgarlara ve dış etkilere göre aldığı farklı farklı görünümlere de farklı farklı isimler verdiğinizi düşünün veya aynı suyu değişik kaplara koyarak değişik heykeller şekilde oluşturduğumuzu düşünerek bunlara da değişik isimler verdiğimiz varsayarsak; pek çok varlık var diyeceğiz ama neticede hepsi de görünümdeki farklılığına karşın aynı tekil yapıdır; sudur!

Başparmağım... işaret parmağım... orta parmağım... yan parmağım... serçe parmağım... Benim 5 parmağım var desem de hepsi şekilde bunlar 5 tir özde esasta hepsi de aynıdır.bütün parmakların içinde kanı da siniri de canı da herşeyi birbirinin aynıdır. Fark, dışardan bakıştadır.

Elin ayağın kolun vesairede gene farklı organlar gözüktür ana tekil bir yapıdır.

Bu varlık sayısız ayrı ayrı yapılar olarak gözükmesine rağmen, dışardan bakılması hasebiyle farklı ayrı ayır varlıklar yapılar görülmesine rağmen esasında tek bir yapının değişik uzantılarıdır.

Nasıl ki madde boyutunu incelediğimiz zaman 110 atom türüne indirgeyebiliyorsak, bu varlığı meydana getiren özellikler de Allah'ın 99 ismi adı altında anlatılmış. Esasında 99 değil tabii, 100 ü de geçiyor; 120, 130, 140 a kadar da çıkabiliyor, kaynaklarda. Ama genel plan anlatım bu 99 la özetlenmiş.

Bu varlığı meydana getiren özellikler orijindeki Tekil yapıdan kaynaklanıyor.

Bu tekil yapının varlığında mevcut olan belli özellikler, ayrı ayrı lokalize olmuş özellikler değil..

Yani varlığın aslında orijininde bir yerde Allah'ın Rahman isminin özelliği bir yerde Allah'ın Rahim isminin özelliği bir yerde Cemil isminin özelliği bir yerde Fettah isminin özelliği gibi düşünmeyeceğiz.

Senin bedeninde "Can" nerde?

Her yerde eşit olarak var!.

Nasıl senin bedeninde can her yerde eşit olarak varsa, Allah'ın HAYAT sıfatı da bu Kâinatın her noktasında aynıyla mevcut. Daha fazla veya daha az şeklinde değil.

Hayat sıfatı bu varlığın her noktasında parçalanmaz bölünmez bir biçimde var olduğu gibi İLİM sıfatının neticesi olan Bilinç de Evrenin her noktasında bölünmez parçalanmaz bir biçimde mevcut!.

Hayat ilim irade Kudret sıfatları gibi Kelâm Semi Basar (Semi algılamadır, Basir değerlendirmedir) vasıfları da Kâinatın her noktasında her yerde mevcuttur. Fakat bu vasıflar nasıl atomlar varlığın her noktasında mevcutsa fakat bu atomların değişik bileşimleri değişik madde türlerini meydana getiriyorsa, Allah'ın bu isimlerinin özellikleri bu isimlerin işaret ettiği mânâların özellikleri de değişik bileşenler halinde değişik varlık türlerini meydana getiriyor.

İşte böylece Tasavvufta "KESRET" denilen ÇOKLUK Âlemi ve pek çok sayısız varlık türleri meydana geliyor.

Ama bu türleri tek tek ele alırsak, nasıl bir insanı bir hayvanı ele alırsak onda 110 atom çeşidine iniyoruz, bileşen olarak; bu varlık türlerinde de Allah'ın 99 isminin değişik terkiplerini değişik bileşimlerini değişik formüllerini görüyoruz.

Mevcut olan her şey Allah'ın bu 99 isminin mânâsından meydana gelmiş değişik formüllerle meydana gelmiş değişik varlıklar.

Yani temelde, algılayabildiğimiz bütün varlıklar tek bir orijinin kendisinde mündemiç özelliklerinin başka bir biçimde algılanmasıyla alâkalı.

Her birimiz, bir diğerimize göre var, dıştan bakışla!

Ama olayın içinden bakarsak, TEK bir varlık ve o tek varlığın kendi kendini seyretmesi ve kendi özelliklerini açığa

çıkarması, bunu seyretmesi olayı söz konusu.

Yazan: Ahmed Hulusi, (Gönderen: Ömer Rey, 24.1.2010)

9. YEDİ NEFİS...

Ey çok okumuş ve çok yorulmuş İnsan kardeşim!

İdealist, materyalist, septik felsefenin ve bir çeşit felsefe olan kelâmcıların görüş ve düşünceleri ve bunların tartışması seni bir hayli yordu. Yüzlerce kitap arasında gizlenmiş Tasavvuf gerçeklerini bulmak da çok zor bir iştir. (daha henüz Tasavvuf kitaplaşmış da değildir)

Şimdi, Bu Varlık adlı kitapta mutlak varlığın Tanrı'dan başkası olmadığını, gerçek diyalektiğin de Tanrısal diyalektik olduğunu (Tanrı bir, eli ikidir) anlayacak ve göreceksin. Şimdiye kadar okumuş olduklarının dışında, bu kitapta bir de felsefi Tasavvufu okumuş olacak ve sanırım Tanrı'nın yardımıyla inşallah rahatlayacaksın.

Materyalist ve Anti materyalist filozofların doğrudan eserlerini okumayanların, ancak onların yanlısı eleştiricilerin kitaplarını okuyanların ise; birer basit materyalist ya da idealist olabileceklerini de bu kitabı okuduktan sonra, yine sanırım kabul edeceksin.

Ayrıca Mutlak Varlığın -doğanın- birçok gizleri olduğu kanısına varacak, Tanrı'nın, yani Mutlak Varlığın ve Onun belirtilerinden başka bir şey olmayan, her an değişen, tazeleşen nesnel âlemin, insanın ve onların özünün farkına varacak, farkına vardıktan sonra da bu gerçekleri elde etmek için bir çaba göstermek gereğini de kabul edeceksin. (DİKKAT EDİLİRSE DOĞA'YA MUTLAK VARLIK; yani ALLAH deniyor. HB) Kuram ve uygulama (Teori ve pratik).

Sonra özet de olsa; birçok Dinsel ve İslâmi bilgileri geleneksel öğretiden ayrı bir biçimde ve kısa yoldan öğrenme fırsatı eline geçmiş olacak.

Ve de Tanrı ve Onun en olgun belirtisi İnsanın enerjisi ve işlevi olan EMEĞİN kutsallığını, doğrudan bizim kutsal kitabımız olan Kuran'da bulacaksın.

Bu "VARLIK" isimli kitap, Allah ve Resulunun lûtfu keremi ve Şâhi Velâyet, Âlim-i Kül Aliyyül Mürteza Selamullahi Aleyh ve Kerremallahü Vechehu Efendimizin Pâk ve

Mukaddes Ruhunun bizzat izni ile; Seyyid Abdulkadir-i Geylâni ve Seyyid Ahmed er Rufai Hazretlerinin yüksek Ruhani denetimleri altında, insanlığa ve şaşkınlık içindeki kişilere faydalı olur gerek ve nedeni ile yazılmıştır. Ayrıca, gerçeği arayan Tanrı yolunun yolcularına fayda vereceği umulmuştur. Eğer bir fayda olursa, bunun mutluluğu bize yetecektir. Hidayet ve yardım, Rahman olan Allah'tandır. En iyi bilen âlemlerin Rabbi olan Allah'tır. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd-ü sena eder, Onun yüce Peygamberi, hakikat Güneşi Muhammed Aleyhisselâm Efendime selat ve selâm ederim. Onun pâk Ehl-i Beytine ve Güzin Ashabına da selâm ederim.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM...

“Külhüvallahü ehâd - De ki O Allah'tır, tekdir.” (İhlas, 1)

Hazret-i Kuran Allah kelâmıdır. Kuran'ın bir dış, bir de iç anlamı vardır. Dış anlamı geneldir, iç anlamı özeldir. İç anlamı çok derindir. Çok yüksek Tanrısal bir tefekküre dayanır. Kur'an, en yüksek bilimsel kitaptan daha bilimsel ve daha yüksektir. Bazı mollaların sandığı gibi O sadece okumakla bilinmez.

Bu gün bir cebir, bir yüksek matematik ne kadar zor ise, Kuran'ın gerçek anlamına ermek, onlardan çok daha zordur. Öyle Kuran, bazı hocaların zannettiği gibi, Arapça gramerini bilmekle okunup anlaşılmaz. Bilhassa Tanrı teklifi ve Ruhaniyetle ilgili bölüm ve Âyetleri...

Halbuki Kuran, insanlığı aydınlatsın, bilmediğimizi öğretsin diye geldi. Okuyup geçmemiz için gelmedi. Kuran'ı anlayarak okumak, O'nun yüksek tefsiri olan İlâhiyat bilgini Velilerin eserini okumakla olur ve Rahman olan Allah, her yüzyılın başında Kuran'ın yüksek anlamını tekrar rahmeti ile kullarına açar.

Ahadiyet-Teklik

“De ki O Allah'tır, tekdir.” (İhlas, 1) Arapçada Hu -O-, zamiridir. Şimdi, bu Hu -O- zamiri üstünde duracağız. Bilindiği gibi O zamirdir. Ben, sen, o gibi. O sıfat değildir. Zamir ise bir şeyin kendisi, varlığı demektir.

Sıfat bir nesnenin nasıllığı ve niteliğidir. Meselâ gül zamiridir. (Ad olacak. HB) Gülün kırmızılığı veya beyazlığı onun sıfatıdır. Bunun gibi, Hu -O- Tanrı'nın kendisidir (Zamir

olacak...HB), sıfatı değildir.

Tanrı'nın Rahman -acıyıcı-, Afuv -af edici, Gafur-bağışlayıcı- ve benzeri adları, sıfatlarıdır. Hu, kendisinin vücududur (Zamiri olacak... HB), onun için Tanrı Kuran'da, O Tanrı'dır ve O tektir -eşsizdir- buyurmuştur.

Var Nedir ve Bir tek Vardan Başka Var Var mıdır?

“Var olan, varlığını ispat edendir. Var olan, varlığını gösterendir.

Varın varlığını isbatı, kendisini bir yandan göstermesi ve etkilemesi ile olur. Kendimize ve çevremize baktığımız zaman, bir varın var olduğunu ve çevremizi altı yönden kuşattığını apaçık görürüz. (Yazarın var dediği Doğa'dır, Dünya'dır... HB)

Ayrıca gördüğümüz varı ve Onun belirtileri olan nesnelere, gökte ve yerde olan nesnelere hem görür, hem düşünürüz. Demek ki bir varın var olduğunu hem görüyoruz, duyuyoruz, hem de düşünüyoruz.

Mesele Varı kabul etmemizdir. Varın var olduğu güneş gibi meydandadır. Var vardır ve sonsuzdur. Öyleyse yok yoktur. Çünkü yoktan var olmaz, var da yok olmaz. Var olursa yok olmaz, yok olursa var olmaz.

Varın varlığı isbatlı olduğuna göre, yok diye bir şey yoktur. Yok kelimesi gramerlerde vardır ve âlet bir kelimedir. Varı, daha kuvvetli belirtmek için bu kelime icat edilmiştir.

“Nefsini bilen, Rabbini bilir.”

“Ya Rabbi, bana eşyanın mahiyetini- cevherini, aslını göster”

Peygamber sözü, konumuza ışık tutar ve bizi gerçeğin özüne iletir. Eşya - şeyler, taayyünler -beliren nesnelere aslı nedir? Yüce Peygamberimiz, “Ya Rabbi! Bana eşyanın aslını göster” diye dua edince, Yüce Tanrı Ona “yukarı bak” dedi. Peygamber yukarı baktığında; Melekût bir daire, Ceberut bir daire ve varlığın kaynağı Lahut bir daire olarak kendine göründü.

O zaman, o çok anlayışlı Peygamber anladı. Yerden bir taş aldı, kırdı. İyice kırdı, ufaladı, avucunun içine koydu baktı. O taşın küçük küçük daire şeklinde zerreciklerden meydana geldiğini gördü ve gerçeği Rabbinin yardımı ile öğrendi.

Bunun üzerine her şeyin aslının olduğu gibi, insanın da küçük birer daire şeklindeki zerreciklerden- atomlardan-meydana geldiğini anladı. Bunun üzerine: “Kendini bilen, Rabbini bilir” dedi. Yani aslını.

O büyük Peygamber, her nesnenin O büyük var, her yöne yayılan, sonsuz varın belirtileri olduğunu ve eşyanın aslının Tanrı olduğunu kesinlikle bildi. Bu bilgiyi sözü edilen Hadis ile beşeriyete açıkladı. Demek ki; küçük veya büyük her nesnenin asli cevheri daire şeklindeki küçük zerreciklerden (Atomlardan... HB) meydana geliyor ve cevher mutlak var Tanrı oluyor.

Daire 360 derece, başı sonu yok. Büyür, sonsuza gider, küçülür sonsuza gider. Şimdi çevremize bir bakalım: Kâinatı büyük bir daire olarak görürüz. Öyleyse nokta da küçük bir dairedir. Demek ki daire büyük bir nokta, nokta da küçük bir dairedir. Pi sayısı da bunun isbatıdır. En küçük daire olan noktanın ve en büyük nokta olan dairenin, hatta evren'in çevresini çapa bölsek aynı pi sayısını verir.

Atom en küçük parça. Bu çok önemli... Atomu ilk sebep kabul eden Eflatun ve onun etkisinde kalan Maturidi ve Eş'arinin yanılmış olduklarını, Muhiddin-i Arabi, Abdülkadir Geylâni, Seyyid Ahmed er Rufai, Celaledin-i Rumi ve tüm Tasavvufçular iddia etmişler ve bugün atomun bölünmesi ile bu ilk sebep teorisi ve dolayısıyla Maturidi - Eş'ari felsefesi, ekolu iflas etmiştir.

Çağın bilimi, İslâm Tasavvufçularını haklı çıkarmış ve ilk sebebin atom olmadığını ispatlamıştır. Gerçek su yüzüne çıkmıştır. İslâm bilginleri ilk sebebin Tanrı'nın ilk belirtisi, Tanrı'nın Yüzünün Nurundan, yani Zâtından peyda ettiği büyük Muhammedi Ruh olduğunu açıklamış ve ispatlamışlardır.

En küçük parça atom bölününce, Maturidi ve Eş'ari'nin iddia ettiği gibi yok olmamış, tersine büyümüş ve sonsuza açılmıştır. Bu da; hiçbir şeyin “adem” yokluktan yaratılmadığını ve nesnelerin aslının Nur - Işık, elektrik olduğunu ispatlamıştır.

Varın kenarı olmaz, var sonsuzdur. Eğer varın kenarı olsa, onun bittiği yerde yokluk düşünülür ki, yokluğu akıl mantık ve bilim kabul etmez. Yok yoktur. Bunun en güzel

ifadesi şudur: “Var vardır, yok yoktur”. Lâ İlâhe İllallah’tan maksat da budur. Lâ, yok’u, nefi, illa varı isbat eder. Onun için bu güzel kelimeye nef-i isbat denir.

Daire bir bütündür, dairenin başladığı ve bittiği nokta olmaz. Dairenin her noktası hem başlangıç, hem de bitim noktasıdır. Bunun gibi, varın da başı sonu olmaz. İlk de O vardır, son da. Var ezeli ve ebedidir. Varın kenarı olmaz. Kenarı olsa yokluk başlar, yokluğu bilim kabul etmez. Öyleyse var eşsiz birdir. Mutlaktır ve sonsuzdur. Birdir, çünkü varın kenarı olmadığı gibi, bölünmesi de mümkün değildir. Var bir bütündür, bölünse yine sınırlanır, sınırlanırsa yokluk kabul edilir. Yani yokluk başlar. Yokun olmadığı ispatlı olduğundan, var bütündür, kenarsız, sonsuz ve eşsizdir, bir tektir.

Şeyler -nesnel-, bir tek varın içinde, ondan ayrılmadan ve onun üstünde görülen geçici varlıklardır. Denizin üstündeki köpükler gibi. Köpükler sınırlı, büyük ve küçük hallerde boldur. Ancak, hepsi denizdendir ve deniz onları çepeçevre kaplamıştır. İki köpüğün arasında onları birleştiren ve onları yaratan deniz vardır. Bizi şaşkırtan, nesnelere ve şekillerdir. Bunlar, hep O varın (bir tek) çeşitli belirtileridir. Hiç bir şey yoktur ki onların arasında yokluk olsun.

Biz boşluğu yokluk zannederiz. Aslında, boşluk dediğimiz yerde illa bir şey vardır. Hava kürecikleri, gözle görülmeyen gazlar ve benzeri gibi...

Var birdir, eşsiz birdir, yani bir tektir. Örneği: her şeyin bir benzeri, eşiti veya eşdeğeri vardır. İnsan birdir, ağaçlar ve nesnelere birer birerdir. Fakat başka insan, ağaç ve başka nesnelere de vardır. Ama kenarsız var olan Tanrı’nın eşi yoktur. Tanrı hem birdir, hem de eşsiz, benzersiz tektir. Nesnelere çoktur, fakat nesnelere kendinden kendi nefisinden peyda edip, şekil ve suret veren mutlak ve sonsuz var olan Tanrı tek’dir, birdir.

Yukarıda; daire bir nokta, nokta ise küçük bir dairedir denildi. Geometride de nokta ile dairenin formülü aynıdır. Pi sayısı bunun delilidir. Vücut bir noktadır, büyümeye sonsuza gider, küçülür sonsuza gider. Yok olmaz. Çünkü yok yoktur. Nesnelere bir kapanıp açılma, yumulup çözülme vardır.

Düz bir yere bir bardak su döksek, açılır geniş bir sahaya

kaplar. Toplasak, yine bir bardak sudur. Varlığında büyüyüp küçülmesi ile artma ve eksilme olmaz. Sıkleti aynıdır. Yoktan da var olmaz ve var yok olmaz. Varın varlığı ispatlı olduğuna göre, öyle ise yok yoktur. Çünkü varın kenarı olmaz. Kenar kabul etsek, sonra yokluk başlar ki; yokluğu akıl kabul etmez. Yok, yok diyoruz, ötesi kaldı mı?...

Yok denen şey olur mu? Yok denen şey olsa, o da bir şey, yani var olur. Demek ki ne varsa varda var. Bir varlık var ki; düşünüyoruz ve konuşuyoruz. Yok olsaydı, ne varlık olurdu ve ne de biz olurduk, ne düşünen, ne düşünülen, ne konuşan, ne de konuşulan...

Bu hareketler, bu renkler, bu hayat, bu ses seda, bu düşünüş, bu heyecan ve zevkler olmazdı. Yoku kabul etmek, ikinci bir var aramaktır ki; bu imkânsız imkânlı kılmaya kendini zorlamak olur. Bir nevi delilik, şaşkınlıktır. İki var olmaz. Var ikiliği red eder. Çünkü varın kenarı olmaz, var sonsuzdur. Var bölünmeyi de kabul etmez. Bölünse sınırlanır. Mutlak varın, nesnelere özü mutlak çekirdeğin kenarı olmaz.

Sonsuzluk... İşte bu Ulûhuyettir, Tanrılıktır. Her nesne, tek tek noktalardan meydana gelmiştir. Deniz binlerce su damlalarından, madde binlerce atomdan, insan binlerce hücrelerden ve benzeri... meydana gelmiştir. Hangi şeyi zerrelerine ayırsak, teker teker hep birer noktadır. Yağmur birer birer yere düşer, her yağmur damlası bir daire çizer ve sonsuza gider. Yıldızlar dediğimiz zaman, onlarda bir birlik görürüz ve yıldız âlemi akla gelir. Ev, hayvan, insan, ağaç dediğimizde onlarda bir birlik görürüz, birerden hep küme küme...

Bir insan, evine "bu benim evim" der. Halbuki; evin çocukları da evin hanımı da "benim evim" der, hizmetçiler de "evim" der, o evdeki kedi de "evim", fare de "evim" der. Tanrı da öyledir. O hiç kimsenin değil, herkesin, her nesnenin Tanrı'sıdır. Hepsi onun Rahmet kubbesinin altındadır. Herkesi görüp gözetir, herkese niyetine göre verir, esirger, yardım eder. Biz birbirimize düşeriz, kötülük ederiz. O hiçbir yaratığından vazgeçmez. Nasıl vazgeçer ki, onlar ister ulvi, ister süfli olsunlar hep kendisinin Cemâli ve Celâli tecellileri, taayyün -belirti-leridirler.

Bilindiği gibi her bilgin dini kendine göre yorumlamıştır. Mesele, bu yorumların dinin özüne en uygun olanını seçebilmektir. Tasavvufi Din yorumu İslâm'a en uygun olanıdır. Çünkü Tasavvuf: Dinin özünün öğretisidir. Kabukla -dışla, şartla- şeriatla yani teferruatla uğraşmaz. Tasavvuf; Allah, Doğa ve İnsanı ve bunların gerçeğini öğretmeye çalışır.

Doğadaki güzellikler, düzen ve hikmet Allah'ın doğaya yansımalarıdır. Doğa, Tanrının eseridir. İnsan ise en büyük eseridir. Çünkü insan ten (Beden HB) ve ruhtan (Akıldan) oluşmuştur. Dış ve iç Âlemin bileşimi (sentezi) olduğundan tüm âlemlerden üstündür.

Tasavvufçu, işte bu doğadaki bilgiyi, düzeni, hikmeti ve güzelliği yaşamaya, insandaki fiziki ve ruhi güzelliği görmeye ve insanın hakikatini öğrenmeye çalışır.

“Kendini bilen Tanrıyı bilir”. Kısaca, Tasavvuf Marifet, Hikmet (Bilgi) ve Aşkta, Sevgiden ibarettir.

Tasavvuf: Allah'ı, insanın ve doğanın özü bilir. Bu ise; sonsuz İlim ve Hikmet (Bilgi) ve sonsuz Sevgi ve Aşkta. Vücut-u Mutlak'ı bilmek, Hüsn-ü Mutlak'a aşık olmaktır.

Tasavvuf, bunun dışındaki dini Şeriat ve Fıkıh bilgileri ile uğraşmaz. İbadet edecek kadar ilmiyal bilgisinden ötesi Tasavvufçuyu alakadar etmez. Şeriat, Tarikat onun için amaç değil ayrıntılardır. Tali araçlardır. Asıl olan değil, Furu'dur. (teferruat, simgelerdir, şekildir)

“Yere göğe sığmayan, sonsuz bilgi ve güç (enerji) olan Allah'ı insanda ve kendi kalbinde arar Tasavvufçu”.

Yine tasavvufçu; Tefekkür (Düşünce) ile marifet-hikmet ve hakikati öğrenmeye, insandaki ve doğadaki güzellikler ile de İlahi Cemali -Hüsn-ü Mutlakı sevmeye, yani mecazi sevgiden, hakiki sevgiye kavuşmak ister. Bunun sonucu ise: Güzel ahlâk ve dürüstlüktür. Toplumun çıkarını kendi çıkarından üstün tutmak ve riyadan tamamen soyutlanıp gerçekçi olmaktır. Kavgayı, tartışmayı, fitneyi, fesadı terk edip, başkaları ile değil kendi nefsi, heva ve hevesi ile cihad yapmaktır. Merhametli ve cömert olup, dünya yaşamında az ile mutlu olmaktır. Şiddete karşı olmaktır.

Gerçek Tasavvufçu şekil ve kisve Müslümanlığına karşıdır. Medrese, tekke ve mescide önem vermez. Hakikati

kendinde bulur, Allah'ı kalbinde arar. Onun medresesi, tekkesi ve mescidi kendi kalbidir. Önemi her zaman kalbe verir. Çünkü gerçek tekke ve mescid kalptir. Kalp içinse en önemli olan Allah'ın Zikri ve sevgisidir. (Kalbin Zikri ve Kalbin Sevgisidir) Zahiri bir zikir ve cismani bir sevgi değildir. Tefekkür (düşünce), Tezekkür (Rabbi hatırdaki tutmak ve asla unutmamak, en önemlisi de Tanrı'yı ve O'nun büyük ve gizemli olan eseri İnsan-ı Kâmil'i, Ademi ve çocuklarını ve doğayı sevmektir. Ham iken pişkin insan olmak ve Kemale ulaşmaktır. Bütün Tasavvufçular bunu böyle izah etmiştir.

İlahi mesaj Kuran-ı Kerim, ilahi Mesajımız Hz. Muhammed'in Sünnet ve Hadisleri, Hz. Ali ve Hz. Ebubekir'in ve onları izleyen tüm Tasavvufçuların öğretisi üzere bu fakir, Tasavvuf konusunda Varlık, İslâm'da Mezhepler ve Yükseliş, Muhammed -İsa- Adem isimli ve diğer yazmış olduğumuz kitaplarda Tasavvufu çok ayrıntılı bir şekilde işlemiştir. Yunus Emre ve Seyyid Ahmed er Rufai Hazretleri ise bir deniz olan Tasavvufu şu şekilde özetlemiştir.

Yunus:

“Şeriat, Tarikat yoldur varana,
Marifet, Hakikat ondan içeru”

Seyyid Ahmed er Rufai ise:

“Tasavvufçunun kalbi sevgi ve aşkla nurludur,

Gönlü ise Marifet nuru ile geniştir. (Göğsü dar değildir)”
 demişlerdir.

Biz bu iki görüşe inanıyoruz ve bulmaya çalışıyoruz. *

1- Emmare Nefis: “Nefsi, kötülüklerden uzak bilmeyin. Nefis kötülüğü emredicidir.” (K. 12/53)

Nefis, bir nevi kötülüklerle meyilli canlı bir varlık gibi, duygusal ve Tanrı tarafından insanın içine konulan kızgın ve siyah bir dumanı andırır. Güzel yaratılan insana bir kusur, bir lekedir. Nefis denildiği zaman, boş ve kötü hayvansal duygular, arzular akla gelmelidir.

Bir de nefsin, insanın kendi -bir şeyin kendi- anlamı vardır. Bu anlam, Emmare, Levvame, Mülhime ve benzeri adlarla adlanan nefislerle karıştırılmamalıdır. Tanrı, insanı kendi Zâtının ve bütün adlarının yansıtıcısı olarak yaratmış, ona Rahmanî ve Kahrî tecellilerinin belirtisi olan bütün nesnelere koymuştur.

Tanrı,

“İnsanı iki elimle yarattım” (K. 38/75) ve

“İnsanı karışık - bulanık - sudan yarattım.” (K. 76/2) demekle bu gerçeği açıklamıştır.

İnsan, bütün nesnelere, iyi veya kötü özüdür. Yani onda, maddi, manevî her element bulunur. Ruh, Rahmani, nefis Kahridir.

Onun için, Tanrı nefsiniz ve onun bir nevi askerleri sayılan kötü arzuları ile “cihat ve mücadele ediniz” (K. 9/41. 29/6) demek suretiyle çok sevdiği insanı ayıktırıştır.

Nefis kirini, Tanrı, insanı çok kıskanan ve bu yüzden insana aşırı derecede düşman olan İblis ve yine insanı az da olsa çekemeyen, çekiştiren, Melekleri teskin için, insana bulaştırıştır.

Bu kir ve leke, güzelin yüzündeki kusur gibidir. Bununla karşıt topluluklar teskin edilmiştir. Ancak, İblis fazla kıskandığından tatmin olmamıştır. Çünkü O, Kahrî kuvvettir. Bu konu yukarıdaki bahislerde açıklıkla anlatıldığından o kısmın hatırlanması lâzımdır.

Zira Tanrı,

“**Her nefsi kendisi ile örttüm**”. (K. 17/84) Yani her nefis kendini görür, kolay kolay kendinden çıkamaz buyurmuştur.

İşte rekabetler, bu hikmete dayanır. Aslında onlar da Tanrı'nın yaratıklarıdır. Onlara da bir kişilik tanınmıştır. Boşuna yaratılmamışlardır. Herkes kendi merkezinde iş görür, görevlidir.

Ruh da, Melekler de, İblis de, nefis de ve tüm nesnelere de mutlak var kendisi olan Tanrı'nın Rahmanî ve Kahrî adlarının tecellileri -belirtileri- dir. Hepsi de Tanrı'nın kuvvetleridir. Varlıkları yoktur.

Gerçek Varlık, “sınırı olmayan, sonsuz ve eşsiz var olan Tanrı'dır ve var olan Nur'dur. Bunlar, biz anlayalım diye bize bu şekilde anlatılmıştır. Beyaz perdedeki hareket eden resimler gibidirler. Aslında, beyaz perdede resim ve suret diye bir şey yoktur. O suret ve resimler nasıl ki beyaz perdeye yoneltilen ışık huzmelerinin içinde ve bizzat ışık iseler, işte Mânevi -kutsal- veya süfli -alçak- nesnelere de öyledir.

Bunları Tanrı bize Kuran'da ve diğer Kutsal Kitaplarda anlatmış ve açmıştır. Ta ki kendini ve kendinin Rahmanî ve

Kahrî Sıfatlarını -niteliklerini- tam bilelim. Tanrı'yı tek taraflı bilmeyelim. Bütün güzel ad ve nicelikleri ile bilip, gerçeğe Ârif olalım.

Melekler, iblis ve benzeri süflî varlıklar, vahşi hayvanlar ve o vahşileri yansıtan insandaki kötü duygu ve çirkin ahlâkların birleşimi olan nefis, Tanrı'nın Zât Nurundan olmayıp, esma - adlarındandır.

Tanrı'nın Zâtı bir, sıfatları bir-elikidir-. Celâl ve Cemâl. İşte bu sırdan ve bu adlardan zıt nesnelere belirlemekte, Tanrı'nın zıt isimlerine mazharlık etmekte ve bu yolla, Tanrı'nın Zâtı ve zıt nitelikleri anlaşılmaktadır. Tanrı cömerttir, kendisini tam öğrenmemizi, tek taraflı bilmememizi dilemiş ve insanı, tam gerçeği bilme yüceliğine kavuşturmuştur.

İnsan, Tanrı'nın hem Zâtını, hem de Celâli ve Cemâli tüm güzel niteliklerini yansıtır. Diğer nesnelere, Tanrı'yı yalnız kendileri hangi Tanrı adından yaratılmış ise o nitelikle bilir ve o güzel adıyla zikrederler - anarlar.

İnsan, Tanrı'yı bütün nitelikleri ile bilir ve tüm güzel adları ile zikreder ve anar. Onun için insana: "Mir'atullah - Tanrı'nın aynası" ve "Nüsha-i Kübra" denilmiştir. Yani insanda bir külli durum vardır. İnsan, her şeyin özünü kendinde toplamıştır. Bu nedenle, Tanrı insana "insan benim sırrımdır, Ben de insanın sırrıyım" buyurmuş,

Hazret-i Peygamber, "kendini insanı - bilen, Tanrı'yı bilir" demişlerdir. Tanrı: "Ve nefehtü fihi min ruhi - İnsana kendi Ruhumdan üfürdüm - ilettim" (K. Sad, 72) "Vealleme Âdeme esmae külleha - İnsana bütün adlarımı -niteliklerimi - öğrettim" (K. Bakara,31) .

"Fesecedel melaiketü küllühüm ecme'un - Meleklerim topluca insana secde ettiler" (K. Hicr, 30) "Veizkalellahül melaiketiscüdu li Âdeme fesecedu illa iblis - Tanrı Meleklerine, Âdeme -insana- secde edin (onu büyükleyin) dedi, hepsi secde etti, iblis etmedi".(K. Bakara-34)

Âyetleri ile Tanrı, insanın kendi Zâtından sonra, en kutsal ve en bilgin bir taayyünü - belirtisi- olduğunu açıklamıştır. Öyleyse insan tam, diğerleri cüzleridir (parçalarıdır). Mevlüt'te geçen bir kutsal Tanrı sözü vardır, bu konuyu çok güzel ve sanatkârane ifade eder:

"Zâtıma mir'at edindim zâtını, bile yazdım Adım ile adını".

En büyük İnsan-ı Kâmil, Hazret-i Muhammed'in yüceliğini bu kadar güzel ifade etmek, ancak Tanrı'ya mahsustur. "Lâ ilahe illallah, Muhammedün Resulullah".

Sonra, Tanrı, bu nefis kirini yüzümüzden silmemiz, onu içimizden söküp atmamız için, nefsimize uymamayı, onunla şiddetli mücadele edip, onu yok etmemizi, kötü arzularımızı ve huylarımızı iyiliğe çevirmemizi istemiş ve bunun mükâfatının tekrar ilk yaratılış durumumuza geçip, Tanrı'ya yakın olmak mutluluğu olacağını bildirmiştir.

"İnnel müttekine fi cennatin ve neherin fi mak'adi sıdkin inde melikin muktedirin Muttakiler (Tanrı'dan sakınanlar) - kötü arzularına, duygusal itişlere, yani, nefse uymayan inançlı kişilerin, cennetlerde - Nur âleminde- ve doğruluk vâdisinde, güçlü sahipleri Tanrı'nın yanında olduklarını "(K. Kamer, 54/55) açıklamışlardır.

Nefse uyanın ise, insanın düşmanı iblis adı ile adlanan Kahrî belirti şeytanı sevindireceklerini, onunla birleşip, onun Cennetten -Tanrı Huzurundan- kovulduğu, Cehennemde -karanlık ve şaşkınlık âleminde- beraber kalacaklarını açıklamışlardır.

Emmare nefis, hayvanlardan kurtla temsil edilir. Yırtıcı, haram- helal tanımayan, özellikle zayıf ve âcizler üzerine saldıran kaba kuvveti, sadizmi, inkârı ve büyüklenmeyi temsil eder.

Emmare nefis, her türlü kötülüğü, inançsızlığı, zalimliği, şehvet, içki, kumar, yalan, hıyanet gibi tüm kötülükleri taşır ve emreder. Onun için ona "Emmare nefis" denilmiştir. En alçak bir durumdur.

2- Levvame Nefis: Bu nefis de Emmare gibi çok kötüdür. Emmareye çok yakındır. Hırsı, cimriliği taşır. Maddi, dünyevi, para, mal-mülk peşindedir. İnsan'ı daima cimriliğe ve dünya metal hırsına iter. Haris-i dünyadır. Dünyayı elde etmek için çırpınır. Bu uğurda yapmayacağı kötülüğü yanına bırakmaz. Maişet kaygusu ile daima mutsuzdur. Hayvanlardan tilki ile temsil edilir. Haris ve kurnazdır.

3- Mülhime Nefis: Bu nefis de kötüdür. Öfkeyi, kızgınlığı ve şehveti temsil eder. Kişiye gurur verir. Saldırgandır, kendini beğenir. Kızgın ve azgın köpekle temsil edilmiştir. Ayı ile de temsil edilmektedir.

4- Mutmeinne Nefis: Doğruları ve iyilikleri arayan, onları bulup kendini tatmin eden nefistir. Daima doğruluktan ve iyilikten yana, Tanrı'ya inançlı, araştırmacı ve eleştirici kişiyi temsil eder. Müslüman'ın -gerçeği kabullenenin - nefsidir. Yumuşak, selâmetli ve emniyet altında bir nefistir. Tanrı onu korur ve onu kendine çağırır.

- Ey gerçeği bulmuş ve tatmin olmuş nefis! Radi ve merdi olarak - rızalıklarla - aslın olan Yöneticine dön. Tanrı'nın seçtiği pâk kullarına karış ve Cennetime gir - Beni gör". (Fecr, 27, 28, 29, 30) Âyeti ile müjdelediği güzel bir nefistir. Koyun, koç ve beyaz güvercin ile temsil edilir.

5- Radiye Nefis: İyiliğe yönelmiş, hakka razı, Tanrının rızasını gözetken, bu uğurda didinip, çaba gösteren, hayrı, adâleti, iyiliği çok seven, kimseye kızmayan, herkesi sevmeye çalışan bir nefistir. İyiliğe koşan ve bu yolda ilerlemek isteyen kişinin nefsidir.

Bu da koç ve beyaz güvercin ile temsil edilmiştir.

6- Merdiye Nefis: Bu nefis de Radiye gibi Tanrı'nın rızasını arayan, rıza yolunda çok ilerlemiş, Tanrı'ya teslim olmaya yönelip, kötülüklerden bir hayli uzaklaşmış bir nefistir. Olgun insana namzettir. Güzel bir nefistir.

Bu da koç ve beyaz güvercin ile temsil edilmiştir.

7- Safiye Nefis: İnançsızlığın her çeşidinden ve tüm kötülüklerden, beşeri, hayvani ve şeytani sıfatlardan tamamen arınmış, pâk bir nefistir. Bu durumu ile Tanrı'ya kavuşma niteliğini kazanmıştır. Pâklanmadıkça Tanrı'ya kavuşmanın yolu yoktur. Tanrı pâktir ve pâkı sever. Bu nefis, ebedi hayata ve onun mutluluğuna hak kazanmıştır. Kendini bilmiş, özü olan Tanrı'sını tanımıştır. Kâmil -olgun insan-ı temsil eder. Tanrının gerçek kulları ve sevgilileri arasına karışmıştır.

Bu nefis, diğer bütün nefislerden uzaklaşmış ve nefisten kurtulmuştur. Tanrı'nın kutsal nefsinde, yani Tanrı'nın kendisinde erimiş ve yok olmuştur. Buz parçasının sıcak denizde yok olduğu gibi. "Tanrının huyu ile huyulanın" ve "deniz ol, değişme" Peygamber Sözü'nün gerçeğine ermiştir. Tanrı'nın

"Allah'a kaçın" (K. Zariyat, 50)

Sözüne uymuş, Tanrı'sına kavuşmuştur. Allah'ın Sıfatları

ile sıfatlanmıştır.

Bu nefsin bir adı da “Zekiye - temiz”dir. Bu nefse, şahlık - başkanlık- sıfatı da verilmiştir. Bu nefsin tam tekâmülü ise “Nefs-i Natıka”da yok olmaktadır. Nefsi Natıka-ı kâinat, Ruhların babası, büyük Muhammedi Ruhtur.

Nefs-i Safiye artık nefis değildir. O Kutsal Ruh ile “Ruh-u Kutsi” aynı şey olmuştur. Dış iç, iç de dış olmuştur.

“İnsanı karışık sudan yarattım, Onu tecrübe ederiz”
(K Dehr-İnsan:2) Âyeti ile Onda iyilik galip olmuş, kötülükten kurtulmuş, imtihanı kazanmıştır.

Tohum, iki türlü yok olur. O, ya bir tarlada ekilip yok olur ki; bu yok oluşta tekrar bir var oluş ve sonsuzlaşma vardır. Bir buğday tohumu bir tarlaya ekilir o varlığını tarlada yok eder.Ancak bu yok oluşta 7 dal peyda olur, her dalda 7 başak, Tanrı dilerse, her başakta 100 dane olur, 700 dane yeniden ekilse, sonsuza doğru uzar gider.

Rakam birden başlar ve sonsuza gider, rakamın sonu yoktur. Sonsuz rakamlara yine vahid -bir- hakimdir. Her rakam, birlerden meydana gelir ve sonsuza gider. Bu da Tanrı'nın birliğini ve sonsuzluğunu ispatlar. Tanrı birdir, biri, birliği, beraberliği, dirlik - düzeni sever. İkiliği, bölünmeyi, fesadı -anarşiyi- sevmez.

**“Gelir bir bir, gider bir bir, kalır bir,
Şek yoktur, şüphe yoktur, hep bir, Allah bir”**

Nefs-i Safiyeyi tamamlayan, ahlak-ı hamidiye -övlümüş huylar ile bezenmiş olur. Bu nefsi taşıyan Zâtın duası kabul olur. Çünkü bu Zât, hayırlı işler yapar ve hayırlı dualar eder. Tanrı, bizi ve kullarını, bu Zâtların duasına mazhar buyura...

Nefsini kıran, sonunda Mevlâsına vasil olur, sonsuz devlete, mutluluğa erer.

Yukarıda konu edilen yedi nefsin her birinin ayrıca dört bölümü vardır. Bu bölümler, Seyr-i süluk ve nefisle mücadele ile, tedrici - yavaş yavaş aşılır. Gölgenin yavaş yavaş çekildiği, ağaç ve çocuğun yavaş yavaş büyüdüğü gibi .

Yukarıda, tohum iki türlü yok olur demiştik. Birincisi anlatılmıştır. İkincisi de: Tohum ya da ambarda çürüyerek kendi nefsinde yok olur. Bu ikinci yok oluşta, tarladaki yok olup, yoklukta tekrar varlık bulma yoktur. Ambarda, nefsinde çürüyüp yok olmak, helâk olmaktadır.

Bunun gibi insan da Tanrı'sında yok olursa, tekrar o yoklukta Tanrı varlığını bulur. Sonsuz bir damla gibi, sonsuz denize dalıp sonsuzlaşır. Eğer Tanrı'ya kavuşup, Tanrı'da yok olamaz ise, tohumun ambarda çürüdüğü gibi içyapısı, dış yapısında çürüyerek yok olur, helâk olur. Ebedî hayatı kaybeder. Zira Tanrı'nın, Cehennem diye bildirdiği mahaller de kat kattır. En altta kalan zalimlerin içyapısı, orada müthiş azap çektikten sonra, zamanla buğdayın ambarda çürüdüğü gibi, o da koyu karanlık mahalde çürür, tamamen maddeleşip, taşlaşıp helâk olur. Canlılık sıfatı ondan alınır.

Tanrı bizi zalimlerden olmak tehlikesinden korusun.

VARLIĞIN verileri yücelerden yağmur misali iniyor ve bizde insanlığa açıklıyoruz.

Bu açıklamalarımızla, şu ana kadar kitaplaşmamış olan Manevi bilgiler artık ruhunuzda ve düşüncenizde kitaplaşmış olacaktır.

Dinin özü olan tarihi Tasavvuf gerçeğini, tamamen Hak'kın rızası için, bu çağın ilmiyle bağdaştırarak insan sevgisi adına insanlığa yaymaktır. Çünkü gerçekte insanın adı Hazret-i İnsan'dır.

Kâzım YARDIMCI, (1936 Adıyaman)

10. GERÇEKLERİ GÖREBİLMEK...

“Ey oğul! Senin kendin hakkında düşünmen, tefekkür ve teemmül etmen sana yeter. Çünkü senin haricinde bir şey yoktur.”

(ARİFLERİN AYNASI. SADRETTİN KONEVİ. GELENEK YAYINCILIK Tercüme: Dilaver Gürer. Betül Güçlü. Ali Çoban. Birinci Basım. Şubat 2010 s. 28)

+

Tefekkür ve teemmül etmek şu anlamda kullanılmıştır: “Kendin hakkında düşünmen, eksiklerini görmen ve gidermen...”

Demek oluyor ki, asıl olan insanın aklına güvenerek yola çıkmasıdır.

İnsan azimli olur biraz da sabır gösterirse bütün engelleri aşar.

Elbette insanın içinde yaşadığı aile, ekonomik ve sosyal

koşulların de elverişli olması gerekir.

Burada insanın gelişmesine engel; kendisini olumsuz davranışlara sürükleyen, kötü eylem ve düşünceleridir. Burada asıl üzerinde durulması gereken tümce **“Çünkü senin haricinde bir şey yoktur”** tümcesidir.

Demek isteniyor ki kendi haricinde Tanrı diye kişisel ve nesnel hayalî bir varlığa güvenirsen amacına ulaşamazsın. Dualarına karşılık verecek, seni amacına ulaştıracak bir varlık yoktur. Hepsi senin kendindedir. Kendinden başkasına güvenme... Ne varsa kendindedir...

Bu durumda insan aklına şöyle bir soru gelebilir. Bizim haricimizde bir şey yoksa bu, Peygamber gönderen, kitap indiren Allah ne oluyor?..

Atalarının dini üzerine giden, araştırıp tahkik etmeyen insana böyle bir söz incitici gelebilir. Ama akıl yürüten, araştıran, inceleyen bir insan günümüzde geçiyor bilgisayarın başına, arama motoruna “TASAVVUF” yazınca bütün İslam düşünürlerinin Batını görüşleri ekrana geliyor ve araştırmacı da bütün gerçekleri görüyor.

Kendi haricimizde bir kişisel ve nesnel bir varlık yoksa bu öldükten sonra Cennet Cehennem kavramları, şehitlik mertebesi, gazilik gibi kavramların çekiciliği kalmıyor. Böyle olunca da gerektiğinde savaşmak, ölmek ve öldürmek gibi kavramlar önemini yitiriyor.

Bu kavramların çekiciliğini koruyabilmesi için dinin yaşaması devlet için zorunlu duruma geliyor. Çünkü bu kavramlar çekiciliğini yitirince devlet; kitleleri nasıl cephelere sürsün, kitleler ne için savaşsın ölsün... Şehit olup Cennet'te yer kapmak daha çekici değil mi?

Bu nedenle diyorum ki kuralcı dinin yaratıcısı ve koruyucusu devletlerdir... Siz bakmayın bizimkilerin Atatürk Cumhuriyeti ve laik devlet demelerine...

Çin Setti'nden Adriyatik denizine değin ülkelerde gözü olan bir devlet kolay kolay laik ve demokrat olamaz...

Av. Hayri Balta, 29.10.2010

11. GERÇEĞİ SÖYLEMEK...

“Ben doğruyu söylemiyorum. Söyleyecek olursam,

beni bu yerden atarlar.

Eğer tüm gerçeği söylersem, beni şehirden de atarlar. Büyükler, küçükler ve hatta Mevlâna bile beni atar.

Bu neden böyle? Sorsanıza. Çünkü Mevlâna herkesin beni terk ettiğini görünce, onları kıramaz ve (geçici olarak) onlara katılır.

Ama benim nereye gittiğimi öğrendikten sonra beni tekrar bulur.”

(Şems-i Tebrîzi'nin Öğretileri. Prof. Dr. Erkan Türkmen. NKM Yayınları. 3. Baskı. Ağustos 2009. s. 89)

+

Görülüyor ki insanlar tarih boyunca gerçeğe yabancı. Bu nedenle toplumumuzda gerçeği söyleyenler için, 9 köyden kovulmuş denir.

Her toplumun gerçeği başka başkadır. Örnek verirsek Medresede öğretilenle Tekke'de öğretilen başkadır. Medresede öğretileni Tekke'de söylersen sana cahil derler; bunun yanında Tekke'de öğretilenleri Medrese'de söylersen “katline cevaz” verirler.

Bütün bunlara karşın cesur insanlar ölümlerine pahasına da olsa gerçeği söylemekten vazgeçmemişlerdir. Tarih bunun örnekleri ile doludur.

Eğer insanlık uygarlıkta biraz ilerlemişse bu ölümleri pahasına gerçeği söyleme cesaretini gösterenler yüzündendir.

Benim gerçeğim bile topluma ağır gelmektedir. Aklımdan geçenleri, bildiklerimi söylemeye kalkışırsam göreceğim tepkilerin ölçüsü olamaz.

Kendimi Mevlana ile, Şems ile kıyaslayacak kadar vecde gelmiş değilim. Onlar nerde ben nerde... Onların yanında ben gerçekten cahil biriyim. Ben haddimi de, kendi cehaletimi de bilirim. Cehaletimi bildiğim içindir ki 80 yaşında, bu hasta halimde, bir şeyler öğrenebilmek için yırtınıp duruyorum.

Bir insanın; cahil de olsa düşüncelerini açıklama hakkı vardır. Söylenemezse cehaleti nasıl anlaşılacaktır. Söylenmeli ki cehaleti ortaya çıksın. Eletirilsin, o da kendine çeki düzen versin, geliştirsin...

Ne var ki bizim toplumda cahile cahil olduğu bile söylenmemektedir. Bu nedenle de cahiller kendisinin bir şey

bildiğini sanmaktadır.

Gazetelerde, televizyonlarda bu cahillerin zırvalarını dinlemek benim gibi bir cahile bile ağır geliyor artık...

Av. Hayri Balta, 29.7.2010

12. SATYA SAİ BABA...

Müritleri Yaşayan Tanrı Derdi, / Yaşayan Tanrı da Gümledi Gitti.

Satya Sai Baba'nın kendisi bir Guru idi,
Hindistan'da yaşar idi...

Guru: Brahmanizm'de din öğretmeni, eğitici...

Bu Guru, kendisine Tanrı dedirtirdi.

Dinsel törenlerinde sihirbazlık numaraları yapardı,
Halk da bu numaraları mucize sanardı.

6 milyona yakın müridi için umuttu.

Şimdi bu müritler nasıl olacak mutlu...

Yaşayan Tanrı'ya kalsa 2019'da ölecekti.

Ne var ki Yaratan (Doğa) kendisini dinlemedi.

“Gel bakalım, halkı aldatarak sürdürdüğün saltanat yetti!” dedi...

Kurduğu vakfın parasal varlığı 34 milyarmış.

Bu 34 milyar lira değil dolarmış...

Bu Guru,

Bu kadar mal varlığını alın teri dökerek mi yapmış?.

Hakkında yapılan söylentiler içinde olumsuz olanları var.

Gazeteler, dergiler, kitaplar; erkek müritlerini taciz ettiğini yazar.

126 ülkede tapınaklar yaptırmış.

Bunlar içinde artistler, politikacılar, sanatçılar da varmış...

Anlayacağınız bu da insanları saptırmış...

Şimdi öldü gitti bu Guru
Bakalım Müritleri yerine bir başkasını kor mu?

İnsanların huyu böyledir...
İnsandan bile Tanrı üretir...

Okursanız işte gazetede çıkan haber:
Neler yapmış bu Guru neler?...

Av. Hayri Balta, 26.4.2011

Ekonomi Servisi

Hindistan'da Hindu dinine mensup müritlerinin "yaşayan tanrı" olarak kabul ettiği 'guru' Satlıya Sai Baba (85) dün öldü. Müritleri arasında ünlü Hintli siyasiler, sinema yıldızları ve sporcular bulunan Sai Ba-ba'nın ölümü uluslararası ekonomi basınında da yankı buldu.

126 ülkede adına tapmaklar yapılan Sai Baha'nın müritlerinin bağışlarıyla oluşturulan 'Sat-ya Sai Merkez Vakfı'nın varlıklarının değerinin 9 milyar doları geçtiği belirtiliyor. Hint basınında vakfın varlıklarının değerinin 34 milyar dolara kadar çıkabileceği de kaydedildi.

Doğduğu köy 'şehir' oldu

Sai Baba'nın en ünlü müridi Hard Rock Cafe'nin kurucusu Isaac Tigrett olarak biliniyor. Bloomberg Haber Ajansı, Tigrett'in 1991 yılında Hard Rock Cafe'deki hisselerim" 108 milyon dolara satarak bütün parayı yoksullara ücretsiz sağlık hizmeti veren modern bir hastane kurması için Sai Baba'ya verdiğini yazdı.

1926 yılında doğan Sai Baba, 14 yaşındayken kendisinin 'avatar' yani 1918'de ölen Sai Baba adlı bir Hindu rahibinin reenkarnasyonu olarak ilan etti. Gurunun müritlerinin artmasıyla yaşadığı küçük Puitaparti köyü de kurduğu vakıf tarafından yönetilen büyük hastanesi, üniversitesi ve okullarıyla hareketli bir şehir haline geldi.

Vakıf Hindistan'ın Mumbai, Haydara-bad ve Çennai şehirlerinde de dini merkezler kurdu.- Bangalore şehrinde de büyük bir hastanesi olan vakıf, Hindistan'ın bir çok güney

eyaletinde içme suyu projeleri yürütüyor. Sai Baba, 1960'da yaptığı bir açıklamada 2019'da öleceğini 'ilan etmişti'.

Gurunun cenaze töreninin çarşamba günü yapılması bekleniyor, İngiliz BBC tarafından hazırlanan 'Gizemli Rahip' adlı belgeselde Sai Baba hakkında müritlerinin yönelttiği taciz iddiaları gündeme getirilmişti. Sai Baba'nın sahte mucizelerle göz boyama çalıştığını belirten bir çok muhalifi de var. Hindistan Başbakanı Manmohan Singh gurunun ölümünün büyük bir kayıp olduğunu söyledi. Yerine geçecek kişiyi belirlemeyen Sai Baba'nın ardından vakfı kimin yöneteceği ise açıklanmadı.

(MİLLİYET, 25.4.2011)

13. SATYA SAİ BABA'YA BAK / NERDE KALDI GURU OLMAK...

Hindistan'da 50 milyon kişi buna Tanrı'nın yeryüzündeki sureti diyormuş.

Bunlar buna; Tanrı'nın yeryüzündeki sureti diyedursun.

O ise evinde külçe külçe altın, gümüş, milyonlarca sterlin biriktirmiş.

Gelin, önce aşağıdaki habere bir göz atalım...

Bizim Hintli Guru kaç kilo altın, gümüş,

Kaç milyon sterlin biriktirmiş

Ona bakalım...

+

Hintli Gurunun Evinde Altın, Gümüş Külçe Külçe

Hindistan'da 50 milyon kişinin Tanrı'nın yeryüzündeki sureti olarak tapındığı Sai Baba'nın nisanda hayatını kaybetmesinin ardından kirli çamaşırları ortaya döküldü.

Ölümünün ardından en yakın yardımcıları aralarında kavgaya tutuşunca tapınağı yöneten vakıf inceleme başlattı. İnceleme için seçilen grup gizli odalarda altın, elmas ve paradan oluşan yığınlarla karşılaştı.

Odalarda 1.6 milyon sterlin (4 milyon TL), 98 kg altın, 307 kilo gümüş bulundu. DIŞ HABERLER (Milliyet, 4.7.2011)

+

Bir kişi altın gümüş derdine düştü mü...

Keserim ondan ümidi.

Ahlak, din açısından savı (iddiası) olmayanlara sözüm yok.....

Çünkü onların erdem konusunda bir savı (iddiası) yok...

Onun dünyası para, mal mülk, şan şeref, ündür.

Onun için en tatlı gün çok para kazandığı gündür...

Sözüm ermişlik, guruluk savında olanlardır....

Bunların mal mülk peşinde koşmaları Tanrı'yı dışlamadır.

Bütün öğütler paraya pula düşkün olanlar içindir.

"Deve'nin iğne deliğinden geçmesine inan ama;

Zenginin huzur bulacağına inanma" denmiştir.

Bu konuda Kuran şöyle demektedir:

"... onlar, deve iğne deliğine girinceye kadar cennete giremeyeceklerdir!" (K. 7/40)

Bu konuda İncil'de şöyle demektedir:

"Devenin iğne deliğinden geçmesi,

zenginin Tanrı Egemenliğine girmesinden daha kolaydır."

(İncil, Matta. 19/24. Makkos, 10/25. Luka.18/25)

Bu ayetlerde sözü geçen "Cennet" ve "Tanrı Egemenliği";
İnsanın davranışları nedeniyle duyduğu huzur ve
güvendir...

İnsan dediğin; dünyayı kazanıp da huzurunu, güvenini
yitirmemelidir.

Anlaşılan; Satya Sai Baba bu gerçeğe ermemiş.

Bu dünyaya ot gibi gelmiş ot gibi gitmiş...

Av. Hayri Balta, 5.7.2011

**14. AÇLIK SINIRI 973; YOKSULLUK SINIRI 3171 LİRAYI
AŞTI / 887 LİRA ASGARİ ÜCRETLE ÇALIŞANLAR BU**

İŞE ŞAŞTI...

Gazetelerdeki haberi özetleyerek alalım,
Yorumlarımızı ondan sonra yapalım...

“Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ), dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması tutarı için açlık sınırını: 973 lira 58 kuruş...

Beslenme girdisi ile birlikte giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer harcamaların toplam tutarı yoksulluk sınırını ise 3171 lira 27 kuruş olarak belirledi...”

(28 Şubat 2012 tarihli gazeteler...)

Bir kere şu bilinmeli ki birçok işyerinde,
Asgari ücret bile geçmez çoğu işçinin eline...
Yine çoğu halkımızın eline geçer;
Ne 973 lira, ne de 3171 lira bile...

Milletvekillerimizin bile geçinmiyoruz feryatları çıkarken
ayyuka...

Nasıl geçinsin bu halk;

Kazanmadığı açlık ve yoksulluk sınırının altındaki
parayla...

Elbette bir işçi ile bir milletvekili aynı parayla geçinemez.
Ama bu eşitsizlik de sonsuza değin sürüp gidemez...

12 milyona yakın kişi sokaklarda gezdikçe
Bir çözüm bulunamaz bu işe...

Araştıran, soran bir halk olsa; politikacılar giremez
köylere, kentlere...

Getirip korlar asgari ücret, açlık ve yoksulluk sınırı
listesini önlerine...

Niçin dindar gençlik isteniyor?
Çünkü dindar gençlik;

Bu yoksulluğu, bu işsizliği Allah'tan biliyor.
Bu da yurttaş kaygısı olmayan politikacının işine geliyor...

Hangi aydın bu konuya değindiyse,
Komünist denildi, başı girdi derde...

Gün ola harman ola,
Bu bozuk düzen de...
Aydınlanmış halkımızın çabası ile,
Muhakkak erecek bir gün sona...

Av. Eren Bilge, 29.2.2012

15. AKIL ve İŞLETİLEN AKIL...

Akıl sözcüğü malum. Kuran, akıl sözcüğünden türetilen taakkul fiilini defalarca kullanır ve insanoğlunu, taakkule çağırır.

Takkul, akli işletmek, akletmek, akıl yoluyla bilip anlamak, aklın verilerini esas almak gibi anlamlar taşıyor.

Ne ilginçtir, Kur'an taakkul tâbirini defalarca kullandığı halde akıl kelimesini hiç kullanmaz.

Bu demektir ki, Kur'an, cevher olarak aklın varlığını yeterli görmüyor; o hepimizde var. Kur'an'ın istediği, aklın işlevsel olması veya işlevsel akıl.

Kur'an, aklın çıplak mülkiyetini yeterli görmüyor, aklın intifa (kullanım) hakkını esas alıyor.

Aklın çıplak mülkiyetine sahip olmanız 'akıllı adam' olmanız için yeterli değildir. Önemli olan şu:

Sahip olduğunuz akıl, işletilen akıl mı, bloke edilmiş, üstüne oturulmuş, şunun bunun vesayetine terk edilmiş akıl mı? Bunu soruyor ve nihayet şunu ilkeleştiriyor Kur'an:

"Allah, aklını işletmeyenler üzerine pislik atar." (Yunus suresi, 10/100)

Taakkul yoksa insan, görüntüyle insan, hakikatte hayvandır. (Furkan, 25/44)

Peygamberliğin bitişinin bir anlamı da artık aklın sınırsız kullanım döneminin açıldığıdır.

Kur'an, aklın işletilmesine, kullanımına hiçbir sınır

koymamıştır.

GAZALİNİN VURDUĞU DARBE

İslam'ın mistik düşünce sistemlerine, özellikle 'tasavvufun bir yozlaştırılması olan tarikatlar' bünyesine Ebu Hâmid el-Gazalî (ölm. 505/1111) tarafından sokulan, "akıl, vahiy ve aşkla sınırlıdır" yolundaki kabul Kur'an'la asla bağdaşmaz.

Gazalî, felsefeyi dine mahkûm hale getirerek, İslam düşüncesinin kaderini kararttı; İslam'a da insanlığa da büyük kötülük etti. Fransız filozofu Descartes (ölm. 1650) ise felsefeyi dinin uydusu olmaktan çıkararak, başka bir deyişle akılı kilisenin 'vahiy adına' (!) Vurduğu prangadan kurtararak insanlığın yükselişi yolunda müthiş bir adım attı.

Ne yazık ki, İslam dünyası hâlâ Gazalî rotasında gidiyor. Bu yanlış rota, büyük Atatürk tarafından gerçek yönüne çevrildi ama İslam dünyası Atatürk'e sırt dönerek rotadan yararlanma imkânını kendi eliyle yok etti.

Kur'an'a göre, vahyin ilk görünümü, ilk ürünü akıldır. İlk ve esas peygamber de akıldır.

Kur'an dilinin aşılmamış ustası İsfahanlı Râgıb (ölm. 502/1108) diyor ki, "ilk peygamber, içsel peygamber akıldır. Önce o devreye sokulmalıdır ki, dışsal peygamberler, bizim bildiğimiz peygamberler işe yarasın. Akıl komutan olmalıdır ki, vahyin diğer ürünleri sonuç versin."

İslam Dünyasının Bas Düşmanı

Akla bakışı bu olan Ku'ransal fikir mirasından şu önümüzde duran İslam dünyasının yeterince nâsipli bulunduğunu söylemek mümkün mü? Asla! O halde, İslam dünyasının eh büyük belası, ondaki akıl düşmanlığı değil de ne?

İslâm dünyası denen âlemin en büyük düşmanı bizzat kendisi...

Akıl düşmanı dinci söylem tarafından şeytanî bir morfin gibi tekrarlanan, "Aklın din ve sünnetle sınırlanması esastır" sloganı veya bugünlerde siyaset dincisi çevrelere yutturdukları bir haçlı zehiridir. bazı hurafe hamallarının icat ettikleri "İslamcı akıl" Kur'an dışı bir bühtandır. Emperyalizmin has ajanı oryantalistlerin dinci çevrelere yutturdukları bir haçlı zehiridir. Allah'ın elinden gayri İslâmi şey çıkar mı?

Kuran'a göre taakkulun ayrılmaz ikizi bilimdir. (Ankebut

sureti, 29/43) Onu da bir sonraki yazımızda ele alacağız...
(Yurt Gazetesi. 11.3.2012. Yaşar Nuri Öztürk, info@yasarnuri.com)

16. NASIL ÇIKALIM BU İŞİN İÇİNDEN?.. / GİDER MİSİN KARZAI'NİN PEŞİNDEN...

Afganistan, parsel parsel parsellenmiş...
Bu parsellerin çoğu da Karzai ile ailesininmiş...

Ne ararsan var: Geçilmiyor CIA ajanından...
Hayır gelir mi insanlığa uyuşturucu baronundan.

12 Amerikan vatandaşı bakan olmuş Afganistan'da...
Hepsi de okumuş Amerikan okullarında...

Şehit düşen askerimizin anası soruyor tabutun başında:
"Ne işi vardı benim oğlumun Afganistan'da?.."

Sis perdesi kalkıyor yavaş yavaş...
Kimlerin çıkarı için yapılıyor,
Afganistan'daki bu savaş?..

Karzai, Karzai sen oldun gazi...
Al bayrağa sarılmış Şehitlerimizin tabutları,
Sıralanmış önümüzde dizi dizi...
Av. Eren Bilge, 21.3.2012

+

Karzai...

Amerikan vatandaşı.
Petrol şirketinde çalışıyordu.
Petrol şirketi Amerikan.

*

Eşi, Afganistan'ın först leydi'si güya...
Pakistan'da yaşıyor.
Oğlu da.

*

Bi kardeşi restoran işletiyor, Washington'da.

Öbür kardeşi restoran işletiyor, Chicago'da.
Kayınbiraderi mobilyacı, Virginia'da.
Yeğenleri desen...
California'da.

*

New York Times gazetesi yazdı...
Bi kardeşi senelerdir CIA'den maaş alıyor.
Bi başka kardeşi uyuşturucu baronu.
Kız kardeşi de var...
Onun restoranı Massachusetts'te.

*

Hükümet kurdu.
1-2 değil, 12 bakanı Amerikan vatandaşı.

*

Mesela, Adalet Bakanı'nın diploması...
Nebraska'dan.
Ekonomi Bakanı
Kanada'dan.
Ticaret Bakanı
Illinois'den.
Eğitim Bakanı
Alabama'dan.
Tarım Bakanı
Omaha'dan.

*

(Rahmetli Ecevit'in dili sürçmüş,
"Afganistan genel müdürü" demişti bunun için...
Meğer doğru söylemiş...)

*

Resmi olarak, sadece 525 dolar maaş alıyor.
Daily Telegraph manşet yaptı...
Dubai'de emlak kralı.
90 milyon sterlinlik gayrimenkulü var,
Sırf Palmiye Adası'nda 12 villası olduğu söyleniyor.

*

Bu Afganistan'dan...
ABD askeri çekiliyor.
ngiliz askeri kaçıyor.
Alman kaçıyor.

Fransız kaçıyor.
İspanyol kaçıyor.

*

Türkiye uçuyor!
Evlatlarımız ölüyor.

*

Şehitlerimizin aziz hatırasına saygısızlık etmek istemem
ama...

O Karzai.

Biz niyazi.

(Hürriyet. Yılmaz Özdil. Bana gönderilen bir iletiden...)

17. GERİCİLER; ENİNDE SONUNDA GİDER...

Maldener, Türkiye'nin gidişine bakmış böyle demiş.
Gerçekten de Türkiye'nin gidişi ılımlı İslam'a doğru imiş...

Şeriatın ılımlısı ılımsız olmaz.

Şeriat bir bütündür bölünme 'tecezzi' kabul etmez.

Ancak unuttukları bir oluşum var bu da görmezden
gelinmez.

Türkiye 3. Selim'den bu yana batı uygarlığından
vazgeçmez.

1876 Birinci Meşrutiyet, 1908 İkinci Meşrutiyet 1923
Cumhuriyet Atatürk'le birlikte batı uygarlığına geçtik elbet...

Türkiye'de, zaman zaman duraklama olur ama geriye
dönülmez.

Türkiye, yeniden şeriat hükümlerini kabul etmez.

Osmanlı döneminde bile şeriat kuralları uygulanmamıştır.
Osmanlı bile akla uygun örfi yasalarla devleti yönetmiştir.

Hiç merak etmeyin bu geriye eğilim dalgası geçicidir.
Bu kafada olanlar eninde sonunda gidicidir...

Av. Hayri Balta, 31.3.2012

18. UTANMA DUYGUSU...

Japonlar,
Herhangi Bir Din Kitabı ve Peygamberi Olmayan Bir
Toplum!

Bizde gündeme getirip tartışan yok ama, Batı dünyası, hele de Katrina kasırgasının ardından yaşadıklarını unutmayan Amerikalılar şaşkınlıkla izliyor Japonları.

Aslında en çok bizim üzerinde düşünüp tartışmamız lâzım.

O kadar büyük bir felâket yaşadılar, görüntülerde başı kesik tavuk gibi sağa sola saldırırcasına koşuşan yok.

Salya sümük ağlaşıp Nerede devlet ? Yardım isteriz, şunu isteriz, bunu isteriz diye cazgırlık eden yok.

Yardım dağıtım noktalarına saldıran yok.

Raflarında çok sınırlı miktarda mal kalmış olduğunu bilmelerine karşın dükkânlar önündeki kuyukları bozup da cam çerçeve kırarcasına kapılara saldıran da yok, yağmalamanın görülmemesi...

Katoliklere ait bir web sitesinde “Japonlar Hıristiyan olmamasına karşın nasıl bu kadar ahlâklı olabiliyor?” sorusu ortaya atılmış.

O soruyu sormak Hıristiyanlara mı düşer? Sorsak biz sorarız.

Gerçekten, peygambersiz ve kitapsız Japon toplumu nasıl bu kadar üst düzey insanî nitelikler gösterebiliyor?

Bir uzmanın açıklaması şöyle;

Japon ahlâkı, günah ve günah anlayışından kaynaklanan korkuya değil, çevreden utanma temeline dayanır.

Örf ve Ananeye dayalı asla vazgeçemedikleri aile terbiyesi.

Ahlâklı olmak için asgariden bir adet peygamber ve bir adet de din kitabı gerekmediğini uygulamalı olarak ispatladılar.

(Batı Dergisinden alıntıdır - Bir okuyucumun iletisinden...)

+

Bilindiği gibi Japonlar bütün dünyanın takdirini kazanan bir ulustur.

Ne var ki bu ulusun, yukarıda açıklandığı gibi, ne

Allah'ı, ne de kitabı vardır. Bunun yanında doğru dürüst bir yaşamları vardır.

Doğa olayları karşısındaki soğuk kanlılıkları ile hepimizin hayranlığını kazanmışlardır.

Araştırmacılar bunun nedeni araştırmışlar şöyle bir sonuç çıkarmışlardır:

“Japon ahlâkı, günah ve günah anlayışından kaynaklanan korkuya değil, çevreden utanma temeline dayanır.”

İşte her türlü ahlakın, erdemin temeli bu duygudur. UTANMA DUYGUSU...

Bu duygu insanlarımızda olsaydı bu kadar rahat yalan söyleyemezlerdi.

Politikacılarımızda olsaydı dokunulmazlık kalkanının arkasına sığınmazlardı.

Bürokratlarımızda olsaydı Fener Derneği yolsuzluğu olmazdı.

Demek ki Allahsız da, Peygambersiz de, kitapsız da oluyor.

Yaratan bize akıl vermiştir, utanma duygusu vermiştir.

Bir insan Yaratan'ın kendisine verdiği aklını kullanmazsa ve de asıl önemlisi bir adamda UTANMA (haya) duygusu olmazsa; yüzlerce peygamberi olsa, yüzlerce kitabı bulunsa işe yaramaz.

İnsana gerekli olan aklı kullanmak ve toplumdan utanmak...

Gerisi halkı kandırmadır.

Av. Hayri Balta, 28.4.2012

19. KUR'ÂN ASTRONOMİ KİTABI DEĞİL

Yazımın başlığı bana değil Prof. Dr. Süleyman Ateş' e ait onun bir okuyucusunun sorusu üzerine verdiği pek haklı cevabındaki başlık. ..

9 Kasım 2005'te okuyucu soruyor sayın Ateş' e “Kur'ân' ın mealini okuyorum ama bir türlü uzayla ilgili kavramlara ulaşmadım. Mantığım sayısız yıldızın olma sebebini çözemiyor. Neden bu sonsuzluk ve evren?”

Bu başlığı konu etmemim nedeni çok sıradan gibi görülebilir ama olay hiç de sadece bir din adamı vatandaş

diyalogu değil bu küçük örnek buzdağının görünen yüzünden...

Sayın Ateş ilahiyatçı kimliği ile fakat gökbilimsel yanlışlar içeren ve okuyucunun sorduğu sorunun hiç de cevabı olmayan (ki bu çok normal yazıda ona değinmeyeceğim) bir kaç cümlelik bir cevap veriyor ancak en doğru sözü ilk cümlesinde saklı “Kur’ân astronomi kitabı değil” diyor fakat mutlaka bir cevap verme gereğini hissediyor “bu benim konum değil bunu gökbilimcilere sorun” demiyor...

Zaten medyada boy gösteren hiç bir din adamı dikkat ederseniz kendine dinle ilgisi olmayan sorular sorulduğunda dahi “bu soru bilgim dışındadır” demiyor mutlaka bir cevap vermek mecburiyetinde...

Peki neden böyle yapılıyor? Özünde insanların her türlü bilgiye gitme yollarında giderek dini referans almayı ihtiyaç hissetmeleri yatmakta; ilahiyatçılar bu durumun çok farkındalar...

Tartışılan konuları bir düşünün; köpek besleyen eve melek girer mi ? oruç cinsel ilişkiyle bozulur mu? sigara içmek, dine aykırı mıdır ? Helal ürünler nelerdir ? rüyasında şeyhinden aldığı emirleri Başbakan’ a yazan bir profesörün mektubu resmîyet taşır mı?...

Alo fetva hattı yetersiz kalıyor demek ki her yerde sadece dine ve din yorumlarına dayalı bir sürü konu, ülkenin başka meselesi yok...

Eğer siz yıllardan beri insanların inanç duygularının meta haline getirilip sömürü aracı olarak kullanılmasına seyirci kalırsanız, bunu kazanç kapısı yapanlara alkış tutar, desteklerseniz, bu ürün meyvelerini daha da bol verecek demektir, doldurun ceplerinizi...

Kısacası sürdürülen bu sömürü ticareti artık ayıp olmaktan çıkmış yapana da yaptırana da itibar kazandıran bir kampanya haline dönüşmüştür...

Aslında bu gizliden ya da fazlaca göze batmayan bir şekilde içten içe sürdürülen bilim ve din kutuplaşmasının kendini iyice hissettirmeye başlamasıyla ortaya çıkan medyadaki yansımalarıdır...

Hayatın her alanında bilimsel eğitim ve disiplin olmalı denildiğinde kimsenin itiraz etmediğini hem fikir olduğunu

görmemize karşın neden bu durumları yaşıyoruz?

Bilimsel ve çağdaş eğitim dendiğinde bunu sürekli olarak imam hatip ve türban kavgaları ile karıştıran Milli Eğitim Bakanı'nda mı suç, yoksa "Cumhuriyet'in temel değerlerinin yerlerini İslâmi bir yapıya bırakması zamanının geldiğini" söyleyenlerde mi? Yoksa hepimizde mi?

Peki; ilköğretim 1. sınıf öğrencilerinin okuma-yazmayı sökme oranı yüzde 90'dan 1'e düşmesi, ÖSS sınavında sıfır çekenlerin sayısının her geçen yıl çığ gibi artması tesadüf mü? Bunlar Milli Eğitim Bakanlığı'nın sorunları arasında yer almıyor mu?

20. yüzyılın en büyük filozoflarından Bertrand Russell neredeyse yarım yüzyıl önce yazdığı "bilim ve din" adlı eserinde bakınız neler diyor...

"Aydınca düşünme özgürlüğüne yönelmiş tehditler, bugün, 1660'dan bu yana görülen tehditlerin kat kat üstündedir; ama bu tehdit bugün bize Hristiyan kiliselerinden gelmemektedir. Çağdaş başıboşluk ve kaos tehlikesi dolayısıyla hükümetler, bugün eskiden kilise makamlarının büründüğü kutsal dokunulmazlık kimliğine bürünmüşlerdir ve aydınca düşünme özgürlüğüne yönelmiş tehditler hükümetlerden gelmektedir. Bilim adamlarının ve bilimsel bilgiye değer veren herkesin açıkça üstüne düşen ödev, eski biçim zorbalıkların yok olup gittiğine bakarak, umursamazca, birbirlerini kutlamak değil, ama zorbalığın yeni biçimlerine yiğitçe başkaldırmaktır."

Bu tespitlerin üstüne daha ne eklenebilir ki?

Akademisyenler, eğitimciler, bilim adamları, koca koca unvanlı beyler, kimselerin anlamadığı dilden konuşmayı bırakmalı, çıkmalı artık sırça köşklerinden ki bilim ile toplumu nasıl 'buluşturabiliriz'in yolunu tartışalım, arayalım...

Oysa çağımızda kişilerin dindar mı laik mi, başı açık mı kapalı mı olmasından daha önemlisi bilimsel düşünceye ve anlayışa nasıl sahip olabileceklerini öğrenmelerinin önünü açmaktır. Çünkü Asıl din, güzel ahlaklı olmaktır...18.11.2005

Dr. Levent ALTAŞ

leventaltas@aktifhaber.com

20. OBAMA'NIN AMERİKA'DA BİR OKULDA Kİ KONUŞMASINDAN...

“...Ve aramızda sadece Hıristiyanlar olsa bile (ABD’de birçok din var), eğer Hıristiyan olmayanların hepsini ABD’den çıkartsaydık, okullarda kimin Hıristiyanlığını öğretecektik? James Dobson’kini mi yoksa Al Sharpton’nunkini mi?

Kutsal Metinlerden hangi pasajlar kamu politikamıza rehberlik etmeli?

Köleliğin kabul edilebilir bir şey olduğunu söyleyen ve jellfish’in mekruh olduğunu belirten Levililer kitabına mı uymalıyız?

Eğer imandan ayrılırsa çocuğunuzu taşlamayı öneren Tekrar [Tesniye] kitabına ne diyelim? (Tesniye bölüm/ayet)

Yoksa - son derece radikal olmasından dolayı uygulandığı takdirde kendi Savunma Bakanlığımızın sonunun geleceği belli olan Dağdaki Vaaza mı yapışmalıyız?

Delayısıyla, harekete geçmeden, karar vermeden önce, Kutsal Metinlerimizi okuyalım. İnsanlar kendi kutsal metinlerini pek okumuyorlar.”

Mustafa Dinçer’in 25.12.2010 tarihli iletisinden...

+

Sayın Dinçer,
Önce sevgiler...
İletin için teşekkürler.

Bir isteğim olacak.
Umarım,
Mavi ile belirlediğim yerlerde
Mustafa Dinçer açıklama yapacak?

Şimdi kal sağlıklılıkla,
Sevgiler sana...

Av. Eren Bilge,
26.12.2010

21. KARTALLARIN ZAFER UCUSU!..

Kuslar arasında en uzun yaşayanlarından bir tanesi de kartallar. Eğer bir kartal omrunun son demine kadar yaşamak isterse 70 - 80 sene yaşayabiliyor. Tabii isterse...

Kartalların uzun yaşamaları omurlerinin yarısında verecekleri bir karara bağlı. 40 li yaşlara gelen kartallar yaşamak ya da ölmek arasında bir karar vermek zorundadır. Bu yaşlarda kanatları hantallasır ve uçamaz olurlar. Tırnakları büyür avlarını yakalayamazlar. Gagalari genişler ve sertleşir buda onların yemek yemelerini engeller. Bu nokta kartallar için ya bir bitiş noktası ya da yeniden doğuş noktasıdır.

Eğer kartal olmayı isterse zaten hayatı onu olumsuzluklar. Avlanamayacağı için aç kalır. Gücsüzleşir. Kanatlarının hantallığı ucmasını engeller. Yerlerde sürünmeye başlar. Ve zamanla tıpkı daha önce onun avladığı avlar gibi o da avlanır.

Ama kartal yaşamayı seçerse onu zorlu bir yol bekler. İlk önce ona kimsenin zarar veremeyeceği yüksek bir dağın zirvesine yerleşir. Burada kendisine bir yuva yapar. Ve o iskenceli günler başlar.

İlk olarak kuyulara gagasını vurarak kirar. Kanlar içinde kalan ağzından yeni bir gaganın çıkmasını beklemek zorundadır. Yeni gagası çıkmaya başlar ve zamanla sertleşir. Artık en güçlü organlarından birisini yenilemiştir. Sıra kanatlarına gelir. Yeni gagasıyla kanatlarını tek, tek yılmaya başlar. Bu öyle eziyetli bir iştir ki dayanması gerçek bir güç gerektirir. Zamanla bütün kanatlarını yolar ve yine caresiz bekleyiş başlar. Bu sefer kanatlarının yeniden çıkmasını beklemek zorundadır.

Kanatları da çıktıktan sonra en eziyetli işe gelir sıra. Tırnaklarını yeni gagasıyla kokunden sokmak zorundadır. Bunu yapabilmek için cesaretini sonuna kadar kullanması gerekir. Bütün tırnaklarını kokundan soktukten sonra kalan manzara onun için tam bir acıdır. Yıllardır kullandığı tırnaklarının yerinde şimdi kan obekleri vardır.

Zamanla yeni tırnakları çıkmaya başlar. Bu yeni tırnaklar eskisinden çok daha güçlüdür. Artık kartal yeniden doğmuştur.

Bu yeniden dogus tam 150 gun surer. Acilarla, izdiraplarla dolu 150 gun. Her gunu her saati aci veren 150 gun. Bu kadar uzun zaman bu kadar buyuk acilara katlanmak ve sonunda basarmak kutlamasi gereken bir seydir. Kartalda aynen oyle yapar. Bu zaferini kutlamak ister. 150 gun boyunca hic yer degistirmedigi dagin etrafından ilk ucusunu yapmaya baslar. Bu ucus tipki anasından dogdugunda yaptigi ilk ucus gibidir. Atik, cesur ve guclu bir edayla dagin etrafında suzulur.

Iste bu ucusa kartalların zafer ucusu denir. Gercek bir zaferin en gercek ucusudur.

(Mehmet Teceren'in 22.112.2010 tarihli iletisinden. Kendisine teşekkürler...)

22. MAHALLE BASKISINDAN DEVLET BASKISINA / VİTRİN MANKENLERİNİN GÖĞÜSLERİ NE ZAMAN KESİLECEK?

Naci Kaptan

Aşağıdaki fotoğrafta görüldüğü gibi İran'da giysi mağazalarının vitrinlerinde bulunan kadın mankenlerin cinsellik çağrısı yaptığı için mankenlerin göğüsleri testere ile kesilerek teşhir giysileri giydirilip vitrinlere öyle konmaya başlandı. Böylece irticanın sansürü cansız mankenleri de vurdu.

Anlaşıldı ki, yobaz kafaların sahipleri, plastik mankenleri gördüklerinde akılları hemen cinselliğe kayıyormuş!!!

Vitrine bile sansür!

İran'da başkent Tahran'ın en işlek caddelerinden olan Mofateh Caddesi'nde mağazalara vitrinlerde kullandıkları kadın mankenlerin cinselliğini ön plana çıkarmama emri verildi - 12 Aralık 2010

Bir mağaza sahibi din polisinin uyarısının ardından bol ceketlerin tanıtımı için kullandığı plastik mankenlerin göğüslerini böyle kesti. İran'da mağaza vitrinlerinde kravat ve kısa elbiseler teşhir etmek yasak.

Daha önceleri de erkek kuaförlerine saçların nasıl kesilmesi gerektiğini gösteren resimli talimatlar asılmıştı.

Türkiye İran veya Malezya olur mu diyenlere yanıt aşağıdadır.

Ankara'nın göbeğinde içki satan dükkânlar geçtiğimiz

sene belediye zabıtalrı tarafından basılarak, sahipleri belediye zabıtalrı tarafından sopalarla dövölerek kolu kırılmıştı.

İçkili yerleri kent dışına taşımayı planlayan AKP hükümeti, içki satan ve veren yerleri de ağır baskı altına alarak fişlemeye başladı. Buralara gelenler kamera kayıtlarına alındı.

Satanlar ve içenler korkutuldu, ürkütöldü.

İçkili lokantalara ruhsat verilmedi.

Ulusal kırmızı çizgileri silen AKP iktidarı, Ulusal kırmızı çizgilerin yerlerine, içki içilecek alanları belirleyen kırmızı noktaları koydu!!!

Tüm bunlar olurken başbakan Erdoğan:

“Biz kimsenin yaşamına karışmıyoruz!!!” diyordu...

Başbakan her zaman yaptığı gibi olayları çarpıtıyor ve ‘Asıl mahalle baskısı içki içmeyenlere yapılıyor’ diyordu ...

Bu sözlerinin tartışıldığı gün, Nielsen’in araştırması geldi: ‘Son üç yılda içki satan noktalar yüzde 12.6 azaldı.

Oysa pazar payına göre bu oran yüzde 2.3 olmalıydı’

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, mahalle baskısının aslında ‘içki içmeyenlere’ uygulandığını söyleyerek yeni bir tartışma başlatırken, ‘içki satan büfeciye dayak’, alkolün giremediği ‘kırmızı sokaklar’ gibi tartışmaların sık sık yaşandığı Türkiye’de içki satan noktaların sayısının hızla azaldığı ortaya çıktı. Uluslararası perakende ölçüm şirketi Nielsen’in araştırmasına göre 2005 - 2008 yılında alkol satan nokta sayısında yüzde 12.6 azalma oldu. - 12 Eylül 2008

Belediye şirketi eliyle içkiden arındırma: Üsküdar Belediyesi’nin içki içilmesinin yasaklandığı yerleri belirlediği harita belediye meclisince onaylandı. Üsküdar Salacak’ta Denizkızı Restaurant’ın işletmesini alan belediye şirketi Beltur içkisiz balık lokantası projesine başladı. Tarihi Moda İskelesi de Beltur’a verildi ve içki servisi kalktı.

Ramazanda oruç tutanlar dövöldü hatta öldüröldü.

Ramazan süresince kamu yemekhanelerinde, okullarda kantinler bakım bahanesiyle kapatıldı.

İçki satılan ve içilen yerler baskı altına alındı.

Ankara’da bir garip polis baskını!

+

Ankara'da polis restoran bastı, çocukları ile yemek yiyen ailelerin kimliklerini topladı. Nedeni içkili mekana 18 yaşın altındakilerin alınması. O gece olay yerinde bulunan Ankara Barosu Başkanı Metin Feyzioğlu tepkili. İçki yasağının bar, pavyon gibi yerler için geçerli olduğunu savunan Feyzioğlu, "çocuk ailesi ile restorana gidebilir burada devlet baskısı var" dedi - Milliyet 15 Aralık 2010

Kayseri'de polisin içki satılan yerleri ve içen vatandaşları fişlediği iddia edildi. Cumhurbaşkanı Gül'ün memleketi Kayseri'de, polisin içki satılan yerleri ve içki içen vatandaşları fotoğraflayarak fişlediği ve dükkan sahiplerinin de içki satmaktan vazgeçtiği bildirildi. İçki içmek isteyenler artık 100 kilometre uzaklıktaki Ürgüp'e gidiyor - Gazeteport 26 Kasım 2010

Keçiören Belediyesi'ne bağlı 2 zabıta görevlisi tarafından sopalarla dövülen büfe sahibi Metin Şahin'in Keçiören belediyesinin alkollü içki satan büfelere karşı baskı uyguladığını öne sürdü. Şahin, Alevi olduğu için de zabıtalardan şiddet gördüğünü savundu. Dayak görüntülerinin ortaya çıkmasından sonra Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Metin Şahin'i dövdükleri iddia edilen 2 zabıta görevlisi hakkında "kasten yaralama" ve "mala zarar verme" suçlarından soruşturma başlattı. - 28.08.2008

Otogarda sigara içen savcıya 'oruç' dayacı

YOZGAT Otogarı'nda otobüs bekleyen Kadışehri Cumhuriyet Savcısı Özcan Çubukoğlu, Ramazan ayında açıkta sigara içtiği gerekçesiyle 2 kişi tarafından dövüldü.

Ulus'ta oruç dayacı

Ankara'da sokakta sigara içen TRT çalışanı ile arkadaşı, oruç tutan bir grubun saldırısına uğradı - Milliyet 20-10-2006

Kırşehir Eğitim Fakültesi ve Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören bir grup öğrenci oruç tutmadıkları için okulda ve yurtta faşistlerin saldırısına uğradıklarını açıkladı.

Kendilerine zorla Ülkü Ocakları için düzenlenen bir etkinliğin biletlerinin satıldığını belirten öğrenciler, "Fakülte, yüksekokul ve yurtları, yöneticiler değil, reisler yönetiyor" dediler. - Cumhuriyet, 07.12.2000

Oruç saldırılarının yoğunlaştığı ramazan ayında bu kez

de namaz yüzünden korkunç bir cinayet islendi. Kocaeli'nin Körfez ilçesinde 24 yaşındaki Muharrem Sancar, namaz kıldığı sırada saz çalan ağabeyi 29 yaşındaki Ali Sancar'ı baltayla öldürdü. - 19.01.1998, Hürriyet

İzmit'in Köseköy Beldesi'nde oruç tutmayan 13 yaşındaki ortaokul üçüncü sınıf öğrencisi arkadaşları tarafından dövülerek hastanelik edildi. Kafa travması geçiren Yasin, olayın şokunu üzerinden atamadı. Kantinden alışveriş yaparken «Herkes oruç tutacak» diyen bir grubun saldırısına uğrayan Yasin'in başında ve vücudunun çeşitli yerlerinde morluklar oluştu. Hürriyet 26 Ocak 1998

Okullarda ramazan uygulaması..

Yatılı öğrenciler zorla sahura kaldırılıyor..

Erzurum'da Atatürk Üniversitesi ve Kredi Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtlardaki bütün kantinler, öğretmen evi lokalleri kapatıldı. Tüm orta dereceli okullardaki kantinler de kapatılırken, dersler bir saat öne alındı. Erzurum'daki yatılı okullarda öğrencilerin zorla sahura kaldırıldığı belirtilirken, tarikatların etkin olduğu milli eğitimde öğretmenlere makyaj yapmamaları yolunda uyarıda bulunduğu belirtildi." Cumhuriyet, 10 Ocak 1998

Yakında İran'da olduğu gibi din polisleri kadroları kurulması yakındır;

," saçınız şu kadar dışarı çıkmış, etek bu kadar kısa vb davranışlarla, sokakta İran'lı kadınlara, gençlere sopalarla saldıran din polisleri henüz resmen kurulmasa da gönüllü din polisleri ortalarda cirit atıyor.

Sadece polis marifetiyle olmasa da, dini siyasete alet eden, dinci görünen bazı AKP'li belediyeler zabitalarıyla, özellikle Ramazan aylarında İslami kuralları halka zorla kullandırma çabaları, içki içen ve içki satan yerlere darp edip baskı yaptıkları görülmekte. Tüm bu içki vb baskılar, devlet içindeki dini örgüt ve yapılanmadan kaynaklanmaktadır

Din hoşgörüyü emreder.

İbadet ise kişi ile Yüce Yaradan arasındadır.

Kimsenin bir başkasının inancına karışmaya hakkı yoktur.

AKP'nin din ve inanç üzerinden yürüttüğü politikaları bağnazlık ve yobazlığı hortlatıyor.

DinCİ'ler toplumu inanç yönünden bölüyorlar.
Geldiğimiz yer,
Zurnanın zırt dediği yerdir.
Var olan Mahalle baskısı daha da artarak polis ve yerel yönetimlerin baskısına dönüşmüştür.
Bu ise AKP iktidarının politikasıdır.
Olur mu derken,
Türkiye bir din devletine dönüştürülüyor.
AB normları,
İleri demokrasi diye takiye yapan AKP, Türkiye'yi bağınaz bir İslam devletine taşıyor.
Naci Kaptan, 15 Aralık 010, <http://nacikaptan.com/>

23. BEYİNLERİMİZİ YIKIYORLAR...

Düşünmemizi, Sorgulamamızı ve Gerçekleri Görmemizi İstemiyorlar

Hikmet YAVAŞ ,İZMİR

Bizim, evlatlarımızın ve torunlarımızın beyinlerini yıkıyorlar. Düşünmemizi, sorgulamamızı ve gerçekleri görmemizi istemiyorlar. Kendilerinin istedikleri şeyleri düşünmemizi ve sanal bir dünyada yaşamamızı kurnazca zihinlerimize sokuyorlar. Örneğin:

1. Star TV'de Sayın Uğur Dündar'ın yönettiği haber programlarından sonra, genç bir televizyoncu, sokaktaki vatandaşlara ülke meseleleriyle ilgili bazı sorular soruyor. Vatandaşlarımızın büyük bir çoğunluğu:

a. Tutukluluk süreleri nedeniyle serbest bırakılan Hizbullahçıların ne yaptığını, domuz bağları ile 188 kişiyi nasıl öldürüp, oturdukları evlerin içine gömdüklerini bilmiyorlar. Mezar evleri hatırlamıyorlar.

b. Bugün mecliste kaç tane siyasi parti olduğunu ve milletvekili sayısını bilmiyorlar.

c. Bu ülkenin parlamenter demokrasiyle mi yoksa başkanlık sistemiyle mi idare edildiğini, memlekette senatonun olup olmadığını bilmiyorlar.

d. 19 Mayıs'ta, 23 Nisan'da ve 29 Ekim'de ne olduğunu bilmiyorlar. İşin en üzücü, hayret ve ibretle düşünülecek yanı ise, lise talebeleri de Atatürk'ün Samsun'a ne maksatla ne zaman çıktığını, Türkiye Büyük Millet Meclisinin ne zaman açıldığını ve Cumhuriyet'in ne zaman kurulduğunu bilmiyorlar.

2. Buna mukabil, aynı vatandaşlar ve talebeler:

a. Dizi filmlerdeki sanatçıların isimlerini, giydikleri kıyafetleri, taktıkları takıları ve film müziklerini gayet güzel biliyorlar.

b. Hangi manken, şarkıcı ve sporcunun kimin sevgilisini elinden aldığını, ne zaman ve nerede kameralara yakalandıklarını biliyorlar.

c. Yabancı futbolcu ve antrenörlerin isimlerini tek tek sayıyorlar.

d. Yabancı müzisyenlerin şarkılarını ve ettikleri dansları mükemmel biliyorlar.

Artık uyanmamızın ve aklımızı başımıza toplamamızın vakti gelip geçiyor. Anlamamız gereken şey; bu ülkeyi sömürmek ve halkı koyun gibi gütmek isteyen bazı insanlar, halkımızın ve gelecek nesillerimizin beyinlerini uyuşturarak ve bizleri gerçeklerden koparıp sanal dünyada yaşatarak amaçlarına ulaşmaya çalışıyorlar.

Kendi kendimize, neden tüm insanlık dev bir medya ağı ile kuşatılmış, Türkiye'de neden siyasi iktidarlar, tarikatlar, cemaatler ve bazı insanlar medyanın tamamını ele geçirmeye çalışıyorlar diye sorabiliriz.

Kendi kendimize, mektebe gönderdiğimiz gençler neden bu kadar cahil, profesör unvanı taşıyan ve televizyonlarda ahkâm kesen hocaların, neden uluslararası hakem denetiminden geçmiş ve yabancı bilim adamlarının atıfta buldukları doğru dürüst makaleleri yok, üniversitelerimiz neden bilim üretmiyor, eğitim sistemimiz neden diplomalı cahiller yetiştiriyor diye sorabiliriz.

Neden eğitim sistemimiz gittikçe kalitesizleşiyor? Neden Cumhuriyet tarihi, yurttaşlık bilgisi, mantık ve felsefe gibi dersler devre dışı bırakılıyor?

Neden ders kitaplarından bazı konular çıkarılıp yerlerine bilim dışı hurafeler sokuluyor?

Neden, Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan son 8 yılda toplam

2 bin 947 kişi, başta Milli Eğitim Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı olmak üzere devletin diğer kurumlarına yatay geçiş yaptı? Diyanet'in imamlarının en çok tercih ettiği kurum neden Milli Eğitim Bakanlığı oldu?

Neden, Danıştay 8. Dairesi, Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) Talim ve Terbiye Kurulunun, ilköğretim Türkçe ve Hayat Bilgisi dersleri programının değiştirilmesine ilişkin kararını iptal etti?

Neden, Talim Terbiye kurulunun üyelerinin hepsi birden değiştirildi?

Neden öğrenciler, tarikat ve cemaatlerin okul, dersane ve yurtlarına yönlendiriliyor? Tarikatlar ve cemaatlerin, öğrenciler arasından bol miktarda sorgusuz ve sualsiz şeyhine biat etmiş müritler devşirmelerine neden göz yumuluyor ve hatta eğitim sistemimizi ele geçirmelerine izin veriliyor?

Neden bu ülkede %2'den daha azımız kitap okuyor? Neden %5'den daha azımız gazete okuyor? Neden Üniversitelerimizin kütüphaneleri, Avrupa'daki şahıs kütüphanelerinden daha fakir?

Eğitim sistemimizde devre dışı bırakılan her neyse, muktedirlerin işine gelmiyor. Onlar ne sipariş ediyorsa, eğitim sistemimize onu sokuşturuyorlar. Çünkü:

1. Çocuklarımızın eğitilmesini istemiyorlar.
2. Çok fazla düşünmemizi istemiyorlar.
3. Sorgulamamızı istemiyorlar.
4. Eleştirmemizi istemiyorlar.
5. Bazı şeylerin farkına varmamızı istemiyorlar.
6. Uyanmamızı istemiyorlar.

Bu yüzden:

1. Vatandaşların çocuklarını tarikat ve cemaat okulları ile imam hatip okullarına yönlendirirken, kendi çocuklarını Mısır ve Suudi Arabistan'a göndermeyip Avrupa ve Amerika'nın en iyi okul ve Üniversitelerine gönderiyorlar.

2. İnsanlarımızı her gün medya ve televizyon kanallarıyla:
 - a. Tele vole programlarıyla,
 - b. Biri bizi gözetliyor ve gelinim olur musun programlarıyla,
 - c. Tecavüzlü veya vurdulu kırdılı dizi filmlerle,
 - d. Evlilik programlarıyla,

e. Eğlencenin her çeşidiyle zihinlerimizi meşgul tutmaya çalışıyorlar.

Yani çok fazla düşünmemiz, uyanmamız, sorgulamamız ve bazı şeyleri anlayıp eleştirmemiz, önemli insanların işine gelmiyor.

Şunu açıkça anlamamız gerek ki, hayatımızı bize çaktırmadan yönlendiren insanlar var ve bizim bunu fark etmemizi istemiyorlar.

Başımız belada:

1. Eğitim sistemimize nüfuz etmiş olan Cemaat ve tarikatların, biat kültürü aşıl原因an bu eğitim programlarıyla,

2. “İktidara, şeyhine, şihına, hocasına, hoca efendisine, ağasına, aşiret reisine veya para babasına” biat etmiş veya bölücülere kalemini ve vicdanını satmış gazeteci, akademisyen ve sözde aydın takımının işgali altındaki bu medyayla,

3. Bu eğitim sistemi ve ekranlar sayesinde:

a. Bizler, evlatlarımız ve torunlarımız, gerçeklerin farkına varmadan, daha çok sanal âlemde yaşıyoruz.

b. Demokratik seçim yaptığımızı inanarak, egemenlerin çaktırmadan bizi yönlendirdikleri istikamette daha çok Cumhurbaşkanı, Başbakanlar, Bakanlar ve milletvekilleri seçeriz.

c. Referandumlar yoluyla, daha çok demokratikleşiyoruz diye diye diktatörlüğe ve bölünmeye giden yolların kapılarını kendi ellerimizle açıyoruz.

d. Evlatlarımız ve torunlarımız, sadaka kültürüne dayanan 3ncü Dünya Ülkesi ortamında daha çok sefil yaşıyoruz.

Sonuç olarak:

1. Artık uyanma ve ayılma vakti gelmiştir ve geçmek üzeredir.

2. Bugünkü eğitim sistemi bilimsel olmayıp, sorgulamayan ve sadece biat eden nesiller yaratmaya yönelik bir sistem olup, acilen tarikat ve cemaatlerin işgalinden kurtarılmalıdır.

3. Bu medya ve ekranların yarattığı ve bizlere sunduğu dünya gerçek değildir. Bizleri sanal dünyada yaşatmayı amaçlayan bu televizyonların esiri olmayalım. Eğer kendimizi, çocuklarımızı ve torunlarımızı bu çıkarıcı kara kutuların esiri yaparsak:

a. Televizyondakileri gerçek ve kendi hayatımızın ise sanal olduğunu düşünmeye başlarız.

b. Televizyonlar ne derse onları yapmaya başlarız.

c. Televizyonların gösterdiği gibi giyinir ve onların gösterdikleri gibi yeriz.

d. Çocuklarımız ve torunlarımız, televizyonların gösterdiği gibi yetişir ve hatta onların istediği gibi düşünür.

4. Aman dikkat, perde arkasındaki egemenler bizim bilinçlenmemizi ve düşünme yeteneğine sahip bir toplum olmamızı istemiyorlar. Bu yüzden:

a. Düzmece ve sanal bir yaşam, eğitim ve medya yoluyla sanki gerçekmiş gibi bizlere sunuluyor.

b. Eğitim ve medya sektörünü ele geçirmiş olan egemenler, bizlere bilmemiz gerekenleri söylemiyorlar.

c. İnanmamızı istedikleri yalanları bize gerçekmiş gibi sunuyorlar ve inandırıyorlar. Çünkü Hitler'in propaganda Bakanı Joseph Goebbels'in söylediği gibi; "Bir şeyler hakkında konuşmaya devam eder ve sürekli aynı şeyleri tekrar ederseniz, insanlar sonunda buna inanır." İşte böyle, eğitim yoluyla uyuşturulan beyinlerimizi medya yoluyla yıkamaya ve kendi yalanlarına inandırmaya çalışıyorlar.

hikmetyavas@gmail.com

24. ÖĞRETMENİM! ÖYLEYSE ÖRT Kİ ÖLEM!

1. Kadir Ağzıbüyük, 31 yaşında "işsiz" biyoloji öğretmeni idi. Edremit'e bağlı Güre Beldesi'ndeki evinde yalnız olduğu bir gün, kendisini sundurmaya bağladığı ipe astı.

2. Elif İşler, 28 yaşında "işsiz" coğrafya öğretmeni idi. Beş yıldır atama bekliyordu. Adana Tahsilli Mahallesi'ndeki DSİ su kanalına atlayarak intihar etti.

3. İsmail Kızılok, Gazi Üniversitesi Fen Edebiyat mezunu, 27 yaşında ve işsiz eğitimcilerden biriydi. İstanbul'da bir yıl Esenler, bir yıl Bağcılar'da ücretli öğretmenlik yaptı. 2010 yılında da ücretli öğretmenlik için başvuru yapan Kızılok, olumsuz yanıt alınca, telefonda ağabeyine; "Cenazemi hastaneden alın" diye veda ettikten sonra, Bayrampaşa'daki bir elektrik direğine çıkarak ölüme atladı.

4. Ali Kürklü, 23 yaşında “vekil” ilkokul öğretmeni idi. Ataması yapılmadı, bunalıma girdi. Osmaniye’ye bağlı Güzelyurt Köyü’nde başına sıktığı tabanca kurşunuyla intihar etti.

Cumhuriyet, Mine Kırıkanat, 31.1.2011

25. RÜZGÂRA SÖYLENMIŞTİR...

Işıl Özgentürk

Hayvanların kendi dünyaları içinde ideal bir uyumla yaşadığı Kenya’nın doğal parklarından ülkeme düştüm ve 25 Kasım’da gene bir “Kadına Yönelik Şiddette Hayır Günü” nde yıllar önce bir kadın sığınma evinde dinlediğim şiddet öykülerine yenilerinin fazlasıyla katıldığına tanık oldum.

İşte şiddet öykülerinden kapkara bir demet:

“Yüzümü göstermekten utanırım, çünkü yüzüm yüz yaşında. Oysa ben yirmi sekiz yaşındayım. O kadar çok aşağılanma, o kadar çok tokat biriktirdim ki yüzümde, şimdilerde sadece utanırım.

Cahiliz, çocuğuz çabuk kandım. Bana güzel sözler söyledi, yüzüme güzel baktı. Ona kaçtım. Ailem beni sildi, ‘Dirine de ölüne de artık bu evde yer yok’ dediler. Hemen gebe kaldım, ilk dayağımı üç aylık hamileyken yedim. Nedenini hiçbir zaman öğrenemedim. Doğuma beni komşularım götürdü. Hiç unutmuyorum kızım Kismet dört aylıktı, o esrarı çekmiş eve geldi, hem bana hem çocuğa vurmaya başladı; o anda kızımı alıp kaçtım. Çaresiz, kimsesiz bir camiye sığındım. Bana orada iki gün baktılar, sonra ‘söz olur’ dediler, ‘camiden git’ dediler. Öyle sokakta kala kaldım, karakola gittim, beni buraya, konuk evine yolladılar. Burası sıcak, kızımın da benim de karnım doyuyor ama gelecek beni ölesiyeye korkutuyor.”

“Eşimle akademide tanışıp, evlendik. Ona deli gibi âşıktım. Geçinebilmek için ikimizden birinin fedakârlık yapıp çalışması gerekiyordu. Ben resimden vazgeçip çalışmaya başladım. O artık evimizin resim yapan prensiydi. Ben de hizmetçi. Ne zaman yorgun argın eve gelsem, ev onun arkadaşlarıyla dolu olurdu. Resim üstüne, aşk üstüne tartışırlardı.

Bense sadece yemek yapardım. Sonra araya başka kadınlar girdi ve ben buna karşı çıktım, işte o zaman şiddet başladı. Nasıl yaptım bilmiyorum tam bir yıl dayandım dayağa, aşağılanmalara dayandım. Yüzümde morluklar işe gittim. Herkese yalan söyledim, 'kapıya çarptım' dedim. Onu yitirmekten ölesiye korkuyordum. Sonra bir gün eve geç geldi. 'Nerede kaldın?' diye sitem ettim. Bunun üstüne beni acımasızca dövdü, dövdü. Ertesi gün boşanmaya karar verdim ve boşandım. Ve resim yapmaya başladım, resim beni kurtardı. Şimdi bana şiddetin rengini mi soruyorsunuz, koca bir karanlık."

"Beni çok küçük yaşta evlendirdiler. Amcamın oğluyla, daha ilk günden hem kaynanamdan, hem kocamdan dayak yemeye başladım. Ne yapsam onlara yaranamıyordum. Niye saçlarını yıkadın, dayak; neden yemeğin tuzunu unuttun, dayak. Bir gün dayanamadım annemlere gittim, ağlayarak yediğim dayakları, çektiğim zulmü anlattım. Annem 'biz çektik, sen de çekeceksin' diye beni adeta evden kovdu. O zaman hatırladım, babam da annemi çok döverdi. Sanki biz kadınların kaderi bu. Bir gün dayanamadım ,kaçtım. Kaymakama çıktım, beni bir sığınma evine gönderdiler. Düşünüyorum da, bir mesleğim olsaydı, kendi başıma yaşardım, hiç kimseye muhtaç olmadan yaşayabilirdim, hayatımın belki bir anlamı olurdu."

"Bizi büyük şehir bozdu. Çocuklarımız daha iyi okullarda okuyacak, daha güzel evlerde oturacağız, diye bir güzel düşüncenin peşine takılıp biraz toprağımızı, bağ evimizi satıp yola çıktık. Hayalmiş meğer, ne evimiz oldu, ne çocuklarımız adam gibi okudu. Beyim burada işsiz kaldı, ben temizliğe gitmeye başladım. Bir süre sonra kahveye, meyhaneye dadandı. Üç kuruş kazancımızı içkiye, kumara yatırmaya başladı. İçince, 'Biliyorum sen orospuluk yapıyorsun' diye beni döverdi. Çocuklar o zaman çok ağlardı, babalarına yalvarırlardı: 'Dövme baba, ne olursun annemizi dövme.' Bir gün eve bir kadınla geldi, 'Sen bana iyi karılık etmiyorsun, bundan sonra bu evin hanımı o olacak' dedi. Kadınlık gururum ayaklar altına alınmıştı. Şu koskoca dünyada yalnız bir kadın olmaktan öyle çok korkuyordum ki, bu hassiyetsiz durumu kabul ettim. Ama yapamadım, öğrendim ki haysiyet

önemli. Çalıştığım evlerden birinin hanımı yardım etti, bir ev tutup çocuklarımla oraya taşındım. Bir hanım avukat yardım etti boşandım, şimdi mutlu muyum? Ben bu soruyu kendime hiç sormadım ki!..”

“Kocam bana öyle şeyler yaşattı ki, bir an düşündüm bu adamın içine şeytan mı girdi? Her gece kaset seyredip beni de onları seyretmeye, ardından da o şeyleri yapmam için zorlardı. İçinde bir parça bile Allah korkusu yoktu. Bir seferinde delirdim, çocukları evden yollayıp ilaç içtim, kurtardılar. Bir süre sonra gene delirdim, gene çocukları evden yollayıp bileklerimi kestim, kurtardılar. Ben bir ölüydüm, bir gün bir kadın, bana sen insansın, dedi ve adımla seslendi. O günden bugüne yaşamayı seçtim.”

Bu hikâyeleri duymadığım, yazmadığım ve film yapmadığım bir ülkenin özlemini hiç bu kadar derinden duymamıştım.

Cumhuriyet 30.11.2010, isilozgenturk6gmail.com

(Naci Kaptan'ın 5.2.2011 tarihli iletisinden...)

26. HACI FİŞFİŞ...

Yüze yakın AKP milletvekilinin, Meclis çalışırken oy pusulalarını imzalayıp bırakarak hacca gitmelerini kimi yazarlar eleştiriyorlar.

Bu haksızlık...

Giderler de, gelirler de...

*

Kaç sene oldu bilmiyorum, kimsenin adını vermeden “Hacı Fıfış” diye bir yazı yazmıştım. Muhterem Erbakan Hoca, “Bana söylüyor” diyerek beni mahkemeye vermişti.

Hâkim sormuştu:

“Hacı Fıfış kim?..”

Tam da yanıt verememiş, “O bir tek kişi değil, ortaya söyledim” demiştim.

Yargıç babacan, aydınlık yüzlüydü; belli ki tam bir Cumhuriyet yargıcıydı... Gülümsemiş, keyiflenmiş, kaleminin tersini tahtaya vurarak “Beraat...” demişti.

*

Anladığım kadarıyla AKP milletvekilleri, arkadaşlarına

hem “kabul”, hem “ret” bırakarak hacca gittiler..

Yani Meclis'te değilken, sanki oradaymış gibi yaptılar...

“Namusum ve şerefim üzerine ant içerim” diye başladıkları bir görevde, sanki kanun maddelerini incelemiş, bakmış, düşünmüş, ellerini vicdanlarına koyup “kabul” ya da “ret” oyu vermiş gibi yaptıklarında, aslında dört bin kilometre uzakta beyaz örtü içinde, Kâbe-i Muazzama'da dönmekteydiler...

Üstelik kimi milletvekillerinin, varlığından haberleri olmayan, görmedikleri, bilmedikleri maddelere iki kere “kabul” oyu verdikleri de ortaya çıktı, kendileri hacdayken...

Eminim peşinden şeytanı da taşlamışlardır...

*

Ne yapacaksınız...

O saygın hâkim bana, “Peki Hacı Fıfış kim” diye sorduğunda, bir de “Belki de birçok vardır” demiştim:

Onun bildiğimiz ak sakallı, nur yüzlü hacı amcalarımızla ya da ipek saçlı, pamuk örtülü hacı analarımızla hiçbir ilgisi yoktur...

O dini siyaset için, siyaseti din adına kullanır... Dindar gözüdür ama dinin önce iyi ahlak olduğunu görmek istemez...

Onun için din, çıkar kapısıdır.

İşte bakın Türkiye'yi ne hale getirdi Hacı Fıfış...

bcoskun@cumhuriyet.com.tr

Cumhuriyet 15.11.2010

(Naci Kaptan'ın 5.2.2011 tarihli iletisinden...)

x

İster ailenizi yönetiniz, ister dairenizi yönetiniz, ister üniversitenizi yönetiniz, ister ordunuzu yönetiniz, ister devletinizi yönetiniz fark etmez. Yöneticilikte kurallar hep aynıdır.

Etrafınıza hep adalet rüzgârları estiriniz. Adalet rüzgârınızın içine af kokusu katınız.

En küçük hataları görünüz ama görmemiş muamelesi yapınız.

Affınız o kadar büyük olsun ki ona denk suç işleyecek adam bulunmasın.

Bin tane adam cezalandırırsanız, bir adamı affetmenin verdiği mutluluğu bulamazsınız.

Makamınız yüceyse bazı suçları büyüterek makamınızın üstüne çıkarıp kendinizi alçaltmayınız.

İçteki veya dıştaki ajanların, ispiyoncuların getirdiği haberler doğru olabilir, yanlış olabilir, doğruyla yanlış karışık olabilir, doğru olan iş yanlış anlaşılabilir.

Onun için ispiyonlanan adam çağırılmalı, suçsuzmuş muamelesi yapılarak konuşulmalı ve olayı bir de onun ağzından dinlemeli.

Tarih boyunca affedici yöneticiler başarılı ve devamlı olmuşlar, kelle kesenlerin kellesi gitmiş, ailesine zulmedenlerin ocağı sönmüş.

Her durumda yönetici tek olur, yönetilen çok olur.

Yetmiş milyon insan bir tek yöneticiyi görür, beş yüz bin asker bir tek Genelkurmay başkanını tanır ama o bir tek kişi beş yüz bini veya yetmiş milyonu bilemez, tanıyamaz.

İnsanlarımız ülkemiz gibidir.

Gülün yanında diken olduğu gibi, yumuşak huylu insanların yanında katı kalpliler de vardır.

Kuzunun yanında kurt olduğu gibi, adilin yanında zalim de vardır. Bütün mesele gülle diken, kuzuyla kurdu, iyiyi kötüyü birbirine zarar verdirmeden yaşatmaktır.

Bunlardan birini yok etmek tabiatın dengesini bozmak olur ve kurtların yok edildiği köyleri domuzlar basar, keklüklerin, tavukların tüketildiği ülkeyi bu sefer keneler basar.

BEKİR COŞKUN

Nurten Kınay'ın 6.2.2011 tarihli iletisinden...

27. NE BİLGİ VAR NE DE AKIL!..

“Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunmaz.”

Uğur Mumcu'nun bu sözü kulaklara küpe olmalıydı, ama olmadı!

Fikirden, düşünceden, bilgiden kopuk insanlar ülkeyi yönetmekte...

“Bunlar Leninist, Marksist...”

Başbakan zaman zaman hak aramak için yollara düşen

üniversite gençliğini bu sözlerle suçladı?

Döndük dolaştık eskilere gittik! Bir zamanlar doğruları yazanı, söyleyeni bu sözlerle lekelemek, mahkûm etmek, dolayısıyla yok etmek, kolayın kolayı idi...

Sovyetler Birliği dağıldı, bu tür suçlamalar unutuldu, tarihe karıştı!..

Ama bizim Tayyip Bey, hâlâ kendini o günlerde sanıyor! Karşı çıkanları, gerçek bir demokrasi için savaş verenleri, bir bir işkencehanenin eline teslim ettiği yetmiyormuş gibi, şimdi de genç aydınların uyarıcı direnişlerini bayatlamış bir suçlamayla önlemeye çalışıyor!

“İdeolojik Marksistler, Leninistler” diye.

Uğur Mumcu'nun dediği gibi “Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi” olanların bir örneği mi? Marx'ı ne zaman okumuş?

Lenin'i ancak resimlerinden bilir.Ama gençlere karşı hırsını modası geçmiş sözlerle duyurmaya çalışması komik bir şey olmuyor mu?

Başbakanımızın yeni bir suçlaması da muhalefetin “eşkıyalık” yaptığıdır!

Direnme ille de silahla, topla, tüfekle olmaz. Fikirle düşünceyle olur?

Karşınızdaki akıl dışı, en basit bilgidен uzak mı uzak sözler söylüyorsa, sonra da o dediklerini uygulamaya kalkışıyorsa, siz karşı çıkınca, niye “eşkıya” sayılıyorsunuz?

Danıştay'ı da, Yargıtay'ı da, Anayasa Mahkemesi'ni de, YSK'yi de, YÖK'ü de, daha nice gerekli kuruluşu da yepyeni bir kılığa sokmaya çalışmak, nedir peki? Hele bir çocuğa bir bayram günü “Sen istersen asarsın kesersin” diye öğüt vermek?..

Doğrusu ya ben daha çok sanattan, edebiyattan, kültürden söz açmak isterim.

Gündelik politika çekişmelerinden parti kavgalarından, özellikle sekiz yıldır iktidarda bulunan saltanatını daha da sürdürmek için her şeyi göze almış görünen bir partiden ve liderinden söz etmek sıkıntı verici!..

Yıllardır yazdıklarımı bir kez daha yinelemek...

Bu gidişin, bu tutumun, ülkeyi bir karanlığa sürüklediğini bir daha, bir daha yazmak!..

Sevgili Uğur boşuna mı demiş, “Bilgi sahibi olmadan fikir

sahibi olunmaz” diye...

Nurten Kınay’ın 3.2.20/11 tarihli iletisinden...

28. YARADAN’I GÖRMEDEN SEVMEK...

Uzaklık deyip de dert ettiğin nedir ki sevgili,
Biz Yaradan’ı görmeden sevmedik mi?

Mevlana

+

Mevlana’nın bu sözleri,
Düşündürmektedir beni...

Şöyle bir hadis vardır.

Tasavvuf kitaplarında tekrarlanır:

“Ben gizli bir hazineydim, bilinmek istedim.
Bu amaçla kainatı görünüre getirdim.”

Kurandaki ayet de konumuza açıklık getirir.

“Nereye dönerseniz Allah’ın yüzü işte oradadır.” (K.
2/115)

Hz. Ali’nin de şöyle bir sözü vardır:

“Görmediğim Allah’a tapmam!” diye haykırır.

İncil’de de: .

“Biz bildiğimize; siz bilmediğimize tapıyorsunuz!”

Diye yazılıdır...

Hey koskoca Mevla’na,

“Yaradan’ı görmeden sevmek”

Yakışır mı sana...

Yaradan’ı görmeden sevenler,

Ara sıra şeytanın oyununa gelirler.

Yaradan’ı görerek sevenler,

Her seferinde Şeytan’ın sırtını yere getirirler.

Ne mutlu biz erenlere ki Yaratan'ı görürüz, eserlerini biliriz.

Tanrı ile karşılaştığımızda gereğini yerine getiririz...

Şeytan, Tanrı'yı bilenlerin bulunduğu yere uğramaz...

Tanrı ilminden, din bilgisinden habersiz olanlar da,

Bu söylediklerimizden bir şey anlamaz...

Av. Eren Bilge, 12.7.2011

29. TANRIM KONUŞ BENİMLE!..

Adam fısıldadı:

"Tanrım konuş benimle."

Ve bir kuş cıvıladı ağaçta.

Ama adam duymadı.

Sonra adam bağırdı:

"Tanrım konuş benimle !"

Ve gökyüzünde bir şimşek çaktı.

Ama adam dinlemedi onu.

Adam etrafına bakındı ve

"Tanrım seni görmeme izin ver" dedi.

Ve bir yıldız parıladı gökyüzünde.

Ama adam farkına varmadı.

Ve adam bağırdı,

"Tanrım bana bir mucize göster !"

Ve bir bebek doğdu bir yerlerde.

Ama adam bunu bilemedi.

Sonra adam çaresizlik içinde sızlandı,

"Dokun bana Tanrım ve burada olduğumu anlamamı sağla !"

Bunun üzerine Tanrı aşağı doğru süzüldü,

Ve adama dokundu.

Ama adam kelebeği elinin tersiyle uzaklaş tırdı...

Ve yürüyüp gitti...
Nurten Kınay iletisinden...

30. BÂKÎLERE SAYGI...

“Bütün bakiler (buna şeriatla “Esmâ-i Hüsna” yani Allah’ın güzel isimleri, sayısız seviyeler...” demişler) ki Allah olarak ifade edilir.

Bakiliğin sonu yok. Bir insanın milyonlarca yıllık geçmişi onun malıdır. Bunu böyle görmek bir seviyedir. Bu, bakiye örnektir.

İsa, “Fenalık edene karşı gelme!” diyor. Bu bir bakilik duygusudur.

Elbette bu kavramdan sayısız duygular, sayısız seviyeler, sayısız isimler çıkar. İşte bu kavramların tümü Allah kavramı ile ifade edilmeye çalışılır...

Bu bakilere saygı gösteren: saygı gösterdiği oranda Allah’ın temsilcisi olur.

Bütün bakileri görüp ona göre yaşayan bir adam tam manasıyla Allah’ı temsil eder.

Herkes bu bakiliği kendine mal ettiği oranda Allah’ın mümessilidir.” (Dr. Emin Kılıç Kale, Musikide Hayat Dersleri Sözlüğü. s. 47)

+

Dr. Emin Kılıç Kale, batınî tasavvufçuların Gaziantep’te yaşamış olan son halkasıdır.

Allah’ın velilerinden biri olarak Allah’ı korumuş ve yaşatmıştır.

Anıları önünde saygı ile eğilirim.

+

Baki denince kalıcı olan, ölümsüz olan anlaşılır.

Sonlu ve ölümlü olmayan, sonsuz yaşayan, varlığı sürekli olan demektir.

Tasavvuf felsefesinde Baki’nin karşılığı olarak; ölümlü olan, kalıcı olmayan, geçici olan; yani beğenilmeyen kötü (fena) olan davranışlar anlaşılır.

Bu kavramı biraz daha açarsak şu kavramlarla karşılaşıyoruz. Olumlu duygu ve düşünceler... Genel değerler,

yüce kavramlar, üstün doğrular, güzel davranışlar (Salih amel)... Özetlersek: erdemli yaşam, demektir. Bu kavramlar, din dilinde "Bâkî" olarak ifade edilir.

Dua ederken, namaz kılarken, ölüm törenlerinde avuçlarımızı açarak iki elimizi göbek hizasından ileri doğru uzatırız. Bu davranışın anlamı; bütün bakileri avuçlarımız üzerinde tutar ve ona yüz göz süreriz demektir. Bu davranış, "bâkî"leri her şeyden üstün tutarız anlamındadır. Gel gör ki bu davranışın bu anlama geldiğini hemen hemen bilen yok gibidir.

Bâkileri böylesine üstün tutan ve onu yaşamına uygulayan kişilere ermiş anlamında velî denir. Veliler Allah'ı yaşamına uyguladıkları için Allah'ın dostları sayılır ve bu dostluk nedeniyle Allah da bu velileri korur.

Bu veliler için korku ve huzursuzluk yoktur. Bunlar yaşamı huzur içinde geçirir ve bitirirler. Bunlarda endişe, kaygı, vesvese, korku bulunmaz. Bunlar karşılaştıkları acı ve tatlı olayları büyük bir sessizlikle karşılarlar. Çünkü bunlar davranışlarından endişe duymadıkları için daimi bir huzur ve güven içinde bulunurlar.

Dinin amacı da insanların huzur ve güven içinde bir yaşam sürdürmesidir. Başka türlü bir anlayış ve yorum dinden habersizliği ifade eder...

Şunu da özetle belirtelim ki bu aşamaya ancak Allah'ın temsilcileri erer.

Av. Eren Bilge, 26.8.2011

31. "ÇÜNKÜ ALLAH, HAKKIN TA KENDİSİDİR." (K. 22/62, 24/25, 31/30)

Yaşlı dosta sordum:

"Allah denince ne geliyor aklına.

Geldiği gibi söyle bana?.."

Biraz düşündü, güldü:

"Yaşlı, beyaz sakallı Dedem gibi biri geliyor aklıma..."

+

Genç bir kıza sordum.

"Söyle bana Allah denince ne geliyor aklına?..

Aklına geldiği gibi söyle bana..."

“Tarık Akan gibi yakışıklı biri gelir aklıma...
Geliyor ama pek de yatmıyor aklıma...”

+

Görüldüğü gibi zanna dayanan bir Allah anlayışı var. Dahası zanna dayanarak; Allah'ı cisimleştirenler, “Allah insanı kendi suretinde yarattı.” (Tevrat, Tekvin, 2/7) diyenler, Allah'ı maddî bir varlık olarak görenler; öyle ki “Allah ile insanı güreştirenler bile var...” (Tevrat, Tekvin, 32/28)

Bütün bunlar insanın zannına dayanan bir Allah anlayışıdır. İnsanların zannına dayanan bu Allah anlayışı hakkında şöyle demiştir Kuran:

“Eğer yer yüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar.” (Diyane, 6/116). (Bu konuda şu ayetlere de bakabilirsiniz: 10/36, 66. 53/28)

Kuran, yukarıdaki insanların zannına dayanan bu görüşleri yalanlar. Yalanlamakta daha da ileri giderek bir Allah tanımı yapar ki şaşar kalır insanlar...

“Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir.” (K. 22/62) (Bunun yanında şu ayetlere de bakabilirsiniz: 24/25, 31/30)

Dinlerin bir amacı vardır. Bu yalnızca tapınmak değildir. Asıl amaç Allah'a ulaşmak, O'na kavuşmaktır ki buna, din ilminde VUSLAT denir...

Bu konuya açıklık getirmek için Ebu Said'in bir sözünü alıyorum. Ebu Said zamanının tanınmış ermişlerindedir.

Peki, bu Ebu Said büyüğümüz ne demektedir?

İşte sözleri:

“O'nu kullukta arayan bulamaz. O'nu, O'nunla arayan hemencecik buluverir.” (Ebu Said. TEVHİDİN SİRLERİ. Muhammed ibn Münevver. Kabalıcı yayınları. 2003. s. 294)

Demek ki O'nu bulmak için kulluk yetmiyor. “O'nu, O'nunla arayan hemencecik buluverir.” Deniyor. Bu işaretin anlamı da Hak'ka uymaktan geçer; çünkü “Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir.” (K. 22/62, 24/25, 31/30)

Av. Eren Bilge,

14.9.2011

32. ALLAH'I ANLAMAK...

Allah konusu bütün insanları, doğumdan ölüme, düşündürmüştür.

Düşünen her insan bu konuda bir fikir yürütmüştür.

Bu anlayış insanlık tarihi boyunca birçok aşamadan geçmiştir.

İnsanlar kimden, neyden korkmuşsa onu yüceltmıştır.

Dağ, deniz, orman derken...

Medet ummuş yıldızlardan, aydan, güneşten...

Sonradan putlar girmiş işine içine...

İnsanlık bir süre de düşmüş putların peşine...

Sonradan tek tanrı girmiş işin içine,

Bu da deva olmamış derdine.

Çünkü bu anlayış da mümin kafir diye,

İnsanları düşürmüş birbirine...

Bu kavrayışların hepsi de zanna dayanır.

Her insan zannına göre bir Allah yaratır...

Bunun ayırımına İslam Peygamberi varmıştır.

Kuran'da bu konuya şöyle anlatmıştır:

“Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tabi olmaz, yalandan başka söz de söylemezler.” (K. 6/116)

“Onların çoğu zandan başka bir şeye uymaz. Şüphesiz zan, haktan (ilimden) hiçbir şeyin yerini tutmaz.” (K. 10/36)

İşte, Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu zannınız sizi mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz. (K. 41/23)

“Halbuki onların bu hususta hiç bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise hiç şüphesiz hakikat bakımından bir şey ifade etmez.” (K. 53/28)

İslam Peygamberi bununla da yetinmiyor.

Allah'ın arşını kürsüsünü (yani yerini...) de gösteriyor.

“Ve bilin ki Allah kişinin kalbi ile kendisi arasına girer!...”

(K. 8/24) diyor.

Bir adım daha atıyor.

Allah'ın tanımını da yapıyor.

“Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir.

O'nu bırakıp da taptıkları ise batılın ta kendisidir.

Şüphesiz ki Allah büyüktür, yücedir...” (K. 22/62) diyor...

Büyük olan, yüce olan: Akıldır, sağduyudur, sevgidir, vicdandır...

Genel doğrular, insansal duygular, üstün değerlerdir.

Benim sevip, saydıklarım, taptıklarım ise işte bu yüce kavramlardır.

Kuşkusuz Kuran'da bu tür ayetler daha çoktur.

Buna karşın zannına göre Allah yaratan çoğunluktur...

Bunun nedeni din dilini bilmemeleridir.

Çünkü bütün kutsal kitaplarda anlatılanlar simgeseldir...

Bu bilgiler “akıllılardan ve bilgililerden” (İn. Luka. 10/21) gizlenmiştir.

Bu bilgiler yalnızca kendini Hak'ka verenlere özgülenmiştir.

Sen söyle be Eren Bilge,

Allah bu bilgileri verir dilediğine...

Av. Eren Bilge, 4.10.2011

+

Katkıda Bulunanlar:

Reha Tezcan,

Tanrı, iradesini hâkim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır; yeryüzündeki kötü insanlar ise kendi iradelerini hâkim kılmak için Allah'ı kullanırlar.

Giordano BRUNO (1548 - 1600)

Reha Tezcan, 5.10.2011

+

Ahmet Dursun

Sayın Kumbolu,

Sanırım beni anlamak istemiyorsunuz.

Konuya biraz uzak görünüyor olsa dahi iletmeyi düşündüm.

Ben Kutsal Masallara inanacak durumda, o derecede ileri zekâ düzeyinde olduğumu sanmıyorum.

Size masal gibi gelebilir ancak inanın ki Cin Ali kitapları bile Kutsal Masallardan daha akılcıdır.

İsterseniz bir aç kez okuyun.

Ne anlatmak istediğimi o zaman belki anlayacaksınız.

53 yaşındayım ve 6 yaşından beri dini eğitim aldım.

Elimde orijinal çevirilerinden yeni - eski Ahit dâhil tüm kutsal masallar mevcuttur. Tabi Türkçesinden.

İnanın ki 1964 yılından beri harcadığım zamana üzülüyorum.

Benim tanrım asla masal kitapları yazmadı, yazmaz, yazamaz.

İnanıldığı tanrı kutsal masal yazabilseydi asla benim tanrım olmaz, olamaz...

Kafanızı gökyüzüne kaldırıp baktığınızda, gözlerinizi yeryüzüne gezdirdiğinizde, ciğerlerinize oksijeni çektiğinizde, suyun şırıltısını, kuzunun melemesini dinlediğinizde benim tanrımın kutsal metinlerinden gelen sesleri dinleyecek, mutlu, huzurlu bir hayat süreceksiniz.

Ben de sizi hepimizin sahibi, yaratıcısı, yaratırken tüm kutsal metinleri o anda yazmış olan tanrıya inanmaya davet ediyorum.

Bir gün hepimiz ona döneceğiz.

Beni yaratıp, bu gerçekleri anlamamı sağlamak için bana

akıl veren tanrıma teşekkür borcumu ödemek için kutsal masallara ihtiyacım olmadı.

Sağlıkla kalınız.

Ahmet Dursun, 7.10.2011

ALLAH KULUNA YETMEZ Mİ?

Değerli dostum, kendi hastalığına bakmadan, beni ziyarete geldi.

Sıradan konuşmalardan sonra konuya girdi:

“Kuran’da çok güzel bir ayete rastladım.

Bu ayete dikkatini çekmiş olayım.

Ancak bu ayeti anlayabilmek için yorum lazım.

Bu nedenle soluğu yanında aldım. “

İşte ayet!..

Güzel gayet!

“Allah, kuluna yetmez mi?

O’ndan (Allah’tan) başkalarıyla korkutmaya çalışıyorlar seni.

Allah; kimi saptırırsa artık,

Yoktur onun için bir yol gösterici.” (Diyamet, K. 39/36)

Diyamet Vakfı Açıklaması:

“Müşrikler, Hz. Peygamber’e “Tanrılarımızı kötüleme, sonra onlar seni çarpar!” diyorlardı.

Hz. Peygamber, Hâlid b. Velîd’i Uzzâ adlı putu kırmak için gönderdiğinde putun bekçileri Hâlid’e:

“Bak, o öfkelidir, sakın başına bir şey gelmesin!” demiş...

Hâlid gidip putun burnunu kırmış...

Korkutmalarının da bir sonuç vermediği böylece ortaya çıkmış...”

Burada bize düşen Allah'ın ne anlama geldiğidir.
Allah kavramı neyi simgelemektedir.

Bütün Peygamberler simgelerle konuşmuştur.
Bakınız bu konuda İsa ne demiştir:

“Ağzımı simgeler kullanarak açacağım.

**Dünya kurulduğundan beri gizli olanları
açıklayacağım.” (İncil. Matta. 13/35)**

Bu nedenle Çirkin, kirli, sağlıksız ve mutsuz, toprağı
ölüm dolu bir toplum,

Erdemsizlik, kötülük, pislik, yalancılık, topluma zararlı bir
tutum...

Şeytan olarak simgelenmiştir.

Şeytan denince akla bu olumsuz kavramlar gelmelidir.

Bunun gibi Allah, Cennet, Cehennem de simgesel bir
anlatımdır.

Bu kavramlar gerçek anlamı ile bilinmemelidir.

Gelelim bir başka örneğe..

İncil de, Kuran da yaşadığı halde idrak edemeyenlere:

Şöyle demektedir her ikisi de:

“Bundan dolayı ben onlara mesellerle söylüyorum:

**Gördükleri halde görmezler, işittikleri halde
işittiklerini anlamazlar...” diyorum. (İncil. Matta 13/13),**

Bu da Kuran'dan:

“Dilsizdirler, kördürler, sağırdırlar,

Bu yüzden doğru yolu bulamazlar...” (K. 2/18)

Müşrikler, Putların el ürünü bir varlık olduğu idrak
edemiyorlardı.

İslam Peygamberi de bu gerçeği akli ve sağduyusu ile
görüyordu.

Sözü daha fazla uzatmayalım...
Açıklamamıza noktaya koyalım.

Burada İslam Peygamberinin aklı, sağduyusu Allah'ı simgeliyordu.

**Günümüz allamelerinin aklına ise;
Göklerde, bilinmeyen bir yerde oturan,
Oradan, insanları gözetleyen maddî bir varlık
geliyordu...**

Av. Eren Bilge, 24.10.2011

33. ALLAH'IN YÜZÜ...

“Biz size yalnız ve yalnız Allah'ın yüzü için yediriyoruz. Sizden bir karşılık bir teşekkür de istemiyoruz.” (K. 76/9)

Bu da Arapçası:

“İnnema nut'imukum livechillahi la nuriydu minkum cezaen ve la şukuren.”

Ayette geçen “Üvechillahi” ifadesi, sizlerin de bildiği “vech/surat” manasındadır. Muhtaçlar, yoksullar Allah'ın yüzüdür. Bu ilişki biçimi “dikey” değil, yataydır. İstiğna/ihtiyaçsızlık değil, alaka/ilgidir. (Çeviri ve Yorum: Eren Evren, Aydınlık, 29.10.2011)

Aydınlık yazarı Eren Evren'in yukarıdaki çevirisi; hemen hemen diğer bütün çevirilerde aşağıdaki gibidir:

“Biz size sırf Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık ve bir teşekkür beklemiyoruz.” (K. 76/9)

Bu iki deyim arasında anlam ayrılığı vardır. Allah'ın yüzü deyiminde doğrudan bir ilişki geliyor akla. Allah'ın yüzü denince, Eren Evren'in dediği gibi “dikey” değil, yataydır; yani akla, muhtaçlar, yoksullar, yolda kalmışlar geliyor.

Allah rızası deyiminde ise akla; yatay değil dikey bir ilişki geliyor. Yani yedirip içirme; muhtaçları, yoksulları, yolda kalmışları doyurmak için değil de Allah rızasını kazanmak için yapılmış oluyor.

Oysa Allah'ın yüzü bir anlam kazanıyor. Muhtaçlara, yoksullara, yolda kalmışlara yardımın bir insanlık borcu

olduğu dile getiriliyor.

Doğrusu da budur. Varlıkların yoksullara yardım etmesi genel bir kural olmalıdır. Böyle bir yardım doğrudan Allah'a (muhtaçlara, yoksullara, yolda kalmışlara...) yapılmış oluyor ki böyle Allah kavramı daha derin ve geniş anlama kavuşuyor. Allah rızası için yapılan yardımda muhtaçlar, yoksullar, yolda kalmışlar yardım yapma zorunluluğu insanlar için bir yükümlülük olmuyor da Allah rızasını kazanmak daha önemli oluyor.

Doğrudan Allah'la ilişki kurmak başka; Allah'ın rızası kazanmak başka...

Av. Eren Bilge, 14.11.2011

+

Katkıda Bulunanlar:

Yener Balta,

Baba,

Ne Allah'ın yüzü, ne Allah'ın rızası... anlamsız geldi bana. Bir şeyleri başka şeylere yakıştırmak anlamlaştırmaya çalışıp durmuşlar.

Zengin eğer vicdanlıysa, hele hele cimri değilse, Allah'ı dinlemez, zaten verir paylaşır. Fakirin de mutluluğu zengini mutlu kılar. Yok Allah'ın yüzü, rızası...

Teşekkürler Baba,

Yener Balta, 15.11.2011

34. SÜSLENECEK ELBİSE VERDİK...

“Ey Âdemoğulları! Size avret yerlerinizi örtecek giysi ve süslenecek elbise verdik. Takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) elbisesi var ya, işte o daha hayırlıdır. Bu (giysiler), Allah'ın rahmetinin alametlerindedir. Belki öğüt alırlar (diye onları insanlara verdik).” (K. 7/26)

+

Bir fikir sahibi olasınız diye ayetle ilgili açıklamalardan bir tanesini aşağıya aldım... Önce bu açıklamayı okuyalım; ancak diğer bütün açıklamalar da bu anlamda...

E dip Yüksel Meali Meali 26. Ayet Açıklaması

Her ne hikmetse geleneksel yorumcular burada “beden” olarak çevirdiğimiz kelimeyi “çirkin yerler” olarak çevirmekte

ve bunu cinsel organlar anlamında kullanmaktadırlar.

Cennette işlediğimiz günah sonucu bedenlenmemiz olumsuz bir olaydı; ama, bedenimizin en önemli ve en “ilginç” parçalarından biri olan cinsel organları “çirkin yerler” olarak tanımlamak yanlıştır. Allah bizi güzel bir biçimde yarattı; cinsel organlarımız dahil. “Beden” veya “vücut” diye çevrilmesi gerektiğine inandığımız “SeVeT” kelimesinin geçtiği diğer ayetler için bak 5:31; 7:20, 22, 27; 20:121.

+

Bilindiği gibi insanlığın ilk buluşu örtünmek olmuştur. Ayette: “Size avret yerlerinizi örtecek giysi ve süslenecek elbise verdik.” deniyor. Bu anlatım mecaz anlatımdır; yoksa Allah, ne giysi vermiştir ne de giysi indirmiştir. Giysiyi bulup giyen insan oğlunun kendisidir.

Burada giyinmenin, örtünmenin bir zorunluluk olduğu ve de insanlığın ortak düşüncesi (Allah) olduğu anlatılmaya çalışılıyor;

Din dilinde Allah, uyulması gereken zorunluluk anlamına geldiğini daha önceki yazılarımda değinmiştim. Bir örnek daha verelim. Şöyle bir ayet daha var. Örnek olarak şu ayeti gösterebiliriz:

(Savaştta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah onları öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı. Mü'minleri, tarafından güzel bir imtihanla denemek için Allah öyle yaptı. Şüphesiz Allah hakkıyla iştirindir, hakkıyla bilendir. (K. 8/17)

Bu ayette Bedir savaşından söz ediliyor. Allah gelip de Bedir savaşında ok mu attı? Müşrikleri Allah mı öldürdü? Yok öyle bir şey...Öldüren de ölen de insan...

Burada anlatılmak istenen savaşın topluluğun ortak duygu ve düşüncesi ve bir zorunluluk olduğunu vurgulamaktır. Din dilinde bu ortak duygu ve düşünce Allah'a olarak anlatılmak isteniyor.

Bir örnek daha verelim. Örnek olarak Enfal suresinin 1 ve 41. Ayetini gösterebiliriz. Bu ayetlerde “Ganimetlerde Allah'ın da payının olduğu” söylenir.

Yerin ve göğün maliki olan Allah ganimete gereksinimi mi var. Burada Allah kavramı ile; dullar, düşkünler, öksüz ve yetim çocuklar, yolda kalmışlar. Yoksullar ve yardıma

gereksinimi olanlar anlatılmak isteniyor.

Bizim mollalar “Allah tektir, eşi ve benzeri yoktur” diyerek işin içinden çıkmaya çalışıyorlar. Oysa din dilinde Allah kavramının kapsadığı anlamlar çoktur. Marifet Allah kavramının hangi anlamda kullanıldığını anlamaya çalışmaktır. Böyle anlamaya çalışıldığı takdirde dinlerin insanlığa bir yararı olur...

Av. Eren Bilge, 23.11.2011

35. RAB, DOĞRULUĞUMUZDUR...

Rab, Doğruluğumuzdur... (Tevrat. Tesniye, 15/16)

“Rab benim kayam, ve hisarım, evet, kurtarıcımdır.

Allah kayamdır, ona sığınacağım.

Kalkanım, kurtuluşumun kuvveti, yüksek kulem, ve sığınak yerimdir.” (Tevrat, 2. Samual, 22/2-3)

+

Okuduğunuz ayetler Tevrat’tan alınmıştır. Gelin, birlikte ayetin anlamını araştırmaya çalışalım.

Halkın geleneksel anlayışına göre; göklerde, bilinmeyen bir yerde bulunduğu sanılan bir varlık kendine inanan kişinin kayasıdır, kurtarıcısıdır.

Böyle bir anlayışın insana güven duygusundan başka bir yararı olur mu?

Bir de bunun asıl anlamı varır. Gerçek anlamı bulmak için bir de yine Tevrat’tan alınan şu ayeti okuyalım: İşte ayet:

Türkçesi: “RAB doğruluğumuzdur.” (Tevrat. Yeremya, 23/6. 33/16)

Osmanlıcası: “Yehova salâhımız...”

İbranicesi: “Yahve sidkenu”.

Birinci sırada verilen ayete bir açıklama getiriliyor. Deniyor ki “RAB doğruluğumuzdur.”

Burada Rab’bin bir tanımı yapılıyor. Bu tanım açıkça şöyle demektedir: Bizim Rab’bimiz; doğruluk, dürüstlük, iyilik, sevgi, şefkat, gibi üstün ve yüce değerlerdir...Biz, bu kavramları yaşantımıza uyguladığımız takdirde kendimizi huzur ve güven içinde buluruz...

İşte Rab dediğimiz zaman anlamamız gereken budur. Yaşantımızı doğruluk, dürüstlük, iyilik, yardımlaşma, helal

kazanç gibi yüce değere kodlamak...

Allah'ı (Rab'bi, Tanrı'yı, Yehova'yı...) bu anlamda anlar ve yaşamımıza uygularsak kendimizi Tanrı yolunda sayabiliriz. Hayalimizde yarattığımız bir varlığa güvendiğimizi söylersek bunun yaşamda bir yararı olmaz.

Yaşamda iki alem vardır:

Bir: Madde âlemi,

Bir: Mana âlemi...

Bizim açıklamaya çalıştığımız Rab (Allah, Tanrı, Yehova...) mana âlemi ile ilgilidir; madde âlemi ile ilgili değildir...

Dileyen Tanrı'sını mana âleminde, dileyen de Tanrı'sını madde âleminde arar. Takdir kendisindedir. Bu gerçek Kuran'da şu şekilde dile getirilmiştir:

"Artık dileyen kimse Rabbine ulaştıran bir yol tutar." (K. 78/39)

Av. Eren Bilge, 5.12.2011

36. MİLYON TANRILI ÜLKE...

30 milyon nüfuslu Nepal, 33 milyon tanrıya dua ediyor.

Hinduizm ülkedeki dini inanışının yüzde 75'ine karşılık geliyor.

Budizm'in kurucusu Buda'nın Nepal topraklarından çıktığı söyleniyor.

30 milyon nüfuslu Nepal, 33 milyon tanrıya dua ediyor.

Ramba isimli tanrı her şeyi yaratıyor, Krişna; isimli tanrı onlara yardımcı oluyor.

Ülkede en çok inanılan tanrıların başında yıkım tanrısı Şiba geliyor...

Önce dünyayı baştan aşağı yıkıyor; ardından iyi, yeni bir dünya yaratıyor.

Bir tanrının binlerce değişik figürü oluyor.

Bu da 33 milyonu bulan tanrı sayısını açıklıyor. (Milliyet, 25 Aralık 2011)

+

Bu haberi okuyunca insanın akına, ister istemez İslam Peygamberinin Kuran'daki şu sözleri geliyor:

"Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah

yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar.” (K. 6/116)

Al Kuran’dan üç tane daha:

“Onların çoğu zandan başka bir şeye uymaz. Şüphesiz zan, haktan (ilimden) hiçbir şeyin yerini tutmaz.” (K. 10/36, 66)

“Halbuki onların bu hususta hiç bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise hiç şüphesiz hakikat bakımından bir şey ifade etmez.” (K. 53/28)

Bu ayetlerin isabetli olunu gösteriyor yukarıdaki haber. Ne demek 30 milyon nüfusun olsun; 33 milyon da Tanrın?..

+

Bu gerçeği Tevfik Fikret şu dizeleri ile getiriyor. geliyor:

“İnsanoğlunun garip delaletleri var;

Putunu kendi yapar kendi tapar...”

Bu yerinde saptamaya diyeceği olan var mı bilmem?

+

İslam dünyası 1.500 yıldır hak geldi batıl yok oldu!” (Hak geldi; batıl yıkılıp gitti.” (K. 17/81) der...

Görüldüğü gibi Hak gelmiş ama batıl yıkılıp gitmemiş... kendi yarattıkları Tanrı’ya tapıp duruyorlar.

+

Kutsal kitaplarda Hakk’ın (Allah’ın, Tanrı’nın, Rab’in...) müteşabih ayetlerde en doğru tanımı yapılmıştır.

Yalnızca ayetlerden bir örnek:

“Allah, kişinin kalbi ile kendisi arasına girer...” (K. 8/24)

+

Bir hadis olarak da şöyle denir:

“Hiçbir yere sığmadım; mümin kululumun kalbine sığdım...” (Hadis)

+

Yunus Emre de bu gerçekleri şu dizesi ile dile getirir:

“Bir ben vardır bende benden içeri...”

Yunus Emre’nin bu, “Ben!” dediği yanlış bir davranışta bulunacağımız zaman bizi uyarın “Cız!..” duygusudur.

Yine bu konuda Kuran, aynen, şöyle demektedir:

“”Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter” denilecektir. “ (K. 17/14)

Görüldüğü gibi ne Cehennem, ne de Zebani hesap

soracak diyor. “Hesap sorucu olarak sana nefsin yeter” deniliyor.

Daha ne desin anlayana sivri sinek saz; anlamayana davul zurna az!...

+

Biz, kutsal kitaplara dayanan bu gerçekleri: Allahsız, dinsiz, imansız suçlamalarına karşın 60 yıldır söyleyip duruyoruz.

Söylüyoruz ama dediğim gibi Allahsız, dinsiz, imansız olup duruyoruz...

Oysa biz bu Allah'ımız, dinimiz, imanınız sayesinde 35 yaşında ilkokul mezunu iken 50 yaşında Hukuk Fakültesini bitirip avukatlığa başlıyoruz. Hem de akla hayale gelmedik engelleri aşarak...

Ne derlerse desinler?

“Gül yağını eller sürünür! Çatlasın bülbüller!”

+

Bizi suçlayanlara son bir sözüm var.

“Zan ile yakıyn hasıl olmaz.”

Av. Eren Bilge, 27.12.2011

37. İŞTE BUDUR ALLAH!..

“Şüphesiz Allah, taneyi ve çekirdeği yarıp filizlendirendir. Ölüden diriyi çıkarır. Diriden de ölüyü çıkarandır. İşte budur Allah! Peki (O'ndan) nasıl çevriliyorsunuz?” (K. 6/95. Aynı zamanda bkz. 3/27. 30/19))

+

Önyargılardan kurtularak okursak ayetin doğayı betimlediğini görürüz. Nasıl ki sonbaharda, doğa ölüm sürecine girer. Ağaçların yaprakları kurur, bitkiler solar dökülür; kış ayları gelince tamamen ölüme bürünür; hayvanlar inlerine girer, ayılar, yılanlar kış uykusuna yatar; işte bütün bu oluşumlar, doğanın ölüme yattığını gösterir. Sonra bahar gelir; her yerde ağaçlar çiçek açar, bitkiler yeşerir, kuşlar cıvıldaşarak öter, ayılar, yılanlar kuş uykusundan uyanır. Doğa'da; bir canlanma, bir dirilme görülür. Ayet, bu oluşumu “ölüden dirinin çıkması” olarak niteliyor.

İlahiyat Profesörü Dr. Suat Yıldırım benimle aynı görüşü

paylaşıyor. Hele okuyalım bir:

“Ölüden diriye çıkarmak: kuru taneden yeşil bitki, kâfirin neslinden mümin çıkarma; diriden ölü çıkarma ise bunun aksi olarak açıklanır.

Canlılar ölü maddeleri yiyerek beslenir. Bebeğin bedeni ölü sütü, canlı ete dönüştürür. Canlı bedenden ölü süt çıkar. Bunun da ötesinde, hayat ve ölüm deveranı, hayatın sırrı ve kâinatın ihtiva ettiği büyük bir mucizedir. Su, karbondioksit, hidrojen ve topraktaki inorganik tuzlar, güneş ışığı, yeşil bitkiler ve muayyen bakteriler sayesinde, nebat ve hayvandaki hayat maddesini teşkil eden organik maddelere dönüşürler. İkinci durumda ise bu maddeler, canlı artıkları halinde ölüm âlemine dönerler. Böylece Yüce Yaratıcı akıp giden zamanın her anında ölüden hayat, hayattan ölü çıkarır.

Prof. Dr. Suat Yıldırım'ın bu akılcı ve bilimsel açıklamasına karşın büyük İslam Tasavvufçusu Muhittin Arabi ise konuya tamamen tasavvufî açıdan yaklaşıyor.

Muhyiddin İbn Arabî: TEFSİR-İ Kebir Te'vilât: 6/95 tefsirini okursak görürüz ki dirilmeyi kalp gözü kapalı, basireti bağlanmış kişilerin, kalp gözlerinin açılması olarak niteliyor. Bunun yanında iyi bir insan iken çıkarı söz konusu olunca kötülüğe yönelen insanları da “dirinin ölmesi” olarak niteliyor. Okuyalım:

“Muhakkak, Allah...çatlatandır.”

Kalp tanesini, ruh nuruyla çatlatıp ilim ve marifetleri ortaya çıkarır. Nefis çekirdeğini de kalp nuruyla yarıp ahlak ve erdemleri gözler önüne serer.

“Çıkarandır...”

Bazen ruh nurunun istila etmesini sağlayarak kalp dirisini nefis ölüsünden “çıkarandır...” Bazen hevanın ve nefsin sıfatlarının istilasına uğramasını sağlayarak nefis ölüsünü de kalp dirisinden çıkarır. Onda baki kılar.

“İşte Allah budur...”

Hallerinizi değiştirmeye ve sizi tavırlarınız içinde döndürüp size galip gelmeye kadirdir. “O halde nasıl...” O'ndan yüz çevirip başka taraflara dönersiniz!

Görüldüğü gibi ayet Allah olarak bize Doğa'yı, Evren'i, Kozmoz'u gösteriyor. Biz bu oluşumu oluşumun idrakine vardığımız için başından beri maddeyi Yaratan olarak

niteledik. Bu görümümüz aynı zamanda bilimseldir. Çünkü bilim diyor ki: “Hiçbir madde yoktan var olmaz; var olan da yok olmaz...” (Lavezion Yasası)

Ayette görüldüğü gibi Doğa, Evren, Kozmoz için açıkça “İşte budur Allah!...” deniyor. Aşağıdaki ayetle de bu konuya bir kere daha değiniyor: Bunu da okuyalım:

“Doğu da, Batı da (tüm yeryüzü) Allah’ındır. Nereye dönerseniz Allah’ın yüzü işte oradadır.” (K. 2/115)

Av. Eren Bilge, 15.1.2012

38. ALLAH’IN BİRLİĞİ...

“Zerdüş, iyilik ve kötülüğün aynı kaynaktan çıkamayacağını düşünmüştü. Bu yüzden iyiliği Ahura Mazda (Hürmüz)’ ya ve kötülüğü Ahriman (Ehrimen)’a bağladı ve bunlar arasında sürekli bir savaş olması gerektiğini tasarımladı.” (İnanç Sözlüğü, Orhan Hançerlioğlu. Zerdüşlük Maddesi)

Halk arasında Zerdüştlerin iki Tanrı’ya inandıkları sanılır. Hürmüz’ün İyilik Tanrısı; Ehrimen’in ise Kötülük Tanrı’sı...

Evet, bu anlayış Zerdüş’ten önce inanışla ilgilidir; ama, Zerdüş, sözlükte de görüleceği gibi iyilik ve kötülüğün aynı kaynaktan çıkmayacağını ileri sürdü...

Böylece ortaya iki Tanrı çıkmış oldu: İyilik ve kötülük Tanrı’sı... Oysa bu İslam anlayışına aykırıdır. Bu nedenle Tanrı Bir’dır; Tek’tir denmiştir. Tanrı’nın birliği sorunu öyle halk arasında sanıldığı gibi rakamsal olarak bir birlik değildir. Bu konuda daha ileri gidenler de vardır. Bu rakamsal birliği maddî bir varlık olarak tasarlamaktadırlar. Oysa Allah’ı rakamsal bir birlik olarak düşünür ve onu da maddileştirirsek işin içinden çıkamayız. Çünkü maddî olan bir varlığın yaşaması için yemesi içmesi gerekir ki; besine gereksinim duyan bir varlık ölümlü olur. Oysa Allah ölümsüzdür.

Ölümsüzlük ise yine halkımız arasında fiziksel anlamda düşünülmektedir. Oysa ölümsüzlük mana dünyası ile ilgilidir. Kısaca bir açıklama yaparsak; olumlu davranışlar, yüce ve evrensel değerler, iyi kavramlar, erdemli davranışlar ölümsüzlük olarak adlandırılır. Böyle olumlu davranışlar halk arasında saygınlık görür ve iyilik, sevgi, şefkat, yardımlaşma

gibi erdemsel davranışlar her zaman baş tacı yapılıır. Bu davranışlar aynı zamanda ermişler arasında Allah olarak kabul edilir.

Ama olumsuz bir davranış, yalan, başkasının hakkına göz koyan ve kendi yararına olmak üzerine onların zararına çalışan kötü bir eylem hep kötü sayılır ve örnek bir davranış olarak görülmez. Kötü bir davranışta bulunan kişi her zaman her yerde lanetlenir ki bu da hem Şeytan hem de ölümlülük anlamına gelir..

Böylece Allah'ın Birliği denince anlamamız gereken olumsuz davranışlardan sakınmak; olumlu davranışlara sarılmak anlamına gelir. İyilik ve kötülük arasında bir tercihte bulunmayanın ise Allah'ın birliğinden haberi yok demektir.

İşte yukarıdan beri anlattıklarımı özetleyen ayet:

“Sana gelen iyilik Allah'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsendendir.” (K. 4/79)

Burada Allah'tan kasıt; Yaptığın bütün olumlu eylemler, erdemli davranışlar, bütün evrensel değerlerdir. Bunların tersini yaptığın takdirde kötü bir sonuçla karşılaşman kaçınılmazdır.

Av. Eren Bilge, 13.2.2012

39. ALLAH, HAKKIN TA KENDİSİDİR...

“Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nu bırakıp da taptıkları ise batılın ta kendisidir. Şüphesiz ki Allah yücedir, büyüktür.” (K. 22/62)

+

Kamu ihale kurumu, İller Bankası ile ilgili bir ihale yapıyor. İhaleyi bir iş adamı kazanıyor. İhaleye kazanmakla ihaleyi kazanan iş adamı lehinde bir HAK doğuyor. Artık bu Hak'ka dokunulamaz. Çünkü Kuran'a göre bu Hak; “Hak'kın ta kendisidir.” (K. 22/62)

Ne oluyor? İslam inancına göre bu Hak; Hak'ın ta kendisi; giderek Allah'ın ta kendisi oluyor. Böylece İslam'da bir kişi lehine doğan bu Hak'ka dokunulamaz. Doğan bu Hak, onun elinden alınamaz. Herkes doğan bu Hak'ka saygı göstermek zorundadır. Biz Hak'kı da, İslam'ı da böyle anlarız. Bizce Hak kutsaldır. Bizatihi Allah'tır...

Ne var ki Kamu İhale Kurumunda ihaleyi yapan kişinin Allah Bilgisi ve Din Duygusu zayıf olduğu için kazanılmış olan bu hakkı; yani ihaleyi değiştiriyor. Bir de gerekçe ileri sürüyor... "Allah'ın emri mi var; ben değiştiririm!" diyor. İşte haber:

"İller Bankası'nın bir işinde kararı sonradan ben değiştirdim. Karar değişmez diye Allah'ın emri mi var; ben değiştiririm, imzamı da atarım." (Taraf, 19 Şubat 2012)

Oysa kazanılmış Hak; Kuran'a göre Allah'ın emri değil bizzat Allah'tır. Bu, Hak'kı tepelemektir. Allah'a karşı gelmektir.

Ne var ki bizim İhale Kurumunda çalışan memurumuza Allah ve din bilgisi verilmemiştir. Sözde hepsi de dindardır bu ihale memurlarının. Bunu da şu olaydan anlıyoruz. İhaleye fesat karıştıranlardan biri diyor ki: "Şu , şu memuru iftardan sonra Zeliş'e götürelim. Bunlar ileride işimize yarar..."

Zeliş, bir güzellik salonu... Orada adamı istediği gibi güzelleştirirler.

Oruç tutan bir dindarın iftardan sonra Zeliş Güzellik Salonu'nda ne işi var. Böyle bir davranış ahlakla, dürüstlikle ne oranda bağdaşır?..

Böyle bir din anlayış, böyle bir dindarlık kapıdan içeri konur mu?

Bize gerek olan bu tür bir dindarlık değildir. Bize gerek olan kişilik sahibi, ahlaklı ve dürüst olmaktır...

Av. Eren Bilge, 20.2.2012

40. ALLAHU EKBER!..

Haberler, Suriye'deki iç savaşı veriyor. Ellerindeki makineli tüfekler. İktidardan yana olan da, iktidara karşı olan da "Allahu Ekber!" diye nara atarak basıyor tetiğe.

Taraflar yakaladıklarını yere yatırıyor; basıyorlar tekme, kalkıp kalkıp iniyor tüfeklerin dipçığı. Ellerinde sopalar vuruyorlar yerdeki yatana: "Allüh'u Ekber!" diye. .

İslami terimler sözlüğü Allahu Ekber hakkında şöyle açıklama yapıyor:

"Allah "ekber"dir. Ulular ulusudur. Ezanda, başta dört, sonda iki defa olmak üzere altı kez tekrarlanıyor. "Allah

büyüktür” anlamında hayret ifadesi olarak kullanılır. Allahu ekber!”

Açıklama bu kadar.

Ama biz Allah büyüktür derken ne anlıyoruz ve anlatmak istiyoruz. İki taraf da Müslüman. İki taraf da birbirinin canına kıyarken, birbirini döverken Allahu ekber! diyor. Ve bunu da şevkle, heyecanla, kendinden geçercesine diyor.

Oysa bu, yalnız hayret ifadesi olmaması gerek. Bunun bir anlamı olması gerek. Bu da şöyle olsa gerek: “Allah büyüktür. Allah’tan umut kesilmez. Elbette bu içinde bulunduğumuz sıkışık durumdan kurtulmanın bir çıkış yolu vardır. Bu çıkış yollarını arayıp bulmalıyız.

Allah bize akıl vermiştir. Fikir vermiştir. Düşünmeliyiz, her yolu denemeliyiz. Bu yollar aranıp bulunmalıdır.”

İnsanoğlu; öyle yalnız hayret ifadesi ile Allah seslenerek çıkış yolu bulamaz. Bu işler öyle nara atarak da olmaz. Olacaksa akıl yürüterek, düşünerek ve de eyleme geçerek olur...

İnsan sıkışık duruma düştüğünde umutsuzluğa düşmemelidir. Çıkış yolunu arayıp bulmak için her yolu denemelidir.

Av. Hayri Balta, 12.4.2012

X

41. AV. HAYRİ BALTA’NIN ÖZ GEÇMİŞİ...

1932 yılında Gaziantep’te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep’in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep’e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce “Tanrım! Ölen annemi geri gönder!” diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah’ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: “Gömleğin kirli, git değiştir gel!” deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılıncaya futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: "Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!" (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye'de mahkeme kararı ile "Atatürkçü ve Aydın" sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10'a yakın işyerinden kovuldu. 10'a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep'ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken "Kavmiyetçi ve Ümmetçi" kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971'de Ankara'ya göçtü.

Gaziantep'ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971'de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart'ın hisminden kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep'te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara'ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde

muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977'de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirinca kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadıkten sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi

hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, Laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 41 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı Laikliği, vahye karşı akli, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Hayri Balta, 19.11.2014

+

**42. TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:
(Alfabetik olarak)**

1. Anılar 1: Bir Aydın Adayı
2. Anılar 2: Muhbir ve Tertipçilerim
3. Anılar 3: Röportaj ve ...
4. Anılar 4: Son Nokta
5. Anılar 5: Alleben (Kaybolan Cennet)
6. Anılar 6: Emanet (Şafık Güvenç Emaneti)
7. Anılar 7: Cahilin Dünyası
8. Anılar 8: Cehaleti Yeniden Doğanlar Bilir
9. Anılar 9: Zilli Kurt'un Çırpınışı
10. Anılar 10: Dindar Filozof
11. Anılar 11: İtilmiş Bir Adam
12. Anılar 12: Ölümsüz Yazman
13. Atatürk 1: Atatürk Budur
14. Köşe Yazıları 1: Kızmak Yok 1/60
15. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
16. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
17. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
18. Oyun 1: Halkevi Çalışmaları ve İki Oyun
19. Öykü 1: Yitmiş Bir Adam
20. Öykü 2: Muzır'dan Kes!..
21. Öykü 3: Cambazlar
22. SSS 1: Sevenler-Soranlar-Sövenler
23. SSS 2: Aşağılık Maymun
24. Şiir 1: Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim
25. Tasavvuf 1: Allah Denince 1/6
26. Tasavvuf 2: Allah Denince 2/6

27. Tasavvuf 3: Allah Denince 3/6
28. Tasavvuf 4: Allah Denince 4/6
29. Tasavvuf 5: Allah Denince 5/6
30. Tasavvuf 6: Aydınlanma
31. Tasavvuf 7: Sırların Sırrı
32. Tasavvuf 8: Tanrı'ya Yakınlık
33. Tasavvuf 9: Erenlerin Dünyası
34. Tasavvuf 10: Aydınlarla Mektup
35. Tasavvuf 11: Kaygılarım
36. Tasavvuf 12: Kuran'a Akılcı Bir Bakış
37. Tasavvuf 13: İncil'den
38. Tasavvuf 14: Tevrat'tan
39. Tasavvuf 15: Takvimlerden
40. Tasavvuf 16: Misyoner'e Yanıt
41. Tasavvuf 18: Sanal Katılım-Taç'a Atılanlar

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koştığı yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Devamı en son sayfada